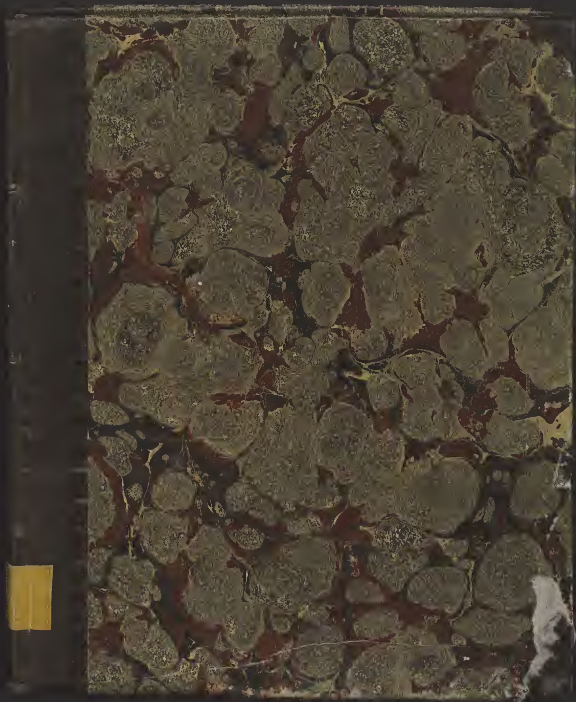

MEDITATIONUM LITANEVTICARUM TETRAS.

Þad er

Fioorar Ydrunar Predik-
aner/ a þañ Almeñelega Ydrunar/ Bæna og Betrunar Dag/ sem Arlega halldast a/

Epter

Kongl. Majest. Allra Nædugustu Befaling/

Þann Fioorda Føstudag epter Þaaska.

Þriaar þeirra til Naamessu/

Vt af þeim Spaamañlega Texta/ Esa. 55. Capitula/ v. 6/ 7.

Eñ ein wt af hinum Evangeliska/ Matth. 3. Capitula/ v. 8/ 9/ 10.

Hvørium ad filget

Ein Bænar og Þacklætis Predikun/
sem lesast maa i Nwsenu/

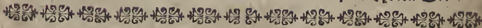
Þañ Firsta Vetrar Dag.

Samañskrifadar ed Einfaldlegasta

Af

Byrne Thorleifs Syne/

Super. Hoola St.

Þrickiar ad nyu a Hoolum i Hialltadal/ Anno 1710.

Giøred Ydran Trwed Evangelio

Marc. I. v. 17.

MOSES

CHRISTUS

Ioh. I. v. 17.

Løgmaled er ÿrer Mosen wtgiefed/ Naad og Sannleikur er ÿr-er JEsu Christu ordenn.

Yllum

Aullum Sannydrande Manneskium/ Oska eg Under skrifadur/ Nadar og Fridar/ af Gude Fødur/ fyrer JEsum Christum/ i Krapte Heilags Anda.

Marger hafa lated þad a sier heira/ sijdan eg þetta Prentverk til myn leiste / ad epter þui mieg þæckade um Exemplaria/ einkum Sumarparts/ þessarar ægiætu Postillu/ hvoria sialfur Author/ Sal. Hr. Gysle Thorlaks Son/ sællrar Minningar/ Nyss. Postillu kallar/ þa være inneleg Osk og Boon/ hun mætte uppa nytt þrickiast. Þetta hefe eg bæde heirt og spurt. Og so sem eg veit mig ecke sialfum mier einungis fæddan/ helldur og so þeim er myna Þienustu/ Gude til Dyrkunar/ og sier til Saluhialpar-Nætkar/ nytta vilia og kunna/ þa hef eg nu a þessum Vetre / helst þessarar goodu Postillu þrickia lated/ ꝛ þ Sumar-Parten/ þar hn hefr siallднar þrickt ur vered/ ꝛ er þess vegna forgiætare/ Og þad epter þeirre Methodo sm sialfur Author/ ad sier lifanda hefur lated sundurskipta. En Ordsak. er þar til/ eru þessar. First/ Osk og Epterlangan allmargra sem eg strax sagde/ hvørier þessa Book villdu giarnan fa/ hana Elska ꝛ Jdka. Kunna eg þss vegna so margra Epterleitne ei mootstanda/ einkum þar eg stæ þikiunst/ ad þa ẽ hier til laugar/ elska giarnan Gud ꝛ hns H. Ord.

J annan mata/ med þui eg þecke ecke þa Nyss-Postillu hier a Lande/ i voru Moodurmale/ sem take þessare fram/ en veit þo allvijda einhvørra med þurfa/ liet eg þessa fyrergillda.

J þridia lage/ læt eg mier sialfsagt heimsendt Umtal/ ad breita el þui er betur ma fara/ liet þui þessa elskudu ꝛ alkiendu Postillu under Þrick leggia. Nu þikiunst eg þ sia i Hende/ad Breiting hef eg giort/ þar sem eg þriar Predikaner utelucte/ en innsette þessar/ þar svara eg so til. 1. Sa Sal. Loflege Herra Gysle Thorlaks Son/ erfidade fyrer þeim tilskipudum Bænadøgum i sinne Tijd/ so eingen þyrfte a þm ad sakna H. Guds Ords/ hvert til Kyrkiunnar kiæmest / eduur ei. En nu er nockud afbrugded Vananum / þar þetta Stipte hefur sig þui

ødru

ødru samlykt i þvi / ad Bænadagar a Misseraskiptum þærdust uppa þirsta Dag Sumars og Veturs Missera. 2. Þikiunst eg sia / ad allvyda er so ærdugur Kyrkiu-Vegur a Lande voru/ad sa Extraordinarie Bænadagur verdur um þañ Tijma ei aþ øllū so sooktur/þess vegna heþe eg teked mier þirer Hendur / epter Loslegu Epterdæme þess Sal. Herra/ad wtleggia þa Texta/bæde til Hamessu og Aptañ Saungs/ sem Kongleg Nad heþur beþalad hier i Lande/ so vel sem i ødrū hañs Løndum & Rijkium/brwkast skyldu/ Neþnelega epter Allra Nadugustu Beþalning Kongs Christians 5. (Hæloþlegrar Miñingar) Dateradre Dag 27. Martij/ Anno 1686. Og nu Endurnijadre aþ vorum Allra-Nadugasta Arþa-Herra og Konunge/sem hūs Forordningi hūs Allra-Nadugasta Missive til mijn wtvijs'/ daterudu a Kaupenhaþnar Slote/ 1702. Dag 11. Aprilis. A hverium Deige hañ heþur oss boded til-einkada Texta yþer ad haþa. Hier wti uppbygge eg ecke neitt Kyrkiu-Forachtara Skiool/ sama Dag sem til Kyrkiu siñar komest gieta. Heþe eg i siñe næst þessu/med Herrañs Hiælp/ad læta þrycia Vetrar Part þessarar goodu Postillu/ og hønum medþilgiande eina Heitdags Predikun/ og adra a þañ þirsta Sumardag/ hvar til eg skal þvi þwsare sem eg sie og merke ad moot þessu mijnu litla Erþide / verdur aþ Foolke betur teked. Eñ hvad mier hier wti til-lagt verdur/ umber eg giarnañ. Seige þr mier / sem af Hugvite meira og Hyggiuseme þad sia/ Hina læt eg vid sitt Verd. Gud giefe þad Brijxle Romveria/ sem Skallded Juvenalis leggur þeim til / ætte ei heima hia neinum vor Christeña/ Pietas laudatur & alget, Gudrækneñ (og heñar Elskendur) er prijsud i hvors Mañs Muñe/ eñ heñe þo wt bijst hia allmergum. Liþed alla Daga vel/ vered glader i Voneñe/ Þoleñmooder i Kvøleñe / Stadfaster i Bæneñe / Rom 12. v. 12.

Þess Oskar Idar Audmiwkur Fiærbidiare til DROTTeñs. Hoolum/Dag 15. Martij. Anno 1705.

Biørn Thorleifs Son.

A þañ

A Þañ Almeñelega Bænadag.

Firsta Predikun.

Texteñ/ Esa. 55. v. 6/ 7.

Leited DROTTeñs a medañ hañ er ad fiña / kalled a hañ a medañ hañ er nælægur. Sa hiñ Ogudlege læte af sijnum Veige/ og Illvirkeñ af siñe Nuxan/ og snwe sier til DROTTEñs / þa mun hañ Miskuna hønum/ og til Guds vors/ þviad i hia hønum er mikel Firergiefning.

Exordium.

SA er gamall Mælshættur / Ad þad skule vel vanda/ sem leinge eige ad standa/ Og ad þatt sie aþvandlega hugad. Nu vil eg spiria/ hvert mun nockud Verk under Sooluñe Vandavirkuglegar athugande/ sem længgiædt a ad vera / eñ eitt riettskickad Ydrunar Verk ? þegar Mañeskiañ med sijnum bloodugum Sindum/ heþur þañ Riettlæta Einvallds Herra Himens og Jardar/til Reide og Heþndar uppegnt / eñ vill nu aþ ølln Hiarta / med Angre og Ydran/ leita hia hønum aptur Fridar og Firergieþningar. Sañarlega/ hier er ecke lijted i Hwþe /hvør Erendislokeñ verda/ Hier er ad keþla uñ sijna Saluhialp og eilijþa Velþerd. Þvilijkañ Ydrunar Speigel sium vier a Kong Josaphat og hñs Vnderfatum/2.Cron.20. v. 3/ 4. Og Josaphat sette sitt Andlit til ad leita DRottens / og liet rothroopa eina Føstu uñ allañ Juda/ ꝛ allur Juda kom til samañs /ad leita Drotteñs/ og af øllum Juda Stødū komu þr til samans ad leit Drotteñs.

Hier er oss athugande/ i þirstu/ uñ hvørn hier er talad/ sem er Kong Josaphat Juda Kong/ aþ Konga Bloode Ætt ꝛ Aþspreinge/Son Asa Kongs / hvøriū H. Ande ber þ Vitne / ad hañ giørde þ sem riett

var

var ẜirer DRottne / ſo ſem hans Fader David / 1. Reg. 15. v. 11.
Þeſſe Joſaphat kom til Rijkisſtioornarenar epter Andlaat ſijns Fødurs/
a ſijns Alldurs 35 Aare/ a ẜioorda Aare Rijkisſtioornar Achabs Iſra-
elis Kongs. Nu ſo ſem hn var eirn Konungur og aẜ Konunglegu
Slecktekomen/ſo ſambaud þvi eirnen hns Rijkisſtioorn/hvør bæde var
Kongleg og Lofleg. Nan reiſte um kring i Landenu / og giørde ẜaſta
Stade i Juda/ ſem hns Fader haẜde inteked / hn ſette Preſta og Levi-
ta ẜirer Guds Hwſs Pioonuſtu/en riett-ſkickada Doomender yẜer Fool-
ked / 1. Cron. 17. & 19. Cap. Þvilijka hns Alwd og Atvørugieẜ-
ne wleit DRotten og endurgalldt hønum rijkuglega/ þviad han ſtadẜeſte
Rijked i hns Hende / giørde han rijkan og mektugan / ſo eingen vogade
hønum i moote beriaſt/ſialfer Philiſtei og Arabes ẜærdu hønum Skeink-
ingar/& hns Vellde ſtood i hinu hæðſta Blooma/1. Cron. 17. 11/12.
Jaa ſo var hn Gude kiær / ad þegar Kong Joram villde ſpyria DRotten
Raada / þa ẜieck hn þ Svar af Spaamanenu Eliſæo / ad þar ſem þad
ecke ſkiede vegna Joſaphats / þa villde DRotten ecke lijta vid hønum.
2. Reg. 3. v. 14. Hin Vijſe Syrach ſeiger / 10. Cap. v. 2.
Ad ſo ſem Kongurenn ſie / ſo ſieu og Underſaatarner / og ſo ſem Herr-
arner eru aẜ Sodoma/ ſo er & lijka Foolked af Gomorra. En hvad her-
felegt & hrædelegt þad er/ þegar DRotten ſtraffar Lond og Lijde / med
einu heimſku Roboam/edur hardwdugu Nanon/ edur i ſinne Reide gieẜ-
ur þm eirn Saul til Yẜerherra/ 1. Reg. 12. v. 15. 2. Sam. 10.
v. 4. 1. Sam. 8. v. 7. Þad maa þar aẜ raada / ad N. Ande
hroopar Vei yẜer þvi ſama Lande ſem ſo er ſtraffad / Eſa. 3. v. 4.
Eccleſ. 10. v. 14. Þar þvert a moote / þegar Kongarner eru Gud-
hrædder/ ſem Aſa og Joſaphat / Millder ſem David / Vijſer ſem Sa-
lomon / Riettſijner ſem Samuel / og þa Foolked ẜetar i þeirra lofleg
Footſpor / ſo ſem þriuhundrud Sporgaungumen Gedeonis Guds Kap-
pa/ Jud. 7. v. 17. Þa kan ei anars ad vera/ en vel gange i þvi Lan-
de / & Madianita Sverd ſnweſt hvørt i moot ødru / Nær Guds Sverd
og Gedeonis verdur ſamtaka ad ſkiota Ovinunum Skielk i Brijngu.
O/ Sæler & Farſæler eru vier ſem bwum i þeſſum Nordur Rijkium /
Danmerku

Danmerkur og Norvegs / hvöriũ vor Gud/ vel og leinge giefed hefur hvilſka Stioornendur / Sañkallada Fedur Landsins og Foosturfedur Guds Nwss / sem so bera og bored hafa mikla Vmhyggiu firer Guds Nwse og Doomshwsenu. O sæler erum vier hvorium Drottenn giefed hefur hvilikañ Josaphat til Kongs/ sm̃ oss kieñer eñ nu hvad vier eigũ a þessũ Deige hyxa/tala ꝛ giora. Og er nu þessu næst athugande J añañ mata/ hvad Josaphat giörde/sm̃ er þ hñ skickade sitt Andlit til ad leita DRottens / og þar næst hiellt hñ sijnu Foolke til þess sama.

Nii Neidne Cicero sagde/ ad Andlited eda Yfirbragded være Hugarens Visser / þviad af flestra Yfirbragde mæ marka hvad þeim byr i Skape/ eins og Visseren a Sooiskiffuñe sijner Tijmataled. Vel kañ Elisæus ad dylia sitt Andlit firer Asael / 2. Reg. 8. v. 11. Joseph firer Brædrũ sijnũ / Gen. 45. v. 1. Eñ þad ecke leinge / þvi Hiartad þad iñra leinest ecke. So sm̃ Sigurverked ed iñra og Osijnelega flitur Vissereñ ed ytra sijnelegañ / So pickar Hiartad Augnalaged og Yfirbragded Mañsins / til Grats edur Glede / þvi reida Labans Hiarta leinde ecke hũs Yfirbragd / Gen. 31. v. 5. Morded sem bioo i Cains Hiarta / Opeñberade hũs Andlits Farve og Afskræming / Gen. 4. v. 6. Vm̃ Gadita stendur/ad þeirra Andlit hafe vered sem Lioons Andlit/ 1. Cron. 12. v. 8. Sorg og Angur i Davids Hiarta/ giörer hañ Litverpañ/ Psalm. 6. v. 8. Nu stendur so um̃ þeñañ vorn Sæla og Signada Josaphat / ad hañ hafe skickad sijnu Andlite ad leita DRottens / Ecke med wtvortis Hræsnis skyne / sem Baals Spameñ/ hvörier Kamleyter Hræsnarar rispudu sig med Krookũ/ad þr þvi fliootare Aheirslu sijns Guds feinge / 1. Reg. 18. Eda helldur breitt siñe Asioonu uppa Phariseiska Vijsu edur sied æ miñelaga wt. Helldur þar sa goode og Gudhrædde Herra / sæ hañ Boda sem firer Hende var Moabitar og Am̃ons Syner/ ædu so nær iñ a hñ firre eñ hañ varde/ edur kuñe sig vid hm̃ so snart wtbwa/þa took hñ þfa heilla Raad sm̃ aungvũ hefur brugdest/ ad leita DRottens i Himneñũ/ Liet þess vegna sijna Hiartans Audmykt i Lioose / med ængurfullu Yfirbragde / og þvi sijdur sem hañ visse sier ãñad til Hialpar / þess heitara og Hiartañlegar

 kyſer

knijr hn̄ a Naadardyr sijns Guds / i þessu Tilfelle. Blessud Børnen̄ Drottens̄ / Vier vilium nu loksins um̄ Stund fra Josaphat Juda Konge snwa oss til vors Allra Naadugasta Arfa Herra og Konungs. Vær høfum nu a þessum Deige lioos og lifande Dæme þar til / ad han̄ / so vel sem hn̄s Fader (Haloflegrar Min̄ingar) hefur skickad sitt Andlit til ad leita Drottens̄ sijns Guds / þviad jafnvel þo Drotten̄ hafe blessad hn̄s Lønd og Rijke med æskelegum Fride & Rooleghheitū / nema hvad in̄byrdis Kritur kan̄ ad finnast medal þessa auma Lands In̄biggiara (hvad Gud betre) þa sem ædur / þar sem hn̄ sier hvørnen̄ sa upptendrade Drustu Elldur / fer meir & meir i Vøxt / so øll Nordurhalfan̄ maa seigiast & sijnast i einu Bloodbade / Jhugar hn̄ Gudrækelega hvad snart ad þesse Blossen̄ (ef Drottne þocknadest) kyn̄e ad naa til hn̄s kiæru Undersaata / sm̄ þo Daglega / þvi midur / æfa sig og jdka i einū og ødrū Syndum / einkum Ohacklæte og Rækarleise vid lifanda Gud / hvar firer Ottandest er / ad hn̄s Reide Øxe mune gijna yfer Hra Svijrum / & hn̄s Reide Elldur þa og þa yfer þm̄ upptendrast. Þess vegna hefur hn̄ sett sitt Andlit ad leita sijns Drottens̄ i Tijma / & ganga i moote hønum / firer sijn Lønd & Rijke / alsijka og þegar Moyses stood firer DRottne / ad afplaana Synder Foolksins / Exo. 20. v. 30. & 32. v. 11. Þa uppa þad / ad þetta vigtuga Verk mætte vera DRottne þess þægelegra / hefur hn̄ laated utbiooda um̄ øll sijn Lønd og Rijke (sem Josaphat fordum yfer Juda) Ad aller sijner Undersaatar skyldu nu med sier a' þessum Deige koma fram̄ firer DROTTENN og med allre Alvøru leita hanns. Nu / so komum þa (M. Elsk.) komum nu / seige eg / med vorum Allra Naadugasta Arfa Herra & Konunge / & ødrū hn̄s kiæru & truu Undersaatum. Siaaum hier vorn Josaphat / og epterfilgium han̄s loflegu Ydrunardæme. Siaaum nu hvørnen̄ hn̄ med sin̄e Konunglegre Umhiggiu / stendur hier sm̄ sa an̄ar Moyses mz upprietttū Høndū i Himenen̄ f oss / so laatū oss þa mz vorū Bænū stidia under þssar hn̄s upplyptu Hlijfdar-Hendur / Exo. 17. v. 12. Lærum af hønum ei ad eins / ad skicka Andlite voru i Epterleit Drottens̄ / helldur og eirnen̄ Hiartanu / Huganum / Ordum og Athøfnum. Hier er eingen̄ Prælkunarfasta uppa løgd /

løgd / sem fordum af Phariseis / Matt. 6. helldur ein Gudrækeleg Fasta/sem oss er meir til Lietters en̄ Leida. Hvør nu vill filgia sijnū Konge i þessare Epterleit sijns Guds / han̄ fare ad rádū Esaiæ strax upplesnum. Þar firer uppa þ / ad Høfud Maalsins mætte hlijda Vrk-num/Vilium vier i Nafne og Nadartrauste Drottens/giefa oss til J-hugunar þssa Heilógu Textans Orda/ og sierdeilis tvent oss þar vt af yfervega/ Og er su firre Greinen̄/ um̄ þa Alvørugiefnu Amiñing E-saiæ/ En̄ hin sijdare/ Vm̄ þa miklu tilknijande Høfud-Ordsök/ sem han̄ þar til færer/ Hvør ed er GVds Miskunseme og Mikel FJrergiefn-ing. O Herra Gud/ lát oss nu firer Stirk og Stiornan þijns H. Anda/vita og vidkan̄ast / hvad Hrædelega vier høfum þijna Guddoom-lega Majest. uppegnt og til Reide reitt/ i moote sialfum oss aumum og einkisverdū Jardarmødkum. Gief oss ad kan̄ast vid þitt stranga Riett-læte/ so vier af þess Jhugan/ lærum ad skielfast firer þier og þijnu Magtarvellde. Gief oss Nád þijns gooda H. Anda/ sem Hiertun vor veik og angurfull vidriette/ i stødugre Trw a Jesu þijns Sonar För-lijkun og Fridþægingu. Vn̄ oss farsællra Erendesloka vors Asetnings/ til Lijfsens Leidriettingar/ Trwareñar Stirkingar / Jn̄ra Mañsens Eflingar/ Eilijfsvareñar Tilhuxunar/ og um̄ sijder Eilijfrar Sálu-hialþar/ Amen/ i JEsu Nafne/ Amen.

Vm þad firra.

VNdarleg og Ofrwanleg mætte mørgum þykia su Predikun Herrans Christi/ Luc. 13. v. 24. Eg seige Jdur (seiger han̄) þad marger munu girnast in̄ ad ganga i Himnarijke / og munu þad ei giefa. Stoorum er þ undrande/ ad nockrer skule þ af Hiarta girnast/ en̄ kom-ast þo ecke þar til. En̄ ecke er Ande DRottens Svarlaus i soddan̄ Søkum/ þeir vilia ad søn̄u Himnarijke/ en̄ Medølen̄ sem þangad leida/ vilia þeir ecke tijdka/ hvørs vegna þeir leida sig sialfer i Oluckuna/ Os. 13. v. 9. Þess vegna hroopar nu þesse Flocks Foringe Spaman̄an̄a Esaias / nálægur øllum i Eiru/ seigiande. LEJTed DROttens. En̄ adur en̄ vier þessa hans Amiñing oss firer Hendur tøkum/ þa vilium

vier grunda hvør og hvijlijkur sa er / sem med þessum Ordum avarpar bæde oss og alla adra. I fÿrstu var hañ Son Amos / so sem hañs Spaadooms bookar Vpphaf hlioodar / eñ ecke Spaamañsins Amos af Thekoa/ helldur eins añars/ hvørn Hebresker seigia vered hafa Brood-ur Amasiæ Juda Kongs / eñ Fødur edur Afa Eigeñkvinu Manasses Kongs. Hañ byriade sitt Spaamañlegt Embætte/ hier um 800 Aarum firer Christi Fæding / under Kong Vsia Israelis Konge. Hafe hñ tek-ed til ad spaa a hñs Rijkisstioornar 17 Aare (sem lærder Meñ hallda) þa hefur hañ under hñs Rijkisstioorn spaad i 36 Aar / i Tijd Jotham Kongs 16 Aar /Achas oñur 16 Aar/ i Tijd Ezechiæ Kongs 29 Aar. Sagt er hñ af Manasse hafe deiddur vered/og þad a efra Alldre Kong Manassis / hvad lærder Meñ leida i Efa / þviad first þa skylde hañ ad miñsta koste dæed hafa epter 120 Aara Alldur / hvør Lijfsdaga Leingd / ei sijnest þeim Tijma sambiooda. 2. Gietur hañ ecke um̃ Manassen Kong i si[n]e Spaadooms Book/ hvad eirneñ er Isiarverdt / þar hañ þo nefner hina Kongana alla med Aaratale / hvørium hañ samtijda kieñde og predikade. Esaias hefur vered eirn firer sig hiñ mest upplijste Guds Madur / og hefur þad yfer adra Spaameñ / ad um̃ Herrañs JEsu Christi Pijnu / tala varla sialfer Gudspiallameñerner lioosara eñ hañ / i 53. Hvørs vegna hañ verdur kalladur af Lærefødurnum Hieronymo / eirn Evangeliskur Prophete / Cyrillus Lærefader kallar hañ bæde med Spaamañlegum og Postullegum Gafum giæddur sie.

I þessu Spaamañs upplesnu Advørunar og Amiñingar Ordum / er oss þreñt sierdeilis athugande / 1. Hvør leita skule / 2. Hvørs leita skule / 3. Hvenær þesse Leiteñ eige fram̃ ad koma. First talar hier Esaias til alls Israelis og Hwssens Jacobs / eñ þo ecke einsamans / þviad sialfur leggur hñ Ord sijn wt/ hañ hafde adur i 48. Cap. sagt / Þier aller sem saurgader erud (af Sindeñe) ganged wt af Babilon/ og frelsed Saler Ydar / hvar af augliooft er / ad hñ meiner og mæler þvi-lijkar sijnar Ordrædur og Amiñingar / til allra Eindugra. Og hvad skal hier laangt ad leita ? Strax i Vpphafe þessa s ma Capitula stendur so / Ny vel/Aller Þier Sem Þyrster Erud/ Komed Hingad/

Til

Til Batnsins. Jþer soddan klagar DRottenn sargrætelega/ þirer Mun Þssa sijns Þienara/ einku yfer Jsl. z Ohlydne Gydinga allvijda/en þo ecke sijdst/ Cap. 1. v. 1. seq. So vel heþde hann gietad þeim hardhnackada Lyd þirerþared i sinne Reide/ ei sijdur en Sodoma og Gomorra/ enn med þvi hans Omælelega Myskun var so mikel vid þetta Foolk/ þa liet hann i þremstu Log sijna Þienara blæsa i þessa Þijpuna/ z seigia/ Q værite/invocate/ LEJTed DRottens/KALLed a HANN. Somu Rædar Atþerd heþur DRottenn eins haþt i þramme vid oss/ þviad enn nu hlioomar su gledelega Raust Heilags Evangelij þirer vornm Eyrum/ BJDied / LEJTed/ A-KAllied/ þJer SKulud HDlast. Þier munud þinna/ þirer Jdur skal upploked verda/ Matth. 7. v. 7. Ad sønnu heþur DRottenn giort oss Bendingar/z læted sina Sneþil til sinn ar Hegningar vor a medal/med Hardendu/Hallære/Stoorsootkum/ og svipleguin Atburdum/einum og ødrum/ Enn samt sem ædur/ heþur hann blessadur/ ei enn þa giort nockud skilnadar Brieþ vid oss/ Jerem. 3.v.3. Helldur aþ sinne Obreittre Þolenmæde/ lætur sijna Þienara enn nu ut hroopa þirer oss þetta/BJer SKulum LEita/BJer Skulum KAlla. O/ so lætum oss þa hlaupa þrøser og þagnande a moote þessare Raust DRottens/ Unger/ Gamler/ Karlar/ Kvinnur. Yþer volldenn skylldu hier gaanga undann Almæganum/med Kongenum aþ Ninive/ Jon. 3. v.6. Josua/sem talade under sitt Andlaat þirer Foolke sijnu/Jos. 24. v. 1. Med þeim frooma Asa Konge/ 2. Cron. 15. v. 9. seq. Gud giæþe sialþer Prestarner rinne hier þ sinne Hiørd/sim þordu Moyses/ Exod.32.v.32.z Aaron/Num.16.v.18. eirnenn Samuel/ 1. Sam.7.

Fegnudur være ad sia Husbændurnar hlaupa þramm/i þessa Jdranar LEit undann sijnu Hiwu/ þilgiande so Dæme Abrahams/ Gen. 17. v. 5. Þess þrooma Cornelij/ Act. 10. v. 33. Og Konungs Manns til Capernaum/ Joh. 4. v. 53. Komum nu aller samhuga/ eirn med ødru/hvørnenn sem vier erum a oss komner/Esaias kallar/ KOmed Hijngad/ LEJTed DRottens/ JEsus vor Brooder kallar / Komed til mijn aller/ Matth. 11. v. 28. Postulenn Paulus kallar/ Giøred Jdran an Mootmæla/ Act. 17. v. 30. Ja/ Komed aller þier

sem Sæluhoolpner vilied verda/ komed til Saññleiksins Vidurkieñing. ar/ 1. Tim. 2. 2. J aññan mæta er oss i þm þirra Partenū athugande/ Hvad þ sie sm Esaias hier byour ꝛ beþalar? Eñ þ er allt i þessu Ordum iñeþaled/ Leited DRottens/ Kalled DRotten GVd. Og setur hñ hier / 1. Leitena ꝛ KAlled/ 2. Þañ hvørs leita skal/ og a hvørn kalla skal/ sem hñ hier neþner / DROTTeñ GVD Vorn.

Leited (seiger Esaias) Ad leita / er ad svipast epter nockru þiærlægu gløtudu/ Okieñdu/edur þvi sem Mañ stoorlega umvardar/ so sem þegar Abdias Hoþmeistare Achabs / leitade Eliæ / 1. Reg. 18. v. 18. So leitade og vandlega Konañ epter sijnum Peninge/ Luc. 15. v. 8. Eñ þar yþer mætte med bloodugum Tarum grata (eþ møgulegt være) ad flester leita þess sem er skadsamlegt / þanȳtt og þirerboded. So leitade þordum Balac til Teþramañsins Balaam / Num. 22. v. 5. Saul epter Lijþe Davids / 1. Sam. 19. v. 1. Þau þorblindudu Heimsins Børn þirer Flooded / Losta og Lauslætis/ Gen. 6. v. 4. Giezi Þioon Elisæi/ Skeinkingaña/ 2. Reg. 5. v. 20. Ananias ꝛ Saphira/ Liga ræfluktaña/ Act. 5. v. 1. seq. Heimsins Børn þess sem þeirra er/ eñ ei JEsu Christi/ Philipp. 2. v. 21. Og hier af kiemur þad/ ad þvilijkra Maña verdur aptur a moot leitad / aþ kveimur Olijkū/ꝛ med Olijkre Atþerd. Þeirra leitar Diøþulleñ/sem þa girnest upp ad svelgia/ 1. Pet. 5. v. 8. Þeirra leitar og DRotteñ Jehovah/sm þm so fravilltum vill aptur snwa/ og þa Sæluholpna giøra / Ezech. 22. v. 30. 1. Sam. 13. v. 14. Dæmed þier nu (Mijner Elskañleger) hvørium hier sie hollara ad giegna? Sañarlega i Orde einu er einskis Vrskurdar/ leinge ad leita / þvi ef þad skal gillda/ mundu aller Samhlioođa verda þeim Samtøkum Jsraels Maña fordum/ ad sa skule Lijþed missa sem ecke vill Leita DRottens Guds / 2. Paral. 15. v. 13. Eñ Herra Gud/ þegar til Eþnaña kiemur/ hvad verdur þa vor Heitstreingingum vorum? Varla meira þia velflestum eñ so / ad þa er skipt uñ Svøreñ/og kvodrad i Pharaons Lwdur/ Hvor er sa DRotteñ hvørs Raust eg skule hlijda/ Exo. 5. v. 2. Hier er Sioon Søgu rijkare/ epter Gulle og Gimsteinū ad leita/jaþnvel i hinū dimmustu Filsnum

Jardareñar

Jardarēnar/ þ telur Madur ecke epter sier. J Fuglveidū og Fiskeleitū þreitast þr nælega alldrei / sem þar List til hafa / Hvad flumusa Mēn leita epter Onÿtis Aura og Maura Safne/setia þeir Sælena til Yferstÿre allmarger/ og ei verdur þad so utmælad sem þad er. Epter Magt og Metordum ad leita / þarf ei marga Bokumāns Lærdra ad þeita.

J þessum og þvilÿkum Efnum/ vill eingēn Epterbætur verda / þar kieppest hvør vid ānan / solgner og æfiæder / i þessu Koofe og Kapphlaupe/ so sem freidande og Tønum gnÿstande hvør yfer ødrum / ut af þvilÿkre Akiefd og Niegoomans Epterleit / hafa marger undertrodest/ sem meir af Vilia en Mætte hafa sier med Menelao þar iñtroded firer Peninga/ 2. Maccab. 4. v. 24/31. Eñ a þvi Skeidenu sem liggur til Lÿfsins / þa er længtum fæmeñara.

Oh/ hvørsu fæniÿter eru aller Meñ / þeir ed so athugalauser lifa / Psalm. 39. v. 6. Hvad er þe i Heimenum sm̄ þvilÿkrar Epterleitar sie verdt/nema Endereñ? Hvør þo er sa/ad ecke er til Fagnadar ad flÿta sier/ helldur Olucka og Fortøpun/ slÿkrar Mædu makleg Ending.

Leite nockur Lÿkamans Fegurdar / eda Skrautlegs Alits / þa er ein Vogboola ecke leinge ad draga Glÿur a Augu hønum / og glepia so Sioonena/ ad ecke giefur hñ leingur feinged sier Gied til/ þeirre Leit æfram̄ hallda / og ef ecke āñad verdur til þessarar Leitar Afbokunar / þa Soott og Siukdoomur / og ad sÿdustu Daudeñ / hvør ed med sÿnum Brodde og Bana-liæ alla eins utleikur / og alla eins dægelega giører.

Þeir sem klifra yfer Megn fram̄ epter hæfū Metordū / giæte vel ⁊ vandlega ad Dæme Hamans / hvør utleiddur fra Konunglegu Giestabode mætte klifra i Gálgañ/ Esth. 7. Þott sa rÿke Kornbrure hroosade sÿnū Heimilis Nægtū / þa hiellt þo Sáleñ ecke sÿnū Herbergiū i Lÿkamanū Noottena ut/ Luc. 12. Ad leita hærrar Speke/ er ad søñu gott ⁊ loflegt/ eñ mørgū hefur vered hætt vid/ þar af ad metnast/ 1. Cor. 8. Þvi vard Achitophel/ hñ vandrukade Vitsmune sÿna/ ad vilia fordiarfa þañ Konunglega Spæmañ David/ eñ Afdrif hñs urdu mz Ørvÿlnaneñe um̄ sÿder i Snøruñe / 2. Sam. 17. v. 23. Þvi vard þm̄ Rÿka Sællÿfis Kropp / ad hañ gein helldst ofmiøg epter Vellist-

inguni Veralldar þessarar / hvoriar hn̄ kañ ei lasmoodur / leitande i Hel-
vijte og Kvølunum / Luc. 16. v. 24. Gots og Peningar eru og
epterleitader af mørgum / sem hellour vilia i skiþelldum Freistinga Snor-
um veþiast / eñ vardveita sitt Frelse / 1. Tim. 6. v. 9. Hver sem nu
þetta þirer sier virder / sem i Sañleika er / og sier þessa dœrlegu Dalilæ
Vñustu / Jud. 16. og Heimsins Epterleitendur so þram̄ æda epter
sialfs Pootta / eñ yþergiefur DRotteñ / 2. Tim. 4. v. 10. Hañ
skylde med Salomone undertaka og syngia þetta þeirra Reisu Vers /
Vanitas vanitatum et omnia vanitas / Allt er þad Hiegoome / Eccl. 2.
Eigum vier þa / sem i þessare andlegu Yorunarleit erum / epter Rœd-
leggingu H. Anda / þeigiande fram̄ ad þara? O nei / O nei / KAlled /
KAlled a DRotteñ / seiger vor Esaias. Sa sem settur er til Varnar
yfer eirn Kastala edur Slot / siae hañ sitt Ovœrna til ad veriast þirer
Asookn Fiandmañaña / þa sender hn̄ œn Hvalar til syns Herra / so hañ
þiret Forsoomun syna edur Atburdaleise / tape ecke synus Herra Festingu.
Hiartad vort og Hugskoted (Misner Elsk.) er þad Vyge og sw Festi-
ing sem oss af Almœttugum Gude er tiltrœud / Eñ hier vill til Kallmañ-
lez Vørn / þo Kastaleñ sie ei allmikell. Hañ vill Gud ei helldur mis-
sa / þvi hn̄ heþur hn̄ kostad Blood og bitrañ Dauda / hn̄s signada Son-
ar JEsu Christi / Act. 20.

Hier iñbriootast øfluger og sterker Ovinet Otalleger. Diøþulleñ sa
sterkaste Hervopnade Mordinge / Luc. 11. Joh. 8. Heþur i Slagtoge
med sier Otal Illþydes og Oþsooknara / med hønum stryda Holldsins
Girnder / Heimsins Hneixlaner / og þau Elldlegu Skeyte allra hn̄s ban-
vœnu Freistinga. Hier er ecke hægt vid ad eiga / Ja / so Ohœgt sem
Omøgulegt / og ei þœum vier adhafast añad eñ þad ad KAlla / KAlla
til DROttens / eþ oss brestur ei Vœnena / þa brestur Flootte œn Hval-
ar i Flock vorra Ovina. Eñ Gud nœde hvørneñ þessu er vared. Þad
er vyst ad vier eigum Daglœ tañlega ad bidia. 1. Tim. 2. Eñ hier
vill añad hœrra Overgmœlande hia oss heirast / Bloot og Formœlinga-
ar / Last og Ligar / Eidar og Svardagar / Agg og Þrœttan / etc.
Þad geingur daglega hia oss (þvi verr og midur) og sem vier pløgum
ad

ad ſeigia/ Fiollunum hætta/ Eñ þad vier kollum a DRotteñ/ þad hia de hñ Bleſſadur / hvad ſialldañ heireſt af vorum Muñe. Vier vilium heita Børn þeirra Heiløgu i Lioofenu/ Tob. 2. Eñ vorkyniunſt þeim þo a allañ hatt/ ecke ſijdſt i þeſſu. Hvad vel bad Jacob þirer ſier / þa hñ kveid vid Funde Broodur ſijns Eſau/ Gen. 32. v. 11. Iſraels Lijdur under Anaudar Oke Ovina ſiña/ſm lioost er aþ Doom. Book. nær i hvørium Capitula (3.4.6.10.20. Cap.) Pſalma Book Davids ber Vitne um hñs Gudrækne allvøda. Sicaum Joſaphat Kong. 2. Cron. 20. 6. Ezeckiam/ Eſ. 17. v. 15. Manaſſem / 2. Cron. 33. v. 12. Danielem/aþ hñs Spaadooms B. 9. v. 4. Jonam/ſiñar Spaadooms B. 2. Og ad uppføldū þſſū Bænaroffurs Frambberendū/ þ hñ himneſka Fødureñ (hvad ad ſierdeilis ſkiede i þra eigeñ Naudſyn/ z nockra þra Underſaata) þa læfum oſſ þo i Miñe loda/ hvørs Bænaſtadur oſſ heþur þirer beſtu orded/ſm er JEſu Chriſti a ſiñe Bæn i Grasgardenū Getſemane. Þeim ſm nu kiemur hvørke ſialfs ſijns ædur føld Naudſyn/nie þvilijk Dæme/ til Bænareñar/ þa maa Gud rada hvørt aþ þeim Steine mune nockurn Tijma Abrahams Sonur uppkoma/ Joh. 8.

Sicaum þetta er þad tveñt (Good Elſkuleg Guds Børn) ſem H. Ande þirer Guds Spamañs Muñ vill aþ oſſ kreþia a þeſſum vorum YDrunar BÆnar Og Betrunar Deige/ ſem er/ AD LEJta DROtteñs / Og KALLa Til DROtteñs. Nu vilium vier ſiaa Vpptøk og Framgang þeſſ añars Greinarkornſins / hvørs þeir ſier haþa ad vænta/ ſem ſo LEJta DROtteñs aþ ydrande Hiarta/ og hñ AKalla med Bidiande Tungu / i riettre Trw.

Auñur Greineñ.

ALLer gooder Hluter/ ſem giørder og framkvæmdet eru / meiga endelega einhvøria Ordſøk haþa / hvar til þeir giørder ſieu / añadhvørt til Gagns Þeim ed giører/edur añarā. Nu høþū vier (M. Elſk.) i Firre Greineñe ſijnt Lit a þvi/þo helſt til i oþmiklum Veikleika/ ad LEita DRotteñs. Eñ hvad gott vier þar af heſum þramveigis/þad ſeiger vor Evangeliſke Spamadur Eſaias. SA Nijñ Ogudlege LAte Aþ Sijnū

 Veige /

Veige/ og Illvirken̄ aþ ſiñe Hugan/ og ſnwe ſier til DROTTens/ þa mun hn̄ miſkuna hønum/ og til Guds vors/ Þviad i hia hønum er mikel Firergiefning.

So ſem þad hiner Þverbrotnu bogna vid Straffed (epter Syrachs Orda Tilfæke) So lockar og ladar Fedurſins æſtwdlegt Gied til ſijn hin hlijdugu Børnen̄. Eñ hvar mun þo þad Fødurs Hiarta ad þiña / ſem vid þetta æſtwdlegaſta Guds Fødurs Hiarta kañ ad ſafnaſt ? Þo ad þar ſtande tvø þorkoſtuleg Bijlæte/ eitt þorgyllt/ þo aþ Leire/ añad aþ ſkiæru Gulle/ ſteipt og mindad/ Skylde eirn þorþaren̄ Gullſſmidur ecke eitt fra ødru þeckia ? Þo eñ þuſundſiñum meire er Mismunur millum Miſkunſeme Guds og Mañaña.

Þeſſa hn̄s miklu Miſkunſeme ſaña þeir einer ſem af Hiarta ydraſt ſiña Sinda/ þeim ſmackar hun ſem hun er/ þeir einer vita aþ heñe ad ſeigia. Poſtulen̄ Paulus/ Eph. 2. v. 4. Þegar hn̄ vill hrooſa vorum Gude ſm̄ hæðſt/ þa ſeiger hn̄ hn̄ Rijkan̄/ ecke ad Magt/ Krapte edur Speke (aþ hvøriu hn̄ er þo hin̄ gagnaudugaſte) helldur aþ Miſkunſeme / þviad ſo ſm̄ hun ſmackar oſſ aumū Mañeſkiū allra ſætaſt / ſo heþur hun og eitt audugt Ovdañlegt Aþgrun̄. Alijka og þa eirn Kongur edur Poten, tat/ hvørſu marga Stade Bije & Borger ſm̄ hn̄ æ / þa ſkriþar hn̄ ſig þo þirſt og hellſt til Høfudſtadarens / Eins lijka verdur vor goode Gud framar ødrum ſijnū EJGeñlegleikum/ hellſt kieñdur vid ſijna MJKlu MJSKunſeme/ og þvi heiter han̄ og kallaſt med øllum Rieſte/ FAder MJſkunſemdaña/ 2. Cor. 3. Hvørs MJſkunſeme mikel er a HÆD/ þviad hun yþergeingur alla Himnaña Himna / mikel er hun a LEingd/ þviad hun med ſtøku længlundar Giede/ bijdur epter Ydran vorre. Mikel er hun a BREiddena/ þviad Jørden̄ er þull aþ MJſk, unſeme DROttens/ Pſalm. 33. Hun er eins yþer Illum ſm̄ Goodū/ Matth. 5. v. 48. Mikel er hun a DYpt/ þviad hun er ſem eirn Bruñur liþanda Vatns/ ſem þlijtur wt of Libanon/ & frelſar vorar Sæ, ler wr Aþgrune Helvijtis / Pſalm. 86. v. 13.

So eþ þu ſpyr nu ad / hvad mikel ad ſie MJſkunſeme DROtt, eñs/ þa er Andſvared þar til / hun er ſo ſtoor ſem han̄ er ſialþur/ hærre

hærre eñ Himeneñ/ leingre eñ Jørdeñ/ breidare eñ Hafed/ og diupare eñ øll Afgruñ/ Job. 11. v. 8/9. Þesse hañs mikla Myskunseme/ knwde hañ til ad wtgiefa siñ Son/ Heimenum til Endurlausnar. Hun kom þvi til Leidar/ ad hañ sende siñ og sijns Sonar Anda i vor Hiørtu/ hroopande Abba/ Elskulege Fader/ Rom. 8. v. 15. Hun olle Firergiefning Syndaña/ Bidlund og Þoleñmæde epter þeim Þverbrotnu/ Hun æmiñer þa Ydrunarlausu/ Hun medtekur Fagnande þa sem ydrast/ eins og sa goode Fadereñ þañ Fortapada Soneñ/ Luc. 15.

Hier af skulum vier nu taka oss þ til Amiñingar/ first/ Ad vier lofum og dyrkum þeñañ vorn millda Myskunsemdaña Fødur/ þviad so sem þar er eckert Augnablik/ a hvøriu vier ecke a moote hañs Myskunseme/ briootum/ eñ þo Nadar hñs adniootum/ so æ og eckert þad Augnablik ad vera edr hia lijda/ a hvøriu vier ecke prijsū hñs H. Nafn/ Ps. 106.

J añañ mæta eigum vier ad elska hñ yfer alla Hlute fram̄/ vegna siñar miklu Myskunseme. Ef þu elskar einhvørn Heimsins Hiegooma/ sem glansar i þijnū Augum/ þvi elskar þu þa ei miklu fremar GJafarañ/ s̄ er sa almeñelege/ fullkomne & Oumbreitañlege Goode/ J hvørium Gooda aller Hluter eru gooder/ hñs Elska er Oseigiañleg/ Oleideñleg/ og epter heñe þarfstu alldrei ad ydrast/ helldur um̄ alla Eilijfd/ þier vid hana ad una.

J þridia mæta skal þesse Guds mikla Myskunseme koma oss til þss/ ad vier drøgum ecke undañ ad forlijka oss vid hñ/ þad allra firsta/ firer saña Ydran. Ef hñs Reide beiger þa Ogudlegu/ þa lætū oss vakna vid hñs Myskun/ Elsku og Astseme.

J Fioorda lage skulū vier kappkosta ad breita epter þessu hñs mikla Myskunar Dæme/ Luc. 6. Og læta þad fiña i Fare voru vid Naungañ. Þad þu giører vid Meñena/ þad giører þu vid Gud/ þviad þeir eru Guds Mynd og lifande Bijlæte. Elsker þu nu Gud/ þa elska þiñ Broodur (hvørn Gud hefr skipad þier ad elska) 1. Joh. 3. 11. Þvi so er hñs Langlundar-Giede vared/ ad i bland kañ hñ snarlega reidur ad verda/ þ sijnde hñ Myrkraña Hefdinaia a þm̄ frafollnu Einglū/ Vorū firstu Foreldrū/ þm̄ firra Heime. Miñstu þss allrijd ad Myskun

og Riettvyſſe eru ſo ſem ſapnlanger Armlegger liþanda Guds / hverra hvorugur liþdur neina Styrting / Num. 11.

Ad ſiþduſtu ſkulum vier lata þeſſa miklu MJſkunſeme vors gooda Guds / vera vort Byrge og Verndarſlot / 1. J moote þeim yfervæk-tis mikla Fielda og Stærd vorra Synda / þviad hvorke Þwnge Synd-areñar / ecke Lyvotleike Lifnadarens / ecke Leingd Ydrunar Tijmans / og ecke Stuttleike þeſſ ſiþaſta Tijma / lykur oſſ wt fra þeirre miklu MJ-ſkunſeme / eþ ad vier ad eins tøkum alvarleg Syñaſkipte til Ydrunar. Sioum eirn þagrañ Speigel / þeſſarar miklu Miſkunſeme / Luc. 15. v. 20. ſq. 1. Geingur Faderen wt moote ſijnum Syne / þetta er ſw undañgangande Guds MJſkunſeme. 2. FAdmar hañ / þetta er ſw MJſkunſeme vors DRottens / ſem medtekur hina Syndugu. 3. Kyſſer hñ / þad er ſw mikla MJſkunſeme / ſem oſſ giører eitt med Gude. 4. Klæder hañ / þetta er ſw MJſkunſeme vors Guds / ſem klæder oſſ JEſu Chriſti Riettlæte. 5. Gieþur HRing a hñs Hond / þetta er ſw Afgieþ DRottens / er oſſ pryder med Afgieþ og Jñſigle heilags Anda. 6. Letur SKD a hñs Fætur / þetta er ſw MJſkunſemeñ ſem oſſ verndar og vardveiter a øllum vorum Vegum og Stigum. 7. SLatrade ALdum Kalþe / þad er ſw MJſkunſeme / ſem oſſ ſedur og gledur med øllum Andlegum Giædum. O eirn þagrañ / Jæ / yþer-flioo tañlega þagrañ Miſkunar Speigel. Þar næſt ſkal þeſſe Guds mikla MJſkunſeme / hugga oſſ i vorum Kroſſe og Mootgange. Lat-um ædynia hvad verda vill / latum Dioþuleñ Olmaſt / Heimeñ æraſt / Hollded ſpyrnka / vier munum ſamt ei falla / þvi Guds mørgu og miklu Miſkunſemder / eru eñ þleire / og hañs Miſkun er ſo ſtoor ſem hañ er ſialþur / Job. 11. v. 8. 9. Og ei mun hañ lata þañ Riettlata ad Eilyfu Oroo haþa / Pſalm. 55. v. 23.

Ad ſiþduſtu ſkal þeſſe mikla GVds Miſkunſeme / Hugga oſſ i moote Daudans Beiſkleika / þviad ſo ſm þm mun framar ſkal Mañaña Hiaſtod marka / ſm meir æliggur / hvad miklu fremur mun þa ſa ſkiære Miſkun-ſemdaña Speigell oſſ þirer Augum vera a Daudeſtundeñe vorre / þar þeſſe vor miſkunſame Gud er Herra Lyþſins og Daudañs / Jæ / Daude Daudans /

Daudans/ Os. 13. Hañ hefur og sialfur firer oss Daudañ smackad/ bæde þañ Stundlega og þañ Eilijfa. Þeñañ / þar firer/ ad vier hañ alldrei smacka skyldum/ Joh. 8. Eñ hinū hefur hñ snwed oss i eirn vær-añ Myskunar Blund/ hvar firer hønū sie eilijft Lof ꝛ Orwtseigiañlegar Þacker/ um Allder. Nu/ sa Oþverrande Israels Heilsu-Bruñur/ sem oss þyrstum og ørmæddum hefur nu hugsvalad a sialfum sier ꝛ sijnu Heilaga Hugsvølunar Orde/ hañ vardveite nu so Kier vors Hiarta/ ad þad mætte alltijd behallda þessū Heilsusama EPTerleitar Tilgænge/ hañ Blessadur hialpe oss/ ad vier þañeñ LEJtum/ ad vier finnum hañs Omælelega Myskunseme/ Hier hia oss so Nadarsamlega verkande / ad vier sijdar samføgnum sialfum oss i eilijfre Dyrd og Unadsemd/ þad heire hañ og Bænheire / i Nafne sijns Sonar JEsu Christi/ Amen/ Amen.

Auñur Predikun til Hamessuñar.

wt af sama Texta/ Esa. 55.

Exordium.

HAd mæ einum og sierhverium ougliooft vera sem ecke er øldungis framande i Moysis Bookum/ ad i bland þeirra Fagnadar Stoor-Hatijda sem Israelis Foolke var boded Arlega ad hallda / fiellu og so med nockrer Sorgardagar og Hrigdar-Hatijder / so sem ad voru þær almeñelegu Festur/ nær a sierhvørium Maanude/ sumar stiptadar i Moysis Tijd/ sum^r seirna af Stioorn endū Foolksins iñleiddar/ eirnamest nær nockur stoor Hørmung var firer Hende. Eñ a medal allra þra/ var hin hellsta Forlijkunar Hatijdeñ/ hvøria

sialþur Drottenn baud ꝛ stipkade / Lev. 23. v. 27. ad 32. Exod. 30. v. 10. Lev. 16. v. 29. Num. 29. v. 7. Ordeñ hlioda so/ Lev. 23. Þañ Tijunda Dag i þeim siötta Mænude / er Forlijkunar Dagur / hañ skal kallast Helgur hia Idur/ so þier komed tilsamans/ þa skulud þier þiña Idar Lijkame / og færa DRottne Foorner / og þier skulud aungva Viñu þremia a þeim Deige/ þvi þad er Forlijkunar Dagur/ ad þier meiged verda Forlijkter vid DRottenn Idar Gud / þviad hvør sem ecke þinær siñ Lijkama a þeim sama Deige / hañ skal uppsliteñ verda þra sijnu Foolke / og hvør sem giører nockud Erfvide a þeim Deige/ þañ vil eg aþmæ þra sijnu Foolke/ þar þirer skulud þier eckert Erfvide giøra / þad skal vera eirn Æþeñlegur Setningur hia Idar Epterkomendum/ etc. etc. Nu þo ad vier a Nija Testamente, sins Døgum høþum þañ Føgnud og Frelse ødlast / ad vera ei so streinelega vidbundner/ þañ Mosaiska Kyrkiu-Laga Skugga / so sem ad Lioosenu uppruñu lijdur aþ þokañ / þa sem ædur kañ þesse Forlijkunar Hatijd Gydinga sem þeir hielldu a Haust-Tijma sijnum / miøg vel og margvijslega ad lijkiast þessare vorre HERrunar Hatijd og almeñelegum Bænadeige / sem vort Haloþlegt Yþervalld næsta Gudrækelega heþur stiptad og iñsett.

I þyrstu so miked sem TIMAnum vidvijkur. Þesse Forlijkunar Hatijd Israelitaña ætte einusiñe a Aare ad halldast/ so sem i Miñingu drijgdra Sinda/ bæde ANNAR legra/ sem voru þeir Nadab ꝛ Abihu/ sem bruñu vegna þess ad þeir bæru añarlegañ Elld þirer DROTTeñ/ Levit. 16. v. 1. og 10. v. 1. So og skylldu Gydingar a þessum Hatijdis Deige / endurmiñast siña EYGeñ Sinda / sem þeir a umlidnu Aare drijgt ꝛ giørt høþdu i moote bædu Bodorda Tøblum DRottens / ætlu þvi so sem Obreiner ꝛ Andstiggeleger ad byrtast þirer Tialldbud, ardyrunum / og standa þar med allre Audmiukt þirer DRottne / so þeir yrde hreinsader og þorlijkader. So ber oss nu i Dag ad endurmiñast med hiñe stærstu Andackt/ þeirra Sinda og Misgierninga/ sem vier a umlidnu Aare drigt høþum / aþklædast vorum vonda Liþnade / giøra hreina HIRtan og med hreñheitum Tarum / aþ þvo þær Sinder og

Saurugleika /

Sautugleika/ sem oss haþa aþalled / a undanførnum Aþestundum / og lata oss aþ øllum Lijþs og Salar Kroptum þar alleina umhugad vera/ ad meiga komast i Naad og Satt vid liþanda Gud. Einusinne a Aare eiga aller Kongsins Vmbodsmenn sinn Reikning ad standa / asamt þeim er annara Gots under Hondum haþa / hvar þramleggiast hlijtur Liber accepti et expensi / Inntekta og Skilagreinar Book a sierhveriu. Þesse er sa Dagurenn (Good Elskuleg Guds Børn) sem oss øllum er settur aþ þui hædsta Yþervallde a Jørdunne / næst sialþum Gude / þar til / ad standa Reikning vorum Herra og Skapara / reina vora Samvitsku / ransaka vora Breitne/ uppa þad vier kynnum ad giøra oss klara þirer ellu Aklagendu/sinn er SAMvitskunne/hvøria vier saurgad hefu/ GVDe/ hvørn vier stigdu med Sindenne sinn vier drijgt høþu/GKJepnunne/ sem vier høþum vanbrukad/ Ja/ sialfum DJOþlenu/ hvørium vier hellst oþmiked hlijdt høþum. Sraum þvi til ad vier komu hier til Oneidder/ þui þott annars sie / hlioo tum vier nauduger viliuger a eþsta Deige/ a vorum Reikningskap Grein giøra / aungvu sijdur enn Skulldaþiooneñ / Matth. 18. v. 24. I annan maata / so miked sem þeirre YDRun-arhegdau og Ceremonium Gydinga vidvijkur / sem voru sierdeilis þre-balldar/ þeir attu þirst ad Fasta/ I annan maata ad Foornþæra / Og i þridia maata Forlijkunar Naattijdes Dagenn Heilagann ad hallda.

J þirstu attu þeir ad FAsta (v. 27.) Og þad bæde innvortis og utvortis. J Hoþudtextanum stendur þad Ord ANA / sem merker ad kvelia/ þvijnga edur þina sijnar Saler / so sem þeir giøra er þasta. Inn-vortis Þinaning Salarennar var ad angrast af Sindunu/ leita þinn Lijk-nar/ setia sitt Traust alleina til Guds i Naþne þess komanda Messiæ / um Sindanna Forlijkun & Firergieþning. Vtvortis Þinaning þra Sal-na/ var Gudrækeleg Fasta / & þvi kallast þesse þra Fasta / FAstan hin mikla/jaþnþramt ødru hørmulegu YDrunarverkum/ sem þr a sier sijndu þirer Vitnisburdar Tiallobudardyrunum. Enn være ei þra innvortis Þioonkan samhlioo da þeirra utvortis Asigkomulage/ lijkade DRottne stoorilla/ bæde þra þra Helgehalld & ell ennur/Es. 1. v. 14. & 28. v. 3. Amos 5. v. 21. Sama er ad seiaia um oss / hvørttveggia þetta eigum

 vier

vier ad haꝼa til ad bera. Gud giæꝼe utvortis Neyduneñ vor / þo veik-
leg ſie / være Vottur og Vite til añarar betre iñvortis. FAſta eigum
vier Gude til Dyrdar / hñs Smurda til Hlydnis / og ſialꝼra vor vegna
ecke ſkyldoſt / þvi ꝥ Skiped hleipur hradara ſem Barleſteñ oꝼþynger ecke.
Miklu ber oſſ meir aꝼtrañ a þeſſum Ydrunardeige Gudrækelega ꝼaſtan-
de / Eñ hinu af Ohooꝼe Matar og Dryckiar oꝼhlødnum Sælgiætingũ.
Þegar nockrer ſia ſig aꝼ Ovinunũ ſo umſetna / ad þr mune verda iñe-
ſvellter / þa er hægra ad koma þm̃ til Vppgiaꝼar. Þegar Holld ⁊ Blood
ꝼær ecke ſyn Sælkiør / epter Vilia ſynũ / þa er ꝥ auduñed / ⁊ a þvi ſialꝼ-
ſagdꝛ Sigꝛ. Þetta Stratagema ⁊ Stryds hnick andlegs Bardaga / ſ H.
Ande heꝼꝛ ſialꝼꝛ kieñt / brukudu ꝼordũ Niniviter Jon. 3. v. 5. Iſraels Lyd
ur / 2. Par. 20. v. 3. 1. Sam. 7. v. 6. Eſdr. 8. v. 21. Eſth. 4. v. 16.

I añañ Maata attu Iſraels Syner a ſiñe FORlykunar Hatyd ad
ꝼæra Breñeꝼoorner ꝼirer ſynar Synder / hvøriar þo af ſiuum Natturu
Krapte / ecke kuñu Synder Foolkſins ad Forlyka / helldur ſo ſem Fygura
og Firermyndan þeirrar tilkomande Foornar JEſu Chriſti / Ebr. 10.
v. 1. ſeq. Sama ſkulum vier og giøra / eñ þo med ødrũ Hætte. Vor
Foorn er alleinaſta JEſus / ſo ſem eg ſtrax ſagde / hñ er ſa ſem ꝼorlykad
heꝼur allar Heimſins Synder / Eſa. 63. v. 5. Joh. 1. v. 29. 1.
Joh. 2. v. 2. Honum ſkulum vier nu Offra a þeſſum vorum Yd-
runardeige / þviad ſo ſm̃ Ydrunar-angred an Truarñar er magtarlauſt /
ſo ſm̃ allt ꝥ ſem aꝼ heñe ecke framkiemur / Ebr. 11. So er ⁊ Ydruneñ
vor onyt ꝼirer utañ JEſum / a hvørium vor Trua er grundvølld.
Latum þvi allt vort YDrunar Erende / einaſta þar a ſtanda / ad læra
aꝼ JEſu Chriſti FORNꝼæringu / hvørneñ vier mundum ꝼared haꝼa
a þeim Helvyteſka Slaturbeck / heꝼde hñ ei i vorn ſtad geinged. Gleim-
um þvi ecke helldur / hvad ſterka ⁊ ꝼullkomna FORlykun / vier hoꝼũ ꝼir-
er hñ feinged hia þeim til Reide reitta Rietlaata Gude / Rom. 5 og 8.

I þridia maata / attu Iſraels Syner ſyna FORlykunar Hatyd
heilaga ad hallda / Þier ſkulud eckert Verk viña a þeim ſama Deige /
Seiger Jehova. Sama er oſſ eirneñ boded ⁊ beꝼalad (Good Elſk. Guds
Børn) Vær ſkulum a þeſſare vorre Evangeliſku FORlykunar Hatyd /

hallda

halda oss fra øllum þeim Verkum og Lijkamlegu Erfide / sem hindra kuña vora Guds Þioonustu og Ydranar Asetning/ giefa oss ad eins til Heilagra Þanka / Orda og Athafna / og i þeirre Meiningu / hefur Vort Allranædugasta Yfervalld/ þeñañ Dag stiftad og stadfest / ad vier skyldum hallda oss fra øllum Holldlegum Verkum/ ei sijdur eñ Gydingar fra Erfiði & Þreskingu sijnum Viñudijrum/ Esa. 56. v. 2. 1. Cor. 16. v. 2. og høfum vora Hvijld i ædsta Midpuncte allra Farsælda/ Gude eilijfum/ Ps. 72. v. 25. og 142. v. 6. Latum oss þar firer af øllu Hiarta/ langa epter þeim Eilijfa / Oendañlega Hvijldardeige Himnarijkis / Heb. 4. v. 9. Esa. 66. v. 23.

J fioorda lage/ er vidlijkt Straff þeim yferhangande og Gydingum/ s forsooma þessa FOrlijkunar Hætijd/og Athugalauslega hia sier leida/ Eg vil uppricka þeirre Sal fra sijnu Foolke/ seiger DROTTEñ. So erum vier og forplicktader ad hallda þeñañ Ydranar og Bænadag/ vegna þess hna Mindugleika sem sa hafde og hefur/ er hñ baud/ stiftade og stadfeste. Hvíad hvad Gud bijdur firer ed ædsta Yfervalld/ þad skulum vier hallda ad hñ bioode sialfur. Þar firer/ hvør sem þessare Yfervalldsins Befalning ecke hlijder / hañ ma og hrædddur vera firer Straffe lifanda Guds/ Rom. 13. Ef nu Kongsins Reide er skielfeleg/og Sendebode Daudans þess Lijkamlega/ Prov. 16. v. 14. Hvad mun þa vera Guds Reide / sem er Obæreleg / og breñur allt til nedsta Helvijtis? Hin rienar loksins/ þesse alldrei/ undañ hiñe verdur flæd/ þessare aungvañveigeñ/ hin kañ ecke alltiafnt Hefndeñe vid ad koma / eñ þesse er eilifrar Oumflijañlegrar og Oendañlegrar Magtar.

Nu uppa þad E. G. V. ad vier i Tijma umflijum hvortveggia þetta / þa lætū oss nu i JEsu Nafne / wt af upplesnū Textañs Ordū læra / hvørneñ vier eigū / so sm sañer Andleger Israelitar/ þessa vora Forlijkunar Hætijd ad hallda. Og skulu þ vera sierdeilis þriar Smaagreiner/ sm vier viliū i bta sijñ oss firer Hendur taka ad yfervega & læra af þessū somu H. Anda Radū / hvijlijkū oss byrie ad vera a þessū Deige firer DRottne vorum/ sem er/ (1) Alvørugiefner Leitendur. (2) Ofluger Hroopendur/ og (3) Sañer Guds Epterbreytendur.

O Herra Gud Himneske Fader / gieþ nu Hiørtunum vorum ad gyrnast þig einan / i Sirnd þeirre ad leita þijn / leitande ad þinna þig / fundenn ad elska þig / þirer Elsku þijna allar Synder yþergieþa / yþergieþnar alldrei þramar drygia / helldr ad vier til þijn umvender gleimū þui Jardneska / en girnuſtum þ Himneska / Huxum þ eina ſem er gott og Gudrækelegt / Tølum þad eina ſem er Nytſamlegt / Og giørum þ eina ſem þier er þægelegt / og oſſ øllum Saluhialplegt / i JEſu Naþne / Amen.

Um þad þirſta.

SA er Vinur ſem til Vams ſeiger / ꝛ varar eirn vid yþerhangande Olucku / en eirn Smiadrare þeckeſt aþ ſijnū Blijdmælū / Proverb. 27 v. 6. Hvilijker Dyrdleger Viner / voru þeir Heiløgu Drottens Spamenn i gamla Teſtamentenu hia Gydingum / hvørier til-kunnder af Heiløgum Anda / þirer ukan allt Manngreinar Alit / ſøgdu ſierhvøriū fullum Halſe Sannleikann / þeir ed kungiørdu Hwſenu Jacobs þeſſ Misgiørder og Foolkenu þeſſ Sinder / Eſa. 58. 1. Vm þa ſannaſt þad ſm Lauſnarenn ſagde til Læreſveina ſinna / Luc. 10. v. 16. Hvor þa heirer / hann heirer ſialþann Gud þirer þa talanda / þui vijſade eirnenn Abraham Brædrum hiins Rijka Manns til Moyſen og Spamannanna / Luc. 16. v. 29. Eirn aþ þeſſū þrammbrijtſt ſm vr Fylkingarbrioofte Erendsreka DRottens / hinn þirſte og hellſte Spamannanna Eſaias / og aþ Gudlegre Vandlæting upptendradur / kaſtar ſijnum Tilheirendum i Naſer þeirra Ogudlegleika og Afgudadijrdkan / Cap. 1. v. 4. Sijner þeim og ſeiger hvør Olucka yþer þm hange (eþ þr ecke i Tijma LEite APtur DRottens) ſem er / ſtundleg ꝛ eilijf Reide ꝛ Reþſing. En i annan ſtad eþ þr vilia þeſſu vid lijta / þa ſie noog Huggun i Hende / mikel Nad / Miſkun ꝛ Firergieþning. Og þeſſ vegna ſetur hn þm þirer þriar almennelegar Lijþs Reglur / ſm þr ſkule vel læra / ockſa ꝛ yferhafa / Og er ſu hin þirſta / ad hann vill þr ſieu ADleger LEitendur DROttens. Hørmulega ſtood til i Juda Kongsrijke / og einkum ſialþre Høþudborgenne Jeruſalem / hvar ed Eſaias bioo / vegna þra Sinda og Svijvirdinga / ſem Foolked drijgde þar inne / hvørs vegna hn lijker þm vid Skinlauſar Skiepnur / Aſna

og

og Naut/og kallar þa eñ þo Neimskare/ E. I. v. 3. Eñ/Gud Næde/ vor a medal (E. G. B.) eru aungvu miñe Sinder og Syndvirdingar a ferdum/ bæde hia rijkū og Fatækū/meire og miñe hattar/nær i øllū Stødum og Steettum/ so ad einu uppljjstu Mañs Hiarta mœ opbiooda ad sia þañ hrædelega Blindleika Mañaña. Þar er nu ad komed/ad var. la er nockur hlutur i miña gillde hia allmørgū eñ hrein og oflecsud Gudrækne/ Nun þyker þeim Blindu Heimsins Børnū vera eirn Hiegomleg ur/ ofeckur/ørdugur og undarlegur Hlutur. Eñ Sindernar/ hvørsu lioolar og syndvirdelegar sem þær eru / þær eru i Elsku og Afhallde. Þessa Hunangssmurdu banvænu Tœlbeitu þess Helvijtiska Veidemañs/ gleipa Meñ glader & fagnande / eñ hvørke sia nie fiña til þess Eitrada Krofs Dioffulsins/ sm vid serhvøria Daudlega Sind setst i Goomenn/ þar wti eru þr hvørre Nœttuglu steinblindare. Þvijljka hrædelega helblindu vill nu vor goode Esaias af oss draga i vorre Andlegre YDe ranar LEIt/ og þvi seiger hañ so øndverdlega i þssū H.Texta/ LEI ted DRottens. Hier er eñ nu ad nýju sœrgrætelega yferklagande/hvør. su þad aller leita añars eñ þssa/ Sumer eru þr sm so eru fiarlæger þss. are LEItene/ ad þr neita ad Gud sie til/ Psalm. 14. v. I. Nockrer smijda sier þa Meiningu/ hañ mune ei skeita um hvad Meñ giøra/ og ei vite hañ þar af/ Job. 22. v. 13. og so lifa Meñ i Heimenum fir er utañ Gud/Eph. 2. v. 12. Marger hallda meir af Egypto eñ Can aans Lande/ Num. II. v. 5. af Heimenum eñ Himnenum / sem sa Rijke Kornbwre/ Luc. 12. v. 19. þar þo vor Borgarrietur a ad vera a Himnum/ Phil. 3. v. 20. Þeir sem vona a DRottenn/ munu ta ka uppa eina Arnarvænge/ Esa. 40. v. 31. Aurneñ fljgur ad søñu nidur a Jørdena ad taka sier Fædu/þo vegur hañ sig strax upp og sveimar i Himeneñ aptur/ so skulum vier og lijka hafa sem miñst med ad giøra þetta Jardneska / og so sem þeir rietto Gedeons Strijdsmeñ/ lepia ad eins lijted Vatn wr Loofa vorum af þessu Flioote ; Jud. 7. v. 7. Elska til Heimsins og Elskañ til Guds/ eru so sem tvær Metaskaler/ þvimeir sem ein uppstijgur/ þess dwpara sijgur hin nid ur/ Forsmaum þar fir er Heimeñ/ eñ førum ad LEIta DRottens.

 Ep

Eþ JEsu Christi Elskuleg Brwdur vill niooka Astar og Blijdu synu Viñusta/ þa ylgitur hun ad gleima synu Foolke og Fødurshwse/ Psalm. 45. v. 11. Eins ætte Heimureñ / sem er Hws vors gamla Fødurs Adams/ oss þirer Augum ad fortna/ so oss þess betur lijtest a Heimele og Herralegt Slot vors Brwdguma a Himnum / so sem David/ Psalm. 73. v. 25. og 84. v. 11. Dære maa sa vera sem kveiker Lioos ad lij. sa sier med um sialpt Miodeiged i glada Soolskine/ad hñ kuñe ad sia þss betur / eñ þusundsiñu Nautheimskare er hañ / sem telst undañ ad leita DRottens/ og haþa syna Vnadsemd i høñu/nema hñ kveike þar til þa lijtsþøgru Lioosthyru Heimsins Epterlætis. Vid þessa Skymu undu sier fordum allmarger / og una eñ i Dag. Fiñast þeir sem leita Christi vegna Braudaña/Joh. 6. v. 26. Fiñast þeir sem læta Gud þara/fæe þeir ad eins Virding hia Foolkenu / 1. Sam. 15. v. 30. Sumer rooa a Hefneleid yfer Ovinum synu sem Haman/ Esth. 3. v. 6. Og þott Saker sieu liettvægar edur auñgvar / er þad ordeñ Vana Sloosa hia sumu,/ad þeir vilie giarnañ Helþarer þess/ sem þm er illa vid/ þad kostar ecke miña. Achabs Lijkar skiemta sier i Vijngarde Nabothz/ 1. Reg. 21. v. 16. Judæ Lagsmeñ/ med høñum og Sonum Eli/ una vid Skeinkingar og Peninga/ Joh. 12. v. 6. 1. Sam. 8. v. 3. Þa eru sumer sem leita DRottens / eñ þad þo ecke riettelega/ aþ allre Sæl / etc. Deut. 6. v. 13. Viliande giøra Gud og Verølldena hverutvegge saþnsatt/ halltrande a bædar Fætur / 1. Reg. 18. v. 21. Þesser haþa lærdt i Samaria / hvørrar Jñbiggiarar villdu bæde Gude þioona og Skwrgodunum / 2. Reg. 17. v. 33. Þar þo Guds Ørk og Dagon þorlijkast alldrei a Godastallenum/ 1. Sam. 5. v. 4. Ei helldur Christur og Belial / 2. Cor. 6. v. 15. Grimlega hootar DRotteñ þeim sem sveria vid sig og Malchom / Soph. 1. v. 5. Þar þiñast eñ þa þeir sem LEita DROttens / og lætast giøra þad aþ allre Alwd / eñ þad ecke a medañ hañ er ad þiña. Þier munud leita mijn seiger JEsus / og i Sindum Jdar deya / Joh. 8. v. 21. seqv. Abigaels Erende vard þvi so gott / ad hun mætte David i takelegañ Tijma/1. Sam. 25. v. 24. Ecke er Olijkt ad i Noaflood:/mundu

marger

marger hafa viliad nꝏ til Arkarennar / hvad þo var ofseint. Pharao snere ecke aptur firr enn Nafed skall honum ad bædum sijdum / Exo. 14. v. 25. Kløppudu lijka þær Fꝏvijsu Meyarnar uppa Dyrnar / enn þad var allt umm seinna / Matth. 25. v. 11. Nu giefast hiner Fioordu / sem vilia Leita i Tijma / enn þad þo ecke riettelega / þad vard Juda fordum / hann Leitade Thamar / enn þa var hun øll i burtu / Gen. 38. v. 20. Saul Leitade Samuel / enn þad ecke firr enn hann var daudur / 1. Sam. 28. v. 11. Lijka Leitudu / enn þo med ødrum Meiningar Hætte / i goodre Meiningu / Kvinnurnar / Christi i Grefenne / hvar hann var ecke ad finna / Marc. 16. v. 16. Jꝏ / sialfer Foreldrar Herrans / Joseph hans Foosturfader / og su sæla Mey Maria / Leitudu hans a medal Selskapsins / eirnenn Frænda og Kunningia / enn honum lꝏu ennur Andvirke nær / enn þar ad blijfa / sem voru sijns Fødurs Erende ad wtrietta / Luc. 2. v. 44. 49. Flester Leita enn nu DROttens mz søgdum hætte / enn þ ecke Stadfastlega / þangad til hann finnst / so sem þad Veidemadurenn Leitar Hierans allt ad Vidar-Runnenum / enn giefur þa upp / so Leita sumer DROttens / medann þm allt ad Oskum geingur / medann þr ganga ecke nema a Roosum og Liliumm / enn a Freistingar tijmanum falla þr fra / Luc. 8. v. 13. So sem Demas / 2. Tim. 4. v. 10. Sa unge Rijke Madur / Matth. 19. v. 22. Sialfer Lærefveinar Christi / þa hann var fangenn / Matth. 26. v. 56. Þar þvert a moote / þar hann Leitade vor firre / og fann oss / sem þo Leitudum hans ecke / Es. 65. v. 1. Þa er Skylda vor sialfsøgd / ad vier Daglꝏtanlega hans Leitum / med þeirre Andlegu Brwdurenne / Cant. 3. og 5. Cap.

Um Þad Annad.

NU vilium vier þessu næst athugad hafa / hvernenn vor goode Esaias vill oss sem andlegum Israelitum kiennt hafa / ad vera DFLuger HRDPendur / a þessum vorum Ydrunar / Bæna og Betrunar Deige. Þessa Lijfs Regluna setur hann næst hinne / þvi so seiger hann / KALLed DROTTens / etc. KALLed a HANN / a MEDann HANN Er Nalægur. Ad akalla Nafn Jehovæ / er sa hellste og ellste Partur Gudlegrar

Þioonkunar / sm lioost er aþ Gen. 4. v. 26. og 12. v. 8. Ps. 14. v. 4. Esa. 41. v. 25. Og er ei Olikt sem þesse Guds Þioonusta hafe þirst byriast i Paradys / hia Skilnings Trienu Goods og Ills / nær DRottenn utgaf Firerheited/um Kvinnnar Sæde/enn hitt er augliooft/ ad sijdann epter Fall vorra þirstu Foreldra / þoor hun varande / þar Menn ut a Mørkenne ákølludu Naþn DRottens / sijdann hiellst þesse Dyrdkun vid hia þeim Ølkurum sem þeir H. Forþedur uppbigdu hønum hingad og þangad. Ei rienade hun ad uppreistre Vitnisburdar Tialldbuudenne/ hvør sijdann var innflutt i Landed Canaan/ og nam Stadar i Silo/ I. Sam. 4. v. 3. Pa i Nobe / I. Sam. 2. v. 9. Sijdann a Hædenne Gabaon / og loksins i Salomonis Mustere / i hvøriu Naþn DRottens var dyrdkad ꝛ ákallad almennelega aþ øllum Israel. I moote þessu Jerusalems Mustere sneru sier eirnenn þeir Gydingar / i Bæna Akallenu/ sem i Fiarska voru / sem lioost er aþ Dæme Danielis / Cap. 6. v. 11. Enn Gud næde / þar sem DRottenn haþde so eitt vegsamlegt Mustere sier helgad og tilreidt / þar ecke lángt þra uppbigde Diøfullenn sijna Capellu/ þviad i stadenn þirer þ rietta og sanna Akall lisanda Guds/ seiger H. Ritning sier innsmeigt haþe eitt Aþgudadyrdkunar Akall/ ymislegra Skurgoda / bæde hia Gydingum sialþum i Bethel og Dan / I. Reg. 12. v. 28. A Hædunum/ i grænum Lundum / under bloomgudum Eikum og annarstadar. Eirnenn hia ødrum Pioodum / sem þar stendur/ Jon. I. v. 5. Ad hvør eirn þeirra Manna er voru med Jona innann Skipsborda/ haþe KAllad a sinn Gud.

Gydinga Foolke brixlar sialþur Gud umm þra Dhacklæte vid sig / i Doom. B. 10. v. 14. þar hn seiger til þra/ Fared þier og AKalled þa annarlegu Gude sm þier haþed utvaled Jdur / og læted þa nu hialpa Jdur. Ja / so hrædelega vard Heimurenn Rammvilltur þra þvi rietta AKalle Skaparans / ad nockrer tilbædu Himenenn/ Soolena/ Tungled/ Stiørnurnar/ Vindana og adrar Høfudskiepnur / af Spekennar Book. 13. v. 2. 2. Para. 33. v. 3. Sumer tilbædu daud Lijkneske med Høndum giørd/ Psalm. 115. v. 4. Og i H. Ritningu verda upptalenn ymer þriatiju Nøþn þra Skurgoda / sem ymsar Piooder tilbædu /

sem

sem var Adramelech/ Astoreth/ Astaroth/ Baal/ Baal-berith/ Baal-Zebul / Baal peor / og adrer langtũ fleire / þar hvør og ein Þiood giørde sier Gude / 2. Reg. 17. v. 29. Og þad sm̃ allra hørmulegast var ad sialfur Diøfullen̄ var i einu Bijlæte medal þra ækalladur og tilbeden̄/ Levit. 17. v. 18. Avi / þa Ognarlegu Blindne þra aumu Man̄a / sem ad burtkastadre eda þirer syggeingen̄e allre Guds Þioonustu og Dyrdkan/ wfvøldu sier ad tilbidia þvilijka einkis verda/ dauda og dieffullega Hlute. O þa miklu Þolen̄mæde vors Guds / sem þa Fævitskun̄ar Tijma / so langsamlega un̄ileid / Act. 17. v. 30. Allt þetta kan̄ ad heimfærast til sialfra vor (E. S. B.) Ei voru vorer Forfedur þirer utan̄ þessa Afgudadijrdkan a hinũ þirre Olldrũ/ lijka hefut Diøfullen̄ haft sijna Skurgoda Þienara og bølvada Blootmen̄. En̄ eilijfar Astar Þacker sieu vorũ mikla Miskunsemdan̄a Fødur/ sm̃ oss wr þm̃ blindu Villudoomsins Mirkrũ hefur leidt / til þess san̄a Lioos og Þeckingar sialfs sijns. En̄ hvørnen̄ munũ vier þa læta þetta æsan̄ast? Lijklegast være ad Launen̄ yrdu þesse hønũ af oss goldden̄/ad vier AKølludum hñ einan̄/ Matth. 4. v. 10. En̄ hvørnen̄ þ̄ tilgeingur / nœde hñ Blessadur. Hvad er þad/ þegar nockur þverk a moote sijnũ Skijrnar Eide og Christen̄dooms Sættmala/ hleipur til Galldraman̄a / Tøfra og Spasagnara / leitande hia þeim Lids og Lijknar? Er þad ecke ad hafa An̄arlega Gude/ ad þrælbinda sialfan̄ sig under Agirndena/ Eph. 5. v. 5. Og hafa Gullhnøtten̄ þirer sitt Traust/ Job. 31. v. 24. Er þ̄ ad AKalla þan̄ eina Gud riettelega / ad setia sitt Traust uppa forgijnga og fallvallta Hlute/sm̃ Aud og Rijkdoom/sm̃ Nabal? 1. Sam. 25. v. 36. Uppa sijna eigen̄ Speke og Slægvitsku sm̃ Achitophel? 2. Sam. 16. v. 23. Treista befur Bartskeranũ en̄ DROTTINe / sem Asa Kongur? 2. Par. 16. v. 12. Forlæta sig uppa sin̄ Her og Hreiste med Sen̄acherib? 2. Reg. 18. v. 35. Uppa sijnar Festingar / eins og Edomitar? Abd. v. 3. Reida sig ad eins uppa Vine sijna / sem fordum Achab a Josaphat? 1. Kong. B. 22. v. 4. Edur ad stæra sig af Fiølda sin̄a Ættman̄a og stoola þar uppa/ sem fordum Abimelech? Jud. 9. v. 1. Hvørier þo aller bregdast a Mootlætis

 Tijmanum /

Tijmanum / Psalm. 38. v. 12. Og ÿþergiefa oss / Mich. 7. v. 5. Hvørt er þ ad AKalla DROttenn / ad hafa Magañ þirer siñ Gud / so siñ giøra Ohooffsmeñ i Mat og Dryck / Phil. 3 v. 19. Og þei af añara betre Dæmu eñ þss Gudlausa Rijkamañs? Luc. 16. v. 11. Er þ riett skickad AKAll til DROttens / Ad giøra sig sialfañ ad Gude / setia sig fram þirer alla hlute / Offrande so þirer sijnum Veidarfærum og giøra Reikelse þirer sijnum Netū? Hab. 1. v. 15. Vilia so allt hafa siñ sialfs Pootte bijdur? Añars aungva eird hafa helldur eñ Naman / Esth. 3. v. 5. Eñ hier mætte Moyses maklega hafa i Spursmalū vid oss / þ sem þar stendur i hñs fimtu Book. 32. v. 6. Þackar þu so Gude þijnū (þijna Vpplijsing) þu hid galda og Heimskufulla Foolk?

Latum oss þvi (E. G. B.) Latum oss þvi (seige eg) snwa apftur i Tijma / z nu i Dag / ad aflagdre allre Hræsne / upphefia i Himeneñ hreint Hiarta og Hendur æn Møglunar / 2. Tim. 2. v. 22. Latum oss nu upphefia vorar Radder z AKalla H. Guddoomsins Þreñing / Fødur / Son og heilagañ Anda / a hvørn Gud alleina vier eigum ad trwa / Rom. 10. v. 14. Hañ eirn er ALvitur / Rañsakar Hiørtun z Nijrun 1. Reg. 8. v. 38. Hañ eirn er ALMattugur til ad veita oss allt þad oss aliggur / og ad frelsa oss fra øllu þvi oss kañ ad skada / Deut. 6. v. 13. Es. 42. v. 8. Matth. 4. v. 10. Nu kañ einhvør ad seigia / hvad þarf ad AKAlla DROtteñ / þar hañ hefur lofad Bænheirsluñe adur eñ vier KOLLum? Esa. 65. v. 24. Jafnvel þeim sofande / Ps. 127. v. 2. Þvi sijnest þetta vort AKALL ad vera forgiefens / eda minsta koste ecke so Naudsynlegt? Fiærre sie þvi / þviad med þvi Ordtæke H. Anda / vill hañ merkiast læta hvad bliootur og reidubweñ þ Gud sie ad Bænheira þa sem a hñ KAlla. Gud veiter ad søñu øllum / eñ þeim sem hañ akalla / Ps. 50. v. 15. Ordsøk Bænheirsluñar er sialfkrafa Nad og Goodgyrne DROtteñs / Eñ medal Bænheirsluñar er skijlld Idne og Ahalld Bænareñar. Ad bidia med upprietktum Høndum var sierdeilis Embættis Partur Prestaña i gamla Testamentenu / eñ i þvi Nija Testamentenu skipar Postuleñ Paulus øllum Møñum þad sama ad giøra / 1. Tim. 2. v. 8. Þviad vier erum nu aller Foolk Eigeñ-

doom=

doomsins/ sa Konunglege Kieñemañskapur/ sw N. Plood/ I. Pet. 2. V/ so komum þa aller/ eirn med ødrū/ þessa Lands Jnbiggendur/ Kieñendurner med sijnū Sooknar-bornum/ Meñ ꝛ Kvinur/ Unger ꝛ Gamler/ ad aungvum undañteknum/ og ad samañlogdū þeitū Alveru Bænum vors Hiarta/ aller sem eirn Madur/ Ezech. 22. v. 30. Latum sia ad vier helgū þeñañ Dag / Voru Andlegu YDrunar HRoope Og AKalle DRottens. Hañ sialfur Hroopar af Himnum ofañ/ LEJted og AKalled. Vier þessa Lands Jnbiggiarar erū vel flestū Ploodum Aumre og Veswlre / vær høfum hvørke Kastala nie Festingar firer Ahlaupe Omilldra Mañа/ høfum þess vegna þeim einū til ad seigia/ til hvørs oss Omissande er ad KVaka og KAlla/ þad er DRotteñ alleina. KDllum þvi til DRottens allersamañ/ og bidium hñ ad miñast nu þeirrar Elsku sem hñ hafde til vor / ædur eñ þad vær vorum / Jæ/ ædur eñ þad Grundvøllur Veralldareñar var lagdur / Eph. I. v. 4. af hvørre Elsku hū skapade oss/ þeirrar Elsku sem hñ hafde til vor / þa vier vorum fallner/og vier vorū hūs Oviner/ Rom. 5. v. 10. Firer hvøria Elsku hñ Endurleiste oss/ þeirrar Elsku sem hñ a allañ Hatt oss Endurleistum / audsijner i Andlegañ og Lijkamlegañ Mata. Ef nu DRotteñ miñest alls þessa / þa suudurbrotnar hūs Hiarta / so hñ hlijtur oss Miskunsamur ad vera. Eñ þetta vort Akall hlijtur ad uppstijga i Himeneñ firer hūs Nadar Eiru/ i Krapte þss Dfluga Pijslar Hroops og Kross-Raustar JEsu CHristi/ Hebr. 5. v. 10. firer hvørn vier høfū Tilgaangeñ til hūs/Eph.3. v. 12. J hvøriumi øll Guds Firerheit eru Jæ og Amen/ 2. Cor. I. v. 20. Latum þess vegna vera hellstu Astædu vors Hroops i Himeneñ / ad þar situr sa sem oss hefur svared Bænheirsluna vijsa/ Joh. 16. v. 13.

Um þad Pridia.

NV epterfilger med einu Orde þad sijdasta/ hvørneñ vier ræk af þessum Evangeliska Spæmañs Texta stulum læra þa pridiu Lijfs Reglunа/ sem er/ ad vera Guds vors SAMNet EPTerbreitendur. Nu er i þessum Textans Ordum iñefaleñ / SAHJNN D.GVDlege Latte

leate af sijnum Veige og Illvirken af sine Nuran og snwe sier til DROTTens. Þesse vor Predikare Esaias/ han vill med þessu oss alla aminnt hafa/ ad med þvi vier høfum nu allareidu feinged Angur og Leida a Sindunum/ og i Trune a JEsum/ huggad oss vid GVds Omælelega Miskunseme/ þa sie þ Ovidurkvæmelegt/Ja Omøgulegt ad þar skule ecke efterfilgia su Nyja Nijdne. Þegar Judas Maccabæus hafde læted niðurrijfa þau firre Afguda Aulturu/ þa skipade hn̄ ad byggia þar øñur Ny/ og allt Nytt ad giøra til Mustereſins Hreinsunar/ 2. Maccab. 10. v. 3. Vær Christner erum ꝛ Mustere lifanda Guds/ 2. Cor. 6. v. 16. Þess vegna vill Heilagur Ande siaa þar iñe nij ꝛ hrein Verkfære/til þessa Musteris Þienustu. Þad er su nyja Nijdne/Goodverk og Gudlegar Athafner. Þar firer skulum vier eirn og sierhvør i JEsu Nafne/leggia fra oss alla æduttalda Afgudadyrkan/ alla Vanbrwkan Guds H. Nafns/alla Vanhelgan hans Helgedaga/etc. Og so epter riettre Reglu Guds Tiulaga-Boda/ sekia oss ad betra vortt saurugan og syndvirdelegan Lifnad/ Dag fra Deige/ Stund fra Stundu. Aarons Stafur af sialfum sier bloomgadest/ þo ædur Avaxtarlaus og Ofrioor være / Num. 17. v. 8. So eigum vier lijka ad bidia vorn Gud mz hinū H. David/ad skapa i oss eitt hreint Hiarta/og giefa oss nyan vissan Anda/ Psalm. 51. v. 12. Ad vier sem øñur frioosøm Eik / Psalm. 1. v. 3. audsijnum Avexte Andans / Gal. 5. v. 22. Gaungum i Endurnijung Lijfdagana/ Rom. 6. v. 4. Af Natturune til erum vier visner Fauskar / og Villuvidar Trie/ Rom. 11. v. 24. Sem einskis eru maklegre/ en kastast i Helvijtis Elld/ Matth. 3. v. 10. En firer eina saña lifande Trw / verdum vier þvi gooda Edla Vijnvidar Trienu JEsu Christo innlijfader/og a hønū groodursetter/ dragande til vor Feitleika hns Rootar/Rom. 11. v. 17. Og so sem Vijnkvisterner/ indrøgū ꝛ dreckū til vor þn̄ heilsusamlega Vøkva sialfs hns/so sem þss saña Vijnvidar/ af hverium vier ferū miken Avøxt/ Joh. 15. v. 5.

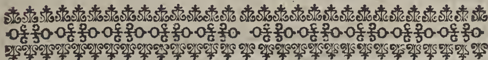
Sa sem er i einu Fangelse iñeluckttur / hn̄ kañ mz tveñu moote laus ad verda. Firſt/ad hn̄ briootest wr Fangelsenu/ꝛ fare hvørt hn̄ vill / Þar næst ef hn̄ prijdes so Fangastofuna / ad hun verdur hønū sem eitt Lijtel-Nws

Lifte-Hws / og tekur þa þau Siñaskipte ad hñ vill þar iñe vera & blÿfa, eñ ei wt þadañ fara / ei sem i Fangelse halldeñ / helldur i Frelse unande. So er og vared Frelse voru fra Løgmalsins Oke / ad JEsus Christus hefur oss andlega fra þvi frelsad / ei so hñ Løgmaled niðurbrite / edur med øllu aftæke / helldur þegar hñ hafde sialfur þvi fullnægt / færde oss þau Siñaskipte / ad vier nu høfum vora Lifting i Løgmale DRottens / og høfum Inde og Epterlæte ad ydka oss þar iñe / Ps. 1. v. 1.

Themistocles Hertoge þeirra i Athenu Borg / sa eitt siñ eirn siña Strÿdsmaña grata / hñ spurde hvad hñ griete / hvort hñ kvide vid Orustuñe? Hañ kvad Nei vid / eñ sagde ꝥ eina vera Ordsøk sÿns Grats / ad hñ hefde nu tvo um tvÿtugt / eñ hefde alldrei nockurt Hreisteverk uñed i Orustu / þad eptermiñelegt være / & sier sialfum Sæmd ad. Þa svarade Hertogeñ / Hier er eñ þa gott Dags epter / lat nu sia hvad þu kant / þvi æred er epter Duñed. Þetta skylde sierhvør Christeñ Madur lata sier sagt vera / þad sem hingad til hefur forsoomast / ꝥ skylde nu i Tÿma lagfærast. Giætum þess umlidna / Gratum ꝥ nalæga / og sium fram i Veigeñ firer þad okomna. Latū eitthvad þad Mañdooms-sticke epter oss liggia / sem oss sie virdingar Vætte / ad vier høfum lifad. Lifum so / ad vier høfum vorn Gud alltÿd nadugañ og nalægañ / enn þurfum alldrei ad ottast hañs Strÿdu edur Oblÿdu. Flÿum Heimeñ / ꝥ vi hañ er Hiegoome / Eccles. 1. v. 2. Gratum Sindena / þvi hun er Ranglæte / 1. Joh. 3. v. 2/3. Bidiū Gud / þvi vier erū Nadar þurfande / eñ hñ mikellrar Miskunseme. Lifum Gudrækelega firer Gude. Riettelega vid Nañgañ / med Hreinlÿfe og Hoofseme hia sialfum oss / Latum Holldeð vort vera undergiefed Andanum / Andañ Gude. Latum Christum vera Takmark vors Lÿfs / filger þu hønum a Veigenū / þa nær þu hønum i Himnenum. Hønum verdur þu epter ad breita / ef Samchristeñ Madur villt heita. Hañs Daude er þÿn Fridþæging / þvi skylde þitt Lÿf vera hañs Epterbreiting. Elsker þu Gud / þa eptersfilg hønum. Elsker þu Sindena / þa elskar þu Diøfuleñ / eñ elsker þu JEsum / þa elskar þu hañs Lÿferne. Hvør hañ elskar ecke Lÿtelæte / Hoogværd / Hoofseme og Kiærleika / sa elskar ecke Christum / hvør

ecke

ecke var añad eñ Lytelæte/ Hoogværd/ Hooþseme og Kiærleike. Eia/ lætū oss þui (E. G. B.) fastlega þilgia vorū Merkismañe/hvør bæde i Lyþe og Dauda heþur undañ oss geinged. Segulsteirneñ vill til Nordurs/ Moyses hagar Tialldbwdar Smydenu epter Mindeñe sem hañ sa a Fiallenu/ Exo. 25. v. 40. Lætum oss epterþilgia Lioose Heimsins/ Joh. 1. v. 9. So vier i hñs Lioose mætkum skdar iñganga med øllum hñs sañydrande Elskendum og Epterbreitendum/ i þad saña Dyrdar Lioos. Þad veite hñ oss og gieþe/ syns allra Heilagesta Naþns og Forþienustu vegna. Henum med synum Himneska Fødur og heiløgum Anda/ sie Loþ/ Dyrd/ Heidur og Vegsemd og Þackargiørd/aþ øllum Tungum Eingla og Maña/ Sameñ og Sungeñ/ upphiedañ og ad Eilyfu/ Amen.

Su Þridia Føstu/ Jdrunar/ Bæna og Betrunar dags Predikun/ i Hamessuñe/ Text. Es. 55. v. 6 7.

Exordium.

Lskuleg Guds Børn / Utvaleñ til þess eilyþa Lyþsins / i vorum Sætasta Sigurvegara og Signudum Sælar Brwdguma JESu CHRJsto / ædur eñ þad Grundvøllur Veralldareñar var lagdur.

Allur er Firre=Vareñ goodur/plaga Meñ ad seigia/ Hvør þañ sama Herbergiar i Huganū villest fraudlega i Verkenu. Eñ þess er ad giæta/ ad haþa hñ vid i Tyma/ þui Sañmæle eru/ad seirne Vareñ duger ecke. Þesse Radgiaþe vill þirst vera spurdur Radaña/ Og þui eru hañs Otyma Raad Oyndis Urræde. Þvilyka Varwd meinar Endurlausnareñ vor / þar hñ seiger / Hvør Kongur geingur wt ad hallda Orustu i giegn ødrum Konge / so hañ sitie ei

ædur

adur og þeinke med sier / hvort han giete med Tiju Þusunder runed i moote honum/er med Tuttugu Þusunder kiemur til hans / en ef ecke/ þa bidur hn þo þess sem Fridsamlegt er/ Luc. 14. v. 31. seg. Tvent er hier athugande/sem vor liwfe Lausnare vill oss hier med kent hafa.

(1) Guds Reide ad þeckia. (2) Guds Reide ad flija. Þetta hvorttveggia er oss harla Naudsynlegt/ Hitt er oss Omissande/ Þetta af oss sialfum til Ovinande/ Job. 36. v. 13. Ps. 139. v. 7. Vier hofum æst uppa oss Hervopn Himnanna/ Jud. 5. v. 20. Og vogad ad draga i moote DROTTEne ALLSheriar / Act. 9. v. 5. Hvad erum vier þo i þeim Vændum ? Ei meir en ein daud Floo/1. Sam 24. v. 15. Og sem Dupt og Aska/ Gen. 18. v. 27. Er hn ecke DROTTENN/ Sterkur og Volldugur/ DROTTENN Mattugur i Strijde ? Psalm. 24. v. 8. Þad er vist ad Orustan er firer Hende/ og ollum þeim hvern sem syndgad hafa / þvi so marga Synd vier drygium/so margt BARdagabod sendum vier i Himenenn/ Gen. 18 v.20/21. Þvi sitium vier þa ecke ? reiknum/ hvort vier sieum ad ollu ætbuner/ad heya Bardaga vid þennan Konungenn edur ecke ? En eg ætla hier hoggve tveir Ulgfer saman a allan hatt. Hafe sa heimske og sterke Rise Goliath virdt sier til Afmmanar/Herklædur og under Vopnum/ ad leggia Mannskap sinn a Smamenned David/ i Eykedal/ sem þo var eirn Fullhuge/ 1. Sam. 17. Þa er þvi ecke hier so vared firer hinum Almættra/ Job. 42. v. 2. Þar er eingenn so aumur og audvirdelegur vor a medal/ ef hann finst i Guds Ovina Flocke/ad honum þyke Læging ad hefnast a. Ordsoken er su/ ad Guds Riettlæte filger eckert Dramblæte/ þar firer er þad mest ottandest ad eiga hn firer sinn Ovin/ Riettlæte hans hallar Malenu a oss/ þvi von er Malefnenn mune hia Riettdæmum skipta/ en vor eru verre/ Job. 42. v. 6. Drambsamt Ugleise vort upphvetur hans sarbeitta Reide-Sverd oss i moote/ sem Moab/ Jer. 48. v. 2/11/14/15. Pharao drambar a moote DRottne og vill ei vita af þeim Gude ad seigia sem hann skule hlijda/ Exod. 5. v. 2. En þær tiju Plagur mattu vera hans Lærepeningar/ og ad Lycktunum Hafed Rauda hans Lokredia/ Exod. 14. Nebucadnesar Rambar a Babilonis Gotu/

uppblæsen af miklum Hroka þrar stooru Biggingar / et hn̄ hafde þar giøra læted/ Dan. 4. v. 29. Strax þar epter / mætte hn̄ hafa Nÿ-biÿlaskipte / og hallda Bigd og Boolstad a Audn og Eydemørku i bland Villudÿra/allt so leinge han̄ lærde ad giefa Gude Dÿrdena/ en̄ ecke sialf-um sier/ v. 31/ 32/ 36. Balthasar hn̄s Son situr Andvaralaus vid Vÿndryckiu af Gulls og Silfur Kierum / sm̄ hn̄s Fader hafde rænt og rupplad wr Hwse DRottens/ mz sÿnu Villdismønū/ Kvin̄u og Fridl-um/Dan. 5. 1. seq. En̄ a þre somu Noottu mætte hn̄ deya/ v. 30. J lÿka mata hafa Afdrif orded eirnra og an̄ara Opstækis og Ofmetnad-ar uppblæsen̄a Belgia/hvørier ad so eru stollter og rÿkelæter/ ad Þrwt-henia sig sm̄ an̄ad Laurberia Trie/Ps. 37. v. 35. En̄ þvilÿku Kap-pe er ecke ad etia vid sier ædre og ypparlegre Man̄/ allra sÿdst vid sialf-an̄ Gud/ hvør ad er Kongur Kongan̄a / og DROtten̄ Drottnan̄a/ A-poc. 19. v. 16. Hvad skal þa adhafast ? Hier er ad eiga/ ecke vid Men̄ena/ helldur vid han̄ sem er eirn fortærande Elldur/ Deut. 4. v. 14. Ecke er ad Leiksloknmleinge ad spyria. Takest Vidureignen̄ / þa mun þesse hin̄ mikle Elldur foreida oss øllum / Deut. 5. v. 25. Og þar sem hn̄ kan̄ ecke upp firer sig ad bren̄a (þar hn̄ er sialfur þad allra hædsta) þa bren̄ur Elldur hn̄s Grimdar Reide til hin̄s nedsta Hel-vÿtis/Deut. 32. v. 22. Sia hier vid hvørn eiga er / þesse firerfoor-madur firer Hønd sÿns Þienara a eirne Noottu / øllum Egyptalands Frumburdū / Exo. 12. v. 29. Item Hundrad fim̄ og attatÿu Þu-sundū i Herbwdū fra Assyrianisku/ 2. Reg. 19. v. 32. Meinar þu þa hn̄ mune ei verda þier hellst til Opsterkur / nær hn̄ frambrunar i sÿnū Krapte ? Ps. 68. v. 25. Han̄s Vagnar / sem eru mørg Þusundsin̄ū Þusund/ibid. v. 18. Verda þier ecke se audvelldt Elldsneyte sm̄ Jo-sua forduū Hervagnar Hazorita/ Jos. 11. v. 6. Hia hønum er ecke ad fin̄a nockra Sialfhælne/ þo hefur han̄ sialfur þad Ord mællt/ ad han̄ alleinasta sie mattugur / Ps. 62. v. 12. Eirn forstandugur Madur velur sier Vin epter Vite/ ꝛ saknvel lempar sin̄ Ovin/ sier til Vinar. Eirn Dare giører þan̄ sier ad Ovin sem hønum vel vill / og allt han̄s Raad hefur i Hende sier. Hvør hefur nu þvilÿkan̄ Vitnisburd af sialf-

um

um Gude/ sem Job. Cap. 1. v. 8. Vel talar han wr Flocke og seige er/ þu (Gud) veitst ad Eg er ecke Ogudlegur/ Cap. 10. v. 7. Jeg villde giarnan ganga i Riett vid Gud/ Cap. 13. v. 3. Hvad gillder? Þegar til Epnana kom / heiter þad so / Jeg sæta mig sakadan ad vera/ Cap. 42. v. 6. Aller erum vier under þeirre Alyktan/ ad vera eckert/ Psalm. 144. v. 4. Og þo kiemur oss til Hugar ad læta oss þykia/ ad vier sieum nockud/ sem vier erum þo eckert. Sa litle Steirnen molade i sundur/ so vel Malmen/ Jarned/ Silfred og Gulled/ sim Leiren a Lykneskiu Nabogodonosors/ Dan. 2. v. 35. Og þu sem ecke ert nema Leir/ vogar ad eiga þig under Hefndar Afalle DROTTens/ hvers Reide brennur sem Elldur / og Biørgen sprynga i sundur firer hønum / Nahum. 1. v. 6. O nei / O nei. Ecke er Ræd nema i Tyma sie teked / Hier er Omøgulegt ad hallda Hoolmenum. Hitt er þvi Raded længtum betra / sem vor Sigurhøfdinge JEsus Christus giefur/ ad senda þessu Kongenum Fridarboon i Tyma. Vel kan Ezechias ad hafa gooдan Vidurbwning / i moote Senacherib / þad kan hønu og vel ad luckast/ en hvar firer? Af þvi DRotten vardveitte hn / allt um kryng/ 2. Paral. 32. v. 22. Hier ad Auke spyr Philisteos ad/ hvad ollad hafe þeirra Skielfingu i Aphek ? Þeir mundu svara/ þad/ ad Gud var i Lide Hebreskra Mana / moote hvørium þeir børdust/ 1. Sam. 4. v. 7. Lyka skaut Syrlendskum Skielk i Bryngu / nær Jehovah liet þa heira Hestagnyd / Vagna og stoora Herlids Magt / so þeir runnu sem ragar Geitur undan Reidesvip DRottens / 2. Reg. 7. v. 6. Skamast meigum vier Christner Men vor / ad Ottast ecke DRotten/ hvørn Heidingiarner Ottast/ Exod. 15. v. 14. 15. Ja / firer hvørium sialfer Dioflarner hrædast og skielfast / Matth. 8. v. 31. Jac. 2. v. 19. Betra er ad bidia Fridar mz Benhadad/ 1. Reg. 20. v. 22. en ad falla med Achab firer Ofurdæd syna/ 1. Reg. 22. v. 35. Þad høfum vier heirt/ ad Achab hlaut ad gialda sinar Ofraмsynu Miskunseme/ sem hn synde Benhadad. En hitt er vyst/ ad sa Riettnefnde Israelis Kongur / Exod. 15. v. 18. Han er so miskunsamur þeim sem hn Ottast / sem eirn Fader er Bornunum.

 Ja /

Ja/ þo ad Mooderen forgleime ſijnu nijkløktu Barne/ þa vill hn ſamt oſſ ecke ꝥorgleima/ Pſ. 103. v. 13. Eſ. 49. v. 15. Nn took Ydran, ꝥirer ſijna Miſkunſeme/ þvi hun var bæde Holldleg og Heimſkußull. Þeſſe Ydraſt ſnar alldrei/ þvi hun er Gudleg og Oumbreitanleg/ Exod. 34. v.6. Benhadad er Achabs Fiandmadur ſtrijdande/ en hns Brooder ꝥlijande/1. Reg. 19. v. 32. Jlla fer oſſ ad ætla verr til Guds/ en Madur reiner a Mans Dreingſkap. Þad er Gude til Dyrdar/ ad vier lwtum i lægra hallde/1.Pet. 5. v. 5/6. Og ſo langt fra/ad þ ſie oſſ til nockrar Banæru/ ad þ er ſa einaſte vegur vorrar Vpphefdar. Þetta kallar Johanes Baptiſta ad ſlija ꝥirer tilkomande Reide/ Matth. 3. v. 7. Gaumgiæfum þeſſ vegna/ ꝥirſt vor Gud er orden ſem Ovinur vor/ og þad maklega vegna Sindana/ Harmag. 2. v. 4. Firſt vort Mal efne er ei betra/ en ſo vier neidunſt ad þeygia/ kunum aungvu ad andſvara/ en vilium þo vina Søkena/ Rom. 3. v. 19. Firſt oſſ ſkorter allt vid hn/ þar vier erum ei neitt i neinu/ Pſ. 39. v. 12. Moote hønum/ ad reikna/ ſem er allt i ollum/ 1. Cor. 15. v. 28. Þa høßum þeſſe heilla Rad vorrar himneſku Hetiu Herrans JEſu/ Eſa. 9. v. 5. Sendum moote þeſſum Allsmegtuga Konge/ madur hn indregur ſo til vor/ ad eingen er Vægdar Von pramar/ Harmag. 1. v. 14. Sendum þan til hns/ſem vier vitum hn ꝥorſmaer ecke/ vel talar ockar Male/og ei kiemur ſo bwen aptur/þeſſe ſkal vera harmþrwngen ꝛ ſundurkramen Ande/ Pſ. 51. v. 19. Eſ. 66. v. 2. Han heßur alldrei til Skamar orded i þeſſum Striettingum/ Syr. 2. v. 11. Vær høßn hier ad auk eirn Tulk i þeſſum Hoßgardenum/ 1. Joh. 2. v. 1. Sem er Maduren JEſus Chriſtus/ 1. Tim. 2. v. 5. J hns Trauſte vilium vier þeſſa FRJDar BONar FOr byria/ Og epter vors Ydrunar Texta Avijſan/ þetta tvent athuga/ (1) Adßerd þeſſarar Sendeßarar/ (2) Aßdriß þeſſarar Sendeßarar.

O JEſu þu ſem oſſ til Sindalauſnar og Saluhialpar/ heßur eitt ſin af þijnum himneſka Fodur/ſendur i Heimen vered/ Gal. 4. v. 4. Og ſialßur veitſt allrabeſt/ hvad mikel Magt oſſ aliggur Framkvæmd þeſſa Erendis ad vel luckeſt. Send oſſ þin H. Anda/ ſem vorum Anda

so stioorne/ i Vppbyriun/ Framkvæmd & Fullending þessarar Fridars leitne/ ad þyns H. Nafns verde Dyrden / en vorra Sælna Stundleg- ur og Eilyfur Fridur og Fognudurenn/ Amen/Herra JEsu/ Amen.

Firre Parturenn.

PAd er so vel Loflegt sem Gagnlegt i hastarlegum Tilferlum / sem aungvann Vndanndratt lijda/ ad vera bæde Snarrædur og Heilrædur. Hvorttveggiaer Gott/ þad Sijdara þo enn betra. Snarræde kan Heil-ræda er vanhirdt i Rædgiafa Hende / þvi stied hefur ad þad slijdradest i þeirra eigenn Hiortum. Ecke rædgadest Achitophel lenge umm vid sialfa ann sig / ad innvefia Fridlur Fodursens i Fadm og Skaut Sonarens / 2. Sam. 16. v. 20. þo kom honum hanns Snarræde i Snoruna/ af somu Bookar / Cap. 17. v. 23. Roboams Brædræde i þvi / ad hlijda Vnglinganna Snarræde / edur riettara ad seigia Vielræde/ framm yfer Olldunganna Heilræde/ olle þvi Skadræde/ ad hann þar yfer miste meigenn Hluta sijns Rijkis / og hns Rentumeistare Adoram var i Hel grijttur. Med Brædrædenu villde hnn beigia Foolked til Otta / enn þad kom honum skindelega a Floottann/1. Reg. 12. v. 7. seq. Og hvernenn kann þad odruvijs ad luckast ? Med þvi þad Ogudleger rædleggia dregur a Tælar/ Prov. 12. v. 5. Enn Tunga hyggenna Manna er heilnæm/ og þeir sem til Fridarens eggia/ giora Fognud/ibid. v. 19/20. Þvi-lijkur heilrædur Fridarens Tilstiller er vor goode Esaias (edur riettara ad seigia) Heilagur Ande yfer hns Munn / Textans Ord hlioda so. Leited DROTTenns a medann hnn mæ finna / Kalled a hnn medann hnn er nælægur/ sa hinn Ogudlege læte af sijnum Veige/ og Illvirkenn af sinne Hugan/ og snuwe sier til DROTTENNS.

Ef Hyrderenn villest/ þa er ei von ad Sauderner rate/ Sach. 13. v. 7. Blase eirn Nafnkunnugur illur Madur/ til Mootþallls sijnum Konunge/ þa fylger honum hvor Madur/2. Sam. 20. v. 2. Miklu helldur geingst þa Foolked yfer Gullkalfinn Jeroboams/ enn Guds Musti-ere i Jerusalem/ 1. Reg. 12. v. 30. Þvilijka Dsolld i Israel hlaut Kongurenn David uppa ad sia/ Ps. 14. v. 2/3. Elias ad reina/

 1. Reg.

Reg. 19. v. 14. Þetta ed sama kunde vorn Esaiam ad vandlæta so skarplega og amiña so alvarlega / ad Leita Drottens.

Þa Levitarner voru ecke nalæger / klagade David ad Drotteñ hefde giört eitt Skard a medal Foolksins / Eñ hvad olle þessu ? Nañ leggur sialfur Ordsøkena til / þui vier leitudum hañs ecke sem oss bar / 1. Par. 16. v. 13. Ef þu (seiger hñ vid siñ Son Salomon / 1. Par. 29. v. 9.) Leitar Drottens / so muntu fiña hñ / eñ ef þu firerlætur hñ / þa mun hñ burtvarpa þier æfeñlega. Fagurt Fødur-Rad var þetta / og ei finiande / þo sa giæfe sem ad var Madur epter Guds Hiarta / Act. 13. v. 22. Þvilijk eru nu RAAD Esaiæ. Þrefallda Leit / vill hñ af oss hafa epter Drottne. (1) Hiartans / Nroosad er þrekvirke Ezechiæ / þa hñ veitte þeim hæfa Vppsprettubruñe til Gihon / Nidur under / vestañ ad Borg Davids / og verdur taled med hñs Nappa og Nreisteverkum / 2. Par. 32. v. 30. Hiartad Mañsins / fullt af Metnade / Jer. 17. v. 9. Er sa sañkallade hæfe Bruñur / Matth. 15. Vt af hvøriu ad reña sex Vatnsþøll / øll banvæn / þau er so heita / Mañdræp / Hoordoomur / Frillulijfe / Þiofnadr / Ljwgvitne / Lastaner. S. Þall telur upp / hier um tuttugu Bruña i þessare Meiningu / 2. Tim. 3. v. 2. seg. Hvørier audsagt er ad aller framflioote af Hiartanu. Þad er auglioost ad Guds Vppsprettubruñur hefur nooglegt Vatn / Psalm. 65. v. 10. Þo les eg ecke ad wr af Vppsprettu hñs i Eden / hafe wtruñed nema fiegur Vatnsfiøll / og var hun þo mikel / Gen. 2. v. 10. Eñ hier er ad fiña lꝏngtum fleire. Þu seiger / hin fiøgur voru vel stærre eñ sialf Ritningeñ kallar þau stoor / ibid. v. 11. Og þoott af mijnu Hiarta meige fla til nockurs Farvegs / af sierhvøriu hinu / eru ei allt stoor Vøtn fallande. Þu giører vel / og eg sampagna þier þañ eina Brest þiña Vatns Ada. Vppsprettuna þeckium vid / og eingeñ þo so vel / sem sa / er Bruñstæded skapade / hvør þat af vitnar i þirsøgdra Booka gamla og nyja Testamentis søgdum Capitulum / Eñ þo sw Vt-ras wtfossade ei alltijd / þacka eg ecke ockur / helldur þm sm Vatnsfelleñ kañ ad Eyum ad giøra / og Stødu vøtneñ uppþurka / Es. 42. v. 15. Nu seiger þu eñ / wtvellur nockur Bruñureñ af samre Vpprás Sætleika

og

og Beiskiu ? Jac. 3. v. 11. Þar sirer/ med þvi eingen er Sindlaus/ Skylde sa Goodur sem Grandvar þættest/ og vilde Olisian Hiarta-Bruñs síns Naunga ufhroopa. Firr ma Jor vera eñ Jordan sie. Þar til svara eg/Spursmaal Heilags Anda/sem þu nu þier eignar/ Leise eg af sialfs hans eigeñ Firergreidslu. Sie Tunga Mañsins af Helvijte upptendrud/ Jac. 3. v. 6. Ollande Bolvan/ eñ kañ þo ad Blessa/ v. 10. Hvad miklu helldur þa Hiartad/ af Dioflenū beseted ? Eg Læter Muñs þíns yfergaanga almeña Natturu allra Bruña/ hvad þa Uppspretta þeirra/ sm i Hiartanu er? Þviad af Nægd Hiartans Mæler Muñureñ/ Matth. 12. v. 34. Og hvad skal hier fleira umtala ? Rappkostum af ollum Kroftum/ ad fylgia Dæme Ezechias at tappa til þeññ Vatnsbruñ Sindaña/ og þad so vandvirkuglega / ad sieu hier utañ Stadar nockrar Uppsprettur / sem falle ad þessum Bruñe/þa hogg þær upp/ Jud.7. v. 7. Og þad giersamlega / hvorsu smaar sem vera sijnast (v. 8.) þviad þetta eru þau Babilonis Born eñ sem vid Stein eiga nidur ad beriast / Psalm. 137. v. 9.

Lat nu sia ad þu fæer af H. Anda þañ Vitnisburd / sem fordum Ezechias/ ad þu i Tijma apturbirger þañ hæfa Uppsprettu Bruñenn til Gihon/ og veit honum nidre under ad Borg Davids vestañ/þad er/ uppþurka þeññ Hefnadar og Hroka Bruñ þíns Hiarta/ m3 Vidvorunar Ellde Orda DROttens/ Jerem.23. v.29. Lat hañ falla i siñ firra Farveg/ hvadañ Diofulleñ honū veitte/ m3 Drambseme vors Firsta Fodurs Adams/Gen. 3. v. 6. Lat þad Vatn Sathan epter/ ſ hns er þar iñe/ þ er ecke af þíns Fodurs Bruñvatne/ þt hitt er miøg beiskt/ Exo.15.v.23. Ja/eitt vont Vatn/ 2.Reg. 2. v.19. Eñ þetta er Bruñur Lifanda Vatns/ Ps.36.v.10.

Lijted þokte Isaac ſ ad forlaata þa Bruña / sem hns Fader hafde þo grafa laated/ vid Ofbellde Abimelechs Þienara / Gen. 26. v. 18. 19. seq. Miña skillde þier firer þykia ad laata þiñ eigeñ Giordar Bruñ uppgrafeñ/ ecke ad Radum þíns/helldur Lijgenar Fodurs/ Joh. 8. v. 44. Sem þo helldur ongvu Heilsusamlegu Vatne/ Jer. 2. v.10. Gott være þu m3 Vijgkiænsku Josuæ/villder Hertgast i Anda/

og yfer falla þa Helvÿtsku Nazorita / sem þeir sitia helst ofþraungt i Lande þÿns eigen̄ Hiarta/ og ætla sier þau Naablæsnu Meroms Vøtn til Styrktar. Gott være þad þu villder slæ þa hatursomu Birlara vid sÿn eigen̄ Vøtn/ Jos. 11. v. 7. Þesse Vøtn hafa allt opleinge geinged in̄ ad þin̄e Sælu/ Ps. 69. v. 1. Brwka þau nu Loksins til eins Vandlætingar Vatns/ yfer þeirre miklu Hoorkonu sem er Sinda-Girnden̄/ Varastu ad giøra þau velluckande med Reikelse / eda mÿkia þau med Oleo / þviad hier skal Alvøru Amin̄ing firer þier vera. Dryckia hana nu Loksins med þvi beiska Bølfunar Vatne / sem hun hefur þier opt og Ofialldan̄ birla viliad. Bid sÿdan̄ Diraverd þÿns Hiarta / H. Anda (þin̄ Herra en̄ ei þin̄ Þienara) og seig/ rek þessa wt fra mier/ og loka Dirunum aptur epter hen̄e/ 2. Sam. 13. v. 17. En̄ Kvedia þÿn skal vera vid hana ad Skilnade/ Packa þig burt hiedan̄/ Item/ Drotten̄ setie þig til Bølfunar/ Num. 5. v. 6. Ef þu giører þetta/ þa er eg goodrar Vonar um̄ þitt Hiartalag. Ad Girnden̄e wtreken̄e er eg Ohræddur firer Sinden̄e/ Jac. 1. v. 15. Skule nu hier wti nockud mageingt verda / þa hlÿtur Erendisreken̄ Fridarboonena framberande / madur hreinn ad vera / þvi Hreinhiartader einer sia Guds blÿda Auglit/ Matth. 5. v. 8. Eda hvernen̄ maa sa vid Kongen̄ tala/ en̄ sÿdur wttala/ sem hn̄ fær alldrei ad sia ? Þar þo/ ef Erended skal gillda / maa Drotten̄ endelega sia Hiartad / 1. Sam. 16. v. 7.

Hier eru þo Raad til. Vier erum Limer JEsu CHristi Lÿkama / Eph. 6. v. 15/16. Nu heire eg þan̄ vitna/ hvørs Vitnisburdur er san̄ur/ og ecke eiga Andvitne i moote koma / Joh. 19. v. 24/ 53. Ad af han̄s signudu Sÿdu / epter han̄s Andlaat / hafe run̄ed Vatn. Siertu nu ei alls uppþornadur Vÿnkvistur a þessu Edla Vÿntrienu/ þa hefur þu Vatn og Vøkva noogan̄ / Joh. 15. v. 4/ 5/ 6. Tak þan̄ sama og stock a þitt Hiarta / þetta verdur þvi vel ad einu leisanda madreifingar Vatne/ Num. 19. v. 21. En̄ hier þarf Trie i Brun̄en̄ ef duga skal/ eg veit eckert an̄ad betra og eckert so gott sem þad / sem Gud vÿsade Moysi til fordum/ Exod. 15. v. 25. Þesse Moysis Stafur rÿfur vel upp Saurganer Hiartan̄s med sÿnu Vatne / stockver þu

þessu

þessu Løgmals Vatne þrisvar a þitt Hiarta i Jhugan Frar firre Bod-
orda Tøbluñar / og siosiñum til Miñingar Frar seirne / þa muntu fiña
ad þitt Hiarta breñe i þier af Þeckingu Sindaña / ecke sijdr eñ i Lære-
sveinunum / af Skilninge Ritningaña / Luc. 24. v. 32. Eñ hier
liggur magt a / ad þsse Sendebodeñ vor / Hiartad / sie Hræsnislaus / þvi
so er DROtteñ vandur þar ad / ad eingeñ Hræsnare kiemur firer hañ /
Job. 13. v. 16. Dulde fordū David Alvøruna firer Abime-
lech / Ps. 34. v. 1. (edur) Achis Kongenū i Gath (sem sa goode Lu-
therus vtleggur) 1. Sam. 21. v. 12. / 13 / 14. Og hlijfde hønum þad
Vitstola Æde sem hñ a sier sijnde. Eñ hier skijler hvørugt Skømum añ-
ars. Sa fær ei komed i Tal þssū Herra Nadugum / sem mz tvøfølldu
Hiarta er / og eirn Hræsnare / Job. 27. v. 8 / 9. Ja / þo hñ kiæmest
so nær / ad hñs Hæd tæke allt upp i Himineñ / og hñs Hefud kiæme vid
Skijeñ / þa firerferst hñ þo sem añar Þreckur / Job. 20. v. 6 / 7.

Jllt er Mislinde medal margra Hiartna. Verra ad hyxa hvørt edru
gagnstædt a sama Augnablike. Vest ad vtklekia tveimr Dreka-vngū (eg
meina Sikrudū Heyptar huga & Gallbeiskū Blijdlætū) a semu Stun-
duñe. Hvilijker eru ei o-sañkallader Hofmeistarar þss Helvijtska Dre-
ka / sem Offred tilbidia / eñ Vnga hñs ala / Apoc. 13. v. 4. Heir hvad
sialfur DROtteñ seiger / Jer. 29. v. 13. Þier munud mijn leita og
mig fiña / ef þier leited mijn af øllu Hiarta / þa vil eg lata fiña mig.
Siæ / hier lender þo vid / ad ei vill Gud lata Heimeñ hlutmellta sig. Añ
adhoørt opartad Barned / edur eckert / vill su rietta Mooduren hafa / 1.
Reg. 3. v. 26. So miked sem þu lætur Heimenum epter / af þijnu
Hiarta / so miked dregur þu fra Gude / þviad þ a allt Guds ad vera /
Prov. 23. v. 26. Einkum nu i þijnū Jdrunar Fridmælū. Leiter
þu DROttens og vilier þu hñ fiña / þa mattu eptersilia eitt Rang-
snwed Hiarta / þvi þad finur alldrei gott / Prov. 17. v. 20.

Su Yferskrift lætr prijdelega a einū Hwssdyrū / HJer Ma Eckert
SA Brugt JNnkoma. Þo þsse eñ betr / stande hun mz Riettu i Eñe
eins Christens Mañs / Mitt Hiarta er reidubwed / Gud mitt Hiar-
ta er Reidubwed / þad eg sijnge og Lof seige / Psalm. 57. v. 8.

Eñ þar hvert a mooke geingur hørmulega til / eþ Tilgæta Abrahams uñ Borgarmeñ Gerar / skylde rætast og reinast a einu Mañs Hiarta. Skie Mæ Ad ei sie GUDs Otte i þessum Stad / Gen. 20. v. 11. Hier gilder meir eitt Davids Hiarta æn Hofmoods / Ps. 131. v. 1. Eñ Hiarta þess stollta Balthasar / sem sig uppheþur moot DROttne Himnaña / Dan. 5. v. 22/23. Betra er ad sitia under Fijkiutrienu med Nathanael og hafa eitt froomt Hiarta / Joh. 1. v. 27. 28. Helldur eñ sitia og drecka a Slotenu Susan hia Assvero / med Hamans Hiarta lage / Esth. 3. v. 5/6. Eg vil helldur vera til Giesta hia JEsu Brwdur / eta og drecka med heñe Vijn og Mioolk / þvi þo eg þar vid soþne / þa vaker þo mitt Hiarta / Cant. 5. v. 1/2. Eñ þad eg vilde sitia ad Konglegu Gyllde Nabals. Vel kañ mitt Hiarta ad verda i Kvølld sem kætast med sialþum mier / eñ ad Morgne / nær eg heþe wtsoþed / deya og verda sem eirn Steirn i mijnum Bwk / 1. Sam. 25. v. 37. Hvi þoler þu so miked aþ mørgum Læknurum ? Hvi kostar þu þiñe Aleigu þier til Heilsu ? Marc. 5. v. 25/26. Eñ eg sie þier batnar þo ecke / helldur er þier hiartañlega illt / og þitt Hiarta þløkrar i þijnu Brioostе / Jerem. 4. v. 19. Aungvañ Lækner helldur ad þorsmæ. Eg vil gieþa þier gott Raad / Hvo þitt Hiarta aþ Jllskuñe / svo þier verde hialpad / ibid. v. 14. Þetta Raad heþe eg feinged þra Drottne Jsraelis Græđara / Exo. 15. v. 26. Og þad sama er prijsad / aþ þeim Vijsasta medal Mañaña / Hvør i sijnu Apotecke heþur læted standa þessa Yþerskriþt / GODgiarnt HJarta Er LJkamans Lijþ / Prov. 14. v. 30. Nu vel / hier þiñum vær oss Gott aþ / Eitt Blad aþ þessu Trie er betra eñ øll Heimsins Apoteck / Apoc. 22. v. 2. Odauds legar Þacker sieu þeim þrijeina Gude. Nu er þesse vor FRJDs bidiande heill og hreirn aptur komeñ / vort Hiarta þordæmer oss nu ecke / 1. Joh. 3. v. 21/22. Lætum hañ nu i Naþne og Nadarkrauste JEsu af stad þara og Leita DROttens. Eñ hvad skal hañ þa seigia ? Hvørneñ skal hañ vekia þetta Erende ? Þad seiger hier Esaias / & sa er þiret hñ talar / Kalled a hñ / medañ hñ er nælægur. Hier vill hñ ad vier sm þessa Ydrunarleit & andlega Sendeþør høþū uppbyriad i Hiartanu /

skulum

skulum (2) framþilgia hense i Ordunum. Allra Bragda leitade Absalon ad sætta sig vid Fødur sin̄ epter Broodur Draaped / 2. Sam. 13. og 14. Einkum brwkade han̄ Joab Son Zeru-Jah / Joab Kvin̄una af Techoa / hvørre han̄ lagde Maal i Mun̄. Skule vort Hiarta haþa gott Erende til Guds / þa maa Tungan̄ endelega tilstyrkia. Þeñan̄ Farar Eyrer hlioodum vier til ad leggia / sem er þad kostulega Sylþur rietlaatrar Tungu/ an hvørrar Hiartad er eckert / Prov. 10. v. 20.

Vær komustum þo aungvan̄veigen̄ fra þvi ad leita þess sem oss legge Maal i Mun̄/ þad skal vera JEsus en̄ ecke Joab / Son Jehovah/ en̄ ei Zeru.Jah. Joab kan̄ ad sön̄u ad vera hin̄ mest mektne i Israel / yfer øllum Davids Her/2. Sam. 20. v. 23. Þo er JEsus sa/ hvørin̄ aller Hluter/ jafnvel sialfur Daudeñ / eru underlagder/ Ps. 8. v. 7. 1. Cor. 15. v. 27. Han̄ sem er Høfdinge yfer Drottens Her/ Jos. 5. v. 14. Og hn̄ sem Rijkia skal yfer Hwse Jacobs ad Eilijfu/ Luc. 1. v. 33. Joab var falskur Talande/ad David i Reckiun̄e liggiande/ 1. Reg. 1. v. 7. Þar þvert a moote var JEsus /vor trwaste Talsmadur bæde i / under og epter Reckiu Daudans / Joh. 12. v. 13/14. Og Rausn Vpphafningarenar/ Luc. 24. v. 26. Eirna mest a Kross. enum/ Ebr. 5. v. 1. Joabs Raad voru forsiaal / og forsiaalre Konu i Mun̄ lögd/ Jaa/ a Tungu Vijsdoos Kvin̄un̄ar. JEsu Raad eru en̄ þa betre / þvi hn̄ er ei alleinasta giefen̄ oss til Vijsdooms/ 1. Cor. 1. v. 30. Helldur er hn̄ sialfur Raaded / Esa. 9. v. 5. Raaden̄ hn̄s eru þesse / Matth. 5. v. 37. Jdar Ræda sie Jaa og Nei. Gott hvørttveggia / sie þad firra sagt oss til Fridar hia DRottne/ en̄ med þvi sijdara afsøgd Diøflenum øll vor Þienusta.

En̄ Gud nade/ og naadarsamlega Lagfære/þesser Villukvister verde ecke upprætter wr so vijdum Allden̄garde. Spyrier þu mig ad / hvat Þer? Þa er þ Jllt Rikte wr ockar Mun̄e. Hier meina eg med / vore Ohvegna Tungu / med hvøria oss timer ecke i Leit þessa / nema hut sie Riettferdug og Velfalande. Hier skulum vid Raad taka / þvi hier er Vellærd Tunga firer/ Es. 50. v. 4. Vor Tunga kan̄ ad sön̄ nockud lærd ad vera / En̄ a hvad helst? Eg meina ad tala Osan̄inde /

 Jerem.

Jerem. 9. v. 3/5. Eg meinte ei være Robe/ nema i Canaans Lande. Nu sie eg Attingia Doegs allvijda/ ei inelukta þirer Drottne/1. Sam. 21. v. 7. Nelldur under Sindene/ Rom. 11. v. 32. Það er hætt ad vera/ sem Saul Bloodþyrstur er Drottnande/en Bødullen Doeg banande. Samt og ædur/ eiga helst saman Trigdarlaus Lingare & Talhlyden Neirare. Bakmæle eiga ei heima ad eiga a vorre Tungu/ þirr en það hun talar um þan/ hvørium ecke verdur bakmællt/þvi han heirer allt og allstadar. En Gud næde/ marger haþa hoft hier Meistaraskipte/& þirer Drotten teked Demetrium. Þvi er mørgum so giarnt til ad bakbijta sin Samchristen Naunga/1.Maccab.11. v.69. Þesser Edomitar sækia helst a þa/ sem Lijþkieren bera/ það er Andlega Kiënemen Drottens/ Apoc. 1. v. 8. Og/ þvi midur/ hvad marger 85. þalla a Deige laungu? 1.Sam. 22. v. 18. Kiøt vill Paulus ecke eta/eþ Neixle aþ verdur/1.Cor. 8. v. 13. Diijkur ertu hønu i þessu/ han vceger þeim veika Broodur/en þu etur hans Nolld Daglega med illu Umlestre/& þo þu ei siaer nema losna a hønu Leggbanded eda Skoo-þvengen/ þa sær þu þvi um allar Jarder/ en þynar eigen Saker bijtsa i þine Baktoslu/ Jac. 4.v.11. Hvørnen þyke þier þara ad dyrka Gud og þormæla Naunganum med somu Tungu / Jac. 3.v. 9. Ad taka Nolld og Blood Guds Sonar sier i Mun/ en haþa hn þo þullan ædur aþ banvænu Eitre. Ecke þecks eg þetta Bijþlyge/ Jud. 14. v. 18. Það er ad sønu utan hia Heigenum/ Joh. 14. v. 6. En ecke aþ voru Leone JEsu / Apoc. 5. v. 5. Sært er ad smellteft sætt Manord til swrs Vanriktis. A þessu Vopnaþynge heþe eg ei þirr vered/og ei han Vopnaburd þirre sienan. Það veit eg ad JEsus heþur tvyeggiad Sverd i Mune/ Apoc. 1. v. 16. En þig sie eg haþa þar eitt anad. Vel ma það bijta og biturt vera/ þvi þ er herdt i Eytrudu Bloode þess gamla Dreka. Þetta Sverd kan Knuten bæde ad herda/ lina/ leisa og skiera / þat Sverd Alexandri giørde ecke nema eitt af ollu þessu.

Þu heþur klooklega sett þin Brun i moot Vestre / þviad þu Ottast ad horþe hn i moot Austre / þa mune Sool Sanleikans i Upprunafynum

skijnum hañ uppþutka. Hier a Jordu mættu heita eirn Veltalands Madur / eñ a Himnum þær þijn Tunga hañ Prijs / ad hun sie af Hel. vijte upptendrud / Jac. 3. v. 6. Hægra er ad veriast i Bardaga oþ eñberre Fiandmañs Asookn / eñ A-austre þalskra Lijgetungna. Eg veit vel ad eirn og sierhvør / bæde þu og adrer aþsaka sig þar þra / og þykiast hafa þullt Forsvar ï Muñe. Eñ argur er sa sm̃ mz aungvu verndar sig / og ecke er þesse Aþsokun løgmæt. Eg heþe vijst sied þig / eþ ecke i Grasgardenum / Joh. 18. v. 26. Þa þo i Alldeñgardeñũ / hia Høggormenũ / Gen. 3. v. 1. Eþ ecke hia JEsu / þa hia Juda. Þu ert sa same Madur / þitt Tungumæl opeñberar þig / ad / eþ þu ert ecke eirn Galileare / þa ertu þo eirn aþ Galatia / Gal. 3. v. 1. Ef ecke Israelite. Joh. 1. v. 47. Þa eirn Ismaelite / Gen. 21. v. 9. Miøg Ojaþnt jaþnar þu þessa þijna Byrde nidur. Þu leggur eckert i Bakbyrdena / eñ allt i Briooſthlutañ / veitst þu ad setia sialþs þijns A virdingar til Baka / þa heþur eirn añar noog med þær i Firer. Kiære / læt mig heira hvad lesen þu ert i Løgmalenu / Bodordeñ muntu kuña / eñ hier þarþ meir ad muna. Þu seigest elska Gud / eñ hatar þiñ Broodur. Hvøriu ertu svarande / ef H. Ande kallar þig Lÿrgande ? 1. Joh. 5. v. 20. Illt er Upphaþed / eþ Endereñ bæter ecke / Matth. 27. v. 44. seg. Muntu nockud vanhelga Guds Naþn ? Ertu ecke eirn aþ þm̃ sm̃ vid þad liwga ? Þessu veit eg þu þverneitar / og þ med dijrũ Eide / allt eitur þetta æ. Fallega muntu yþerhaþa Guds Ord. Þvi eþ so være / myndser þu til þess sm̃ þar stendur / ad Oblÿwger Lijgemuñar erþa ecke Guds Rijke / Ps. 15. v. 2. Muntu nockurn Mun giøra i þijnum Lastmælum ædre og lægre Stiettar Moñum ? Ecke helldur eñ Ziba / 2. Sam. 16. v. 3. Jeg veit þu klagar hañ sm̃ þig kallar Mordingia. Nu þo þu siert aungvu boreñ / muntu þiña i Samvitsku þiñe / ad þijn Tunga er sem hvass Harhnijfur / Elldur i Eineberiavid ? Ps. 140. v. 4. Ps. 120. v. 4. Jac. 3. v. 5. Er hun ecke sem Leona Teñur ? Munder þu mak. lega reidast / þo þu kieñdur værer vid sierhvert aþ þessu ? Þar þu fleckar so þiñ Lijkama. Eñ hvad giører þad ? TUNgañ. Værer þu ad spurdur / hvørs sa være verdur sem stoled heþde Þrysund Fiarsioodum

 Gulls /

Gulls / munder þu ꝏ Ovalar ꝏlikta hȳ Dauda verdaȳ/2. Sam. 12.
v. 15. Eȳ læst bregdast Okuȳugur vid / þig þaȳ sama ad vera / sem
Daglega stelur goodu Rikte þȳns Nꝏunga/ Syr. 42. v. 15. Pad er
undarleg Vtlegging þess ꝏttunda Bodords /audheird af þiȳe TUngu /
so hlioodande/ Vier eigū Nꝏungaȳ ad ꝏsaka/allt Illt uȳ hȳ ad tala/
z bꝏra alla Nluti til verra vegar. Nvør heþur þier gießed þssa Glossam/
eda ritad þetta? Saȳlega sa gamle Ligare z Mordinge/Ioh.8.v. 44.
Naȳ heþur siȳ Peȳa til reidu/sem er hȳs banvꝏrn Nale/z Bleked sem
er hȳs Eitrad Blood. I Guds Naþne/ aþmꝏdu þessa Skriþtena/þvi
hun skartar verr eȳ þu ꝏtlar. Betra er Ostriþad eȳ Illa skriþad i þeim
Eþnum. Ecke er von þu uȳer þȳnum Nꝏunga aȳars betra/ eþ þu aȳst
hønum ei goods Maȳords. Fallega munder þu stirkia haȳ med Fie
og Peningum/ eþ hønum ꝏlæge/Iꝏ/ þu munder vilia med Prꝏlnum
Ziba/ad þu mꝏtter skipta haȳs Akre/ miȳsta koste til Nelminga/ i þiȳ
Nlut. Kveiker þu Nøgg z komer Kala millū Nioona/Foreldra/Barn
na/etc. Pa mꝏtt þu endelega vita þig aþ Dieþlenum stioornast. Ecke
eru Ioachims Lȳkar i hvøriu Nꝏse (Nist. Gusøȳu) eȳ sem var Skalk
aȳa Giørd vid sig. Nu mꝏttu skꝏ hvad vel þu helldur Bodordeȳ. Nu
þykest eg vita aþ þessu Fargane/ hvadaȳ þu ert/og Neimvonena læst eg
og skinia. Att þȳna er audvelldt ad rekia med þessu moote/ þu ert aþ
Fødurnum Fianda/Ioh. 8. v. 47. Nvar er þa Neimeled aȳarstadar/
eȳ i þvi Dȳkenu/sem vellur med Ellde z Breȳesteine/ Apoc. 21.v.8.
Petta er vont Neimele/ og vesta Atterne. So snꝏ nu aptur i Guds
Naþne/ og skipt uȳ Naþneȳ/ so fꝏr þu strax aȳaȳ Fødur/og aȳad Nei
mile. Nvad heiter þu nu? Nathanael/ þad heire eg gladur/ so veit
eg hvar Kin þitt er og so Neimvon. Nu ertu froomur Israelite/
Ioh. 1. v. 47. Nu ertu Barn þeirra Neiløgu i Lioosenu Tob. 2.
v. 17. Nu ꝏttu Neima uppa þvi Neilaga Fiallenu DROTTeȳs/
Psalm. 15. v. 1. seq. Nꝏltu so ꝏfram i þessare Astundan / allt til
Enda z Aþsloka/ Og þ er þ pridia sem vor goode Esaias vill i þssare
Andlegre Y Drunar-Leit ad vier høþū til ad bera / ad LEIka DROtt
eȳs Stadþastlega i Verkenu. Iehovah skigneft epter hvørt nockur

LEit-

LEJte epter Gude/ En hvad sier han? Alla þrælsnuna og þrævillta/ Psalm. 14. v. 2/3. Vilier þu þiña DRottenn i sijnu Mustere / þa hlijtur þu ad lijsa þier med þeim Iju Ljoosastikum sem þar eru iñe/ 1. Reg. 7. v. 4. Þar eru Guds Tiulaga Bodord / þilgdu þessum Ljoosunum med sijnu Lompu og Gullbloomstru/þad er/ idka þig i þm Dygdu sem Bodorden aþ þier rætheimta. En Nade Gud hvornen Neime er vart/ N. Bodorden hans gleimast snart. Hvad sæer eru nu a þessum Dogum Makar Zachariæ og Elizabethar? Luc. 1. v. 6. Eþ Men hielldu optar a þessu Logmals Ljoosenu med David/ Ps. 119. v. 105. Þa væru þærre Stoorbrotamen vor a medal. Hvad munde Noseas seigia/ liþde han nu i Lande voru? Sañarlega þad sama sem þar stendur/ Nos. 4. v. 1/2. DRotten heþr Ordsok til ad ævijta Land sins Innbyggiara/þvi þar er eingen Trw/eingen Kiærleike/eckert Guds Ord i Landenu / helldur Gudlastan / Lygar/ Þioosnadur / Mord/ BloodskaMer og Hoordoomar/ hafa Yþerrad þeinged / og ein Bloodskullden kiemur epter adra. Nær haþa heirst soddan Fadæme sem nu a þessum Dogum? Hoordooms Mal eru hvers Dags Frietter/ þott þærre giøre sier stoora Samvitsku þar aþ. Þetta Ar er so þormirkvad aþ vidbiodlegum Mords og Dulsmælum/ ad Mañlegu Edle mæ lijda i Brioost/so Mañenum er ei ohætt uppa Lijf sitt/ þirer hns Eigen-Konu/Barnenu nijkloktu ecke þirer Mooduren̄e/hvør eru þa Lijkende ad adrer þiærskilldate mundu betur reinast? So Misskunseme DRottens/ er þad ad þacka/ ad þesse Hoolme er ecke socken/ og vier eidelagder allt i Grun nidur/ Thren. 3. v. 22. Gud nade þa Kostgiæfne sem marger hafa mz Amazia Juda Konge/ad fara leitande epter Ogiæfu sialþs sijns/ 2. Par. 25. v. 17/19. O Nei/ O Nei/ mijner Elsko̅leger/ Ecke so/ helldur snwum fra þessare Helþararleit/ og i Epterleit DROttens. Sa hin Ogudlege snwe sier þra sijnum Veige og Illvirken af siñe Hugan/og snwe sier til DRottens. En hvør Afdriþ verde þeirrar Epterleitar/ þad vilium vier nu med einu Orde þæ ad heira i þvi sijdara Greinarkornenu / en þetta er so einþalldlega sagt um þessa þreþolldu Vtsendeing til DROTTens/ med Hiarta/Muñe og Verke.

Aññar Parturen̄.

OPt er mikel Millde hia þeim sem Stoormegtuger eru/ Eñ Kotungur er Kotunge vestur. Konguren̄ sæ aumur a Skulldaþioonenum/ eñ Þrællen̄ var eirn hardwdugur Bødull moot sijnum Sampioon/ Matth. 18. v. 27/ 30. Þar þvert a moote / eingen̄ Mættugre eñ Gud/ firer hvørium þad Fiøllen̄ skiælfa/ Hælsarner forganga/ Jardrijked bifast/ þar ad auk Veralldarkrijnglan̄ og aller þeir sem þar a bwa/ Nahum 1. v. 5. Þo stendur þar / eingen̄ kuñe ad stilla hn̄s Reide / Job. 9. v. 13. Hitt firra þeinktum vær oss til Huggunar/ Nu skielfer oss þetta framar. Hafe hn̄ uppspañad siñ Boga sm̄ eirn Ovin/ og wtriett sijna høgre Hønd sem eirn Mootstødumadur / Harmag. 2. v. 4. so sem vier hingad til heirt høfum / hvørs er þa ad vænta ? Ef Reide Mañaña er eirn Geigvænlegur Hlutur/ hvad mun þa Grimd hn̄s Almættuga vera geiseleg? Prov. 27. v. 4. Hier sitiū vier og væntū Frietta/ first el med Bardagamøñunū/ þa med Bode vorū. So var David ant ad frietta um̄ Absalon wr Bardagonū/ ad hn̄ settest midlū tveggia Porta/ 2. Sam. 18. v. 24. Oss ætte nu ecke miña um̄giefed ad vera/ (E. G. V.) ad heira hvad vor adreñande Sendemadur seiger. Vier høfum seed sijdan̄ hn̄ foor/ i midlum tveggia Porta vors Bardagastadar Mahanaim/ ibid. C. 17. v. 27. millum Vonar og Otta/ eñ hier siaum vier eirn flwgande Post. Nu vel/ hn̄ hefur i Hende eitt Oleu Laufblad/ Gen. 8. v. 11. Þesse mun seigia good Tijdende. Er oss nu fridt/ sm̄ høfū ædur þo teked oss upp a moote vorū Konge/ Ps. 44. v. 5. og Fødur/ Es. 64. v. 21? Jæ/ gange so øllum Guds Vinum/ Joh. 15. v. 14. sem Jdur / þviad DRottean̄ hefur giørt Jdur Riett i Dag / og endurgollded þeim Hørmung sm̄ Jdur hefur Hørmung veitt/ 1. Sam. 18. v. 31. 2. Tess. 1. v. 6. Eia / Lofadur sie Gud / nu skal vor Mahanaim hafa Hroosun af sijnu Nafne / og ei meir kieñast vid Her / Gen. 32. v. ult. helldur vid Fridar Bwstad Levitaña/ Jos. 21. v. 38. Vær høfum seed og Goods beded / vort Hiarta hefur vel teked Erended / þad hefur DRottne (epter sialfs hans Jñblæstre)

Jnblæstre) sijn Ord þirer sett/ þesse/ Þier skulud mijns Andlitis leita/ Ps. 27. v. 8. Nier hefur Guds Niarta hneigst til vors Niarta/ so hǖs Fødurlegt Niarta hanger nu vid vort Niarta / miklu meir eñ Jacobs fordum vid Benjamin/ Gen. 44. v. 30.

Latum David graata i Loptsalnum til Mahanaim Dauda sijns Absalons/ eñ þognum vier og glediustum yfer sialfū oss. Samfagnande er Fædingu Mañsins til þessa Lijfs/ eñ meir til þess Andlega/ eirnamest til þess Nimneska. Nid fyrsta eru Maña Dæme/ Luc. 1. v. 56. Þad Añad Eingla Dæme/ Luc. 15. v. 10. Þetta ed sijdasta/ ædsta og einasta/ Apoc. 7. v. 17. Sialfs Guds. Lijfed þad Natturlega kañ so ad vera ad betra hefde vered alldrei þvi ad lifa. Þad Andlega ad hafa lifad/ eñ Sindga sijdañ til Dauda/ tvøfalldar Straffed. Þad eilijfa ad eins/ er ohult og ofallvallt. Nid 1. sijner Dæme Judæ/ Marc. 14. v. 21. Þad 2. siest a þeim sem fraafnwest hafa ꝛ forkapast/ Neb. 10. v. 27. Þetta a oss sem hoolpner verdū/ 1. Tess. 4. 17. Þad fyrsta Lijfed eigum vier ad þacka Guds Giæsku/ þar hñ/ sem hiñ hellste Goode/ vilde siñ Gooda meddeila Skiepnuñe/ þ añad hǖs Miskunseme/ hvar med hñ giørde oss eitt med sier. Þetta sijdasta hǖs Elsku/ hvar til eirneñ hñ gaf oss Lijfed JEsum Christū/ Joh. 1. v. 4. til Eilijfs Lijfs/ Joh. 3. v. 16. Eckert er oss kiærara eñ Lijfed/ þad sagde Ligafaderen/ ei livgande/ Job. 2. v. 4. Eñ samt er Miskunseme Guds betre eñ Lijfed/ Ps. 63. v. 4. Gott Erende/ fyrer þvi þegar vier bædū hñ/ þa gaf hñ oss upp alla Skulldena/ Matth. 18. v. 27. Lofadur sie Gud/ nu er Drustuñe afsleiged og Fridarmerke uppsett. Adur hiet þ so hia heñū/ Mitt Sverd skal wr Slidruñū wtfara yfer allt Holld / Ezech. 21. v. 9. eitt tvøfallt/ Ja/ þrefallt Sverd/ eitt Draps Sverd/ Ja/ eitt Mañdraps Sverd/ v. 19. Eñ nu klijnger oñur Bialla/ wr Sverdunum skal smijda Plooġiarn/ og wr Spiootunum Kornsygde / eingeñ Þiood skal upphefia sitt Sverd i moote añare/ Esa. 2. v. 4.

Oh ein gledeleg Umskipte. Nu svarar DROtteñ þañeñ vorre Fridarboon / þu skallt formerkia ad þijn Tiallðbrodēr i Fride/ Job. 5. v. 24. Þier eru þijnar Sinder firergiefnar / Luc. 7. v. 48.

Gott

Gott þookte forðum Mephiboseth ad nioota Foðurs syns Jonathæ og þyggia þa Miskun sem David Kongur veitte hønum / 2. Sam. 9. v. 7/ 9. hvør þo var skamvinn. Betra ætte oss ad þykia ad nioota JEsu. So foor / ad ruglaðest Miskunseme Davids vid Son syns svarens Astvinar og Brooðurs / 2. Sam. 19. v. 25. seq. Enn Miskunseme vors Guds varer eilyfflega/ Psalm. 103. v. 17. yfer oss Vinum syns Sonar/ Cant. 8. v. 13. Sialfum hønum er so vared / ad hann misk-unar øllum Hlutum / Sap. 11. v. 23. Og þvi hefur hann serdeilis þoocknan a Miskunsemenne / Os. 6. v. 12.

Eg helld ad sønnu (E. G. B.) ad eingenn Ferd hafe meir til Fiaar giørd vered / enn þesse fra oss. Fiøgur Hundrud og fimtiger Centener Gulls/ sem Salomoni voru færd fra Ophir / er hier ecke i moote ad reikna / 1. Par. 8. v. 18. Þær Jurter sem Drottningenn af Ryke Arabia færde hønum / hafa hann Prys / ad þar hafe aungvar þvilykar firrre vered/ 1. Par. 9. v. 9. Enn i moote Miskunseme DRottens eru þær ecke sætare ad reikna/enn hin beiskasta Malwrt/ Jer. 9. v. 15. þar allar Heimsins bestu og bloomlegustu Jurter /med synum Natturu Krøf-tum samannlagdar/ koma hvørge nærre i Samjøfnud vid þetta Lyfgra-sed/ sem sprettur i Hiarta Afre vors Guds. Þetta dyrdlega Lyfnargras ver þar so rykuglega/ ad hanns Hiarta sundur brestur til vor/ so hann hlyk-ur oss nadugur ad vera/ Jer. 31. v. 20. Þetta heiter nu ad eiga Løg vid Gud / Esa. 1. v. 18. Ad aflagdre Sindenne er hann audvelldlega til Frids stilltur. Vel meigum vier blooduger hønum i moote koma/ enn þ ecke med vorar eigenn Bloodskullder/ ibid. v. 5. helldur ædreifder med hanns Sonar dyrmæta Bloode/ 1. Joh. 1. v. 7. Hitt Blooded giører hann reidann/ Gen. 4. v. 11. Med þessu JEsu Bloode er sw Sinda Kvitt-un skrifud/ og Sattmaale sem hann vid oss giører/ Ebr. 9. v. 12. Þier eru þynar Sinder fyrergiefnar. Gud er ad sønnu gleimenn / enn þo ecke synnar Miskunseme og Sannleika / helldur vorra Sinda og svyvirdelegra Lasta og liootra Glæpa og fra Straffs / Mich. 7. v. 18/ 19/ 20.

Þesse vor Trw a ad vera Yfervinning/ hvør Verølldena yfervinnur/ 1. Joh. 1. v. 4. Med aungvu vinnur hun ødru enn Guds Miskunseme/ og

miklu

miklu Fitergießningar Trauste/ vardveitum þeñañ vorn Erwarstoolpa og vardveitum hañ þar til vier erum iñkomner a vora Nimneska Odals Jørdu/ Exod. 13. v. 22.

Nu er hier nockud/ sem þu gooda Guds Barn verdur adgiæta/ þad er/ optsiñis ßellur einum sañydrande Sindara afleistum þad til/ hñ rat, ar i Kross & Mootgang/ & margar Freistingar/ þa sijnest hønû ecke mi, skunsamleg Adßerdeñ/ þa verdur margur til ad sijngia under med David og seigia/ aß Ps. 89. v. 50. Drottteñ hvar er nu þijn ßirre Misk, un ? Þa taka fleire under þad Nliooded (& jaßnvel i hælßnootum) edur Læmtinge so æmætlega aß Opoleñmædeñe under raulande/ ad sijngia wt aß Riettenum/ eñ Nædeñe / Ps. 101. v. 1. Þetta hefur mørgu Guds Barne þrøngt ßalled/ so þau hafa mætt klaga og kalla med Jere, mia/ C. 4. v. 7/8/9. Ach Drotteñ/ þvi hegdar þu þier so/ lijka sem þu værer eirn Giestur og ßramande i Landenu / sem þar ecke dvelst nema um Nætursaker ? Nier ßiñst hia þier bæde Harmaklegun & Hug, svølun/ hid ßirra aß Guds ßramande Asijnd/ þetta aß hañs blijda Fød, urs Auglite/ Eitt er von þig skielße ei sijdur eñ Josephs Brædur ßirer hñs ßramande Vidhøndlan/ Gen. 42. v. 7. Þad añad huggar þig med David/ sem seiger/ Gud hugga oss/ Lat þitt Andlit liooma / þa munum vier vidrakna/ Ps. 80. v. 4. Eñ þu skallt þo vita ad Gud er eirn Vndrunarlegur Gud/ Esa. 9. v. 5. Vndarlegt er/ eß jaßnt skylde vera þad Versed seiger/ Non minor est virtus, qvam qværere, parta tueri. Mier hefur skilest so sem þad mune vera meire Konst ad geima ßeingens Fiar / eñ afla hiñs Oßeingna. Þad sem Madur sier Voñsijne a hañ mune missa/ þad verdur hønum miklu kiærara. Nebu, cadnezar helldur Ohultur Oijrd siñe / medañ allt leikur i Linde/ Dan. 4. v. 30. Eñ siæ / hvad vareigdarlega hañ handßeste hana epter Nirtinguna / Jeg (seiger hañ) komst aptur til miñar Konglegrar Veg, semdar og ßirre Oijrdar / þar ßiret loßa eg Nabogodonosor og heidra hañ Nimna Konungeñ / v. 36/ 37. Nañibal viñur ad søñu stooran Sigur a Romverium a Cañas Vellum/ sm Livius vottar Lib. 22. Eñ Maharbal hñs Broodur kastar hønum aptur i Naser/ nær hñ sæ hñ med

øllum Hernum epter þessa Sigurviñing Andvaralausañ/ Vincere scis Hannibal, Victoria uti nescis. Þad er / þu ert ad søñu Sigursæll/ Hañibal/ eñ veitst ei Brwkun Sigurviñingareñar. Vel maa draga þirer Soolena uḿ Stund/ eñ eingeñ Ský fær heñe svipt af Festingar Hiinnenum. Avarande Soolskin uppþurkar Akrana / og sýfellt Regnleise aflar Hallæris / 1. Reg. 17. v. 1. og 2. Reg. 18. v. 5.

Med øflugum Taraþøllum aflade JEsus þier Guds Miskunar / Ebr. 5. v. 10. Med þýnum Taarum þærdu heñe og best behallded / Joel. 2. v. 12/ 13. Sooleñ dregur sialþ Vøkvañ aþ Jørduñe/ hvør ýfer haua aptur dreiþdur aflar Avaxtar. Miskunseme DRotteñs lockar sialf Taareñ wt. aþ þýnu Hiarta og Høþde / hvar med hun þig endurnære. Skylde þad sturla þig sem þier er ætlad til Fagnadar og Fullsælu ? Eda hvad seiger H. Ande / Reikned þad þirer allañ Fegnud nær þier i margvýslegar Freistingar rated/ Sæll er sa Madur sem Freistingena þoleñmoodlega lýdur / Jac. 1. v. 2/12.

Þu sææst ei Medal til ad naa Miskunseme DRotteñs/ þad sa hañ/ ei veitstu helldur Raad til ad hallda heñe/ eñ þad veit hñ þullvel. Miskun Guds er Odals Gotz hñs Barna/og þm̄ einum heirer hun til/Ps. 103. v. 13. Vilier þu nu haþa Oskabarna Arþeñ/þa hlýtur þu Guds Oska Barna Riett ad haþa/hañ er þier uppsagdur af Salomone/ Prov. 3. v. 12. Samþicktur aþ Paule/ Rom. 12. v. 6. Hvørn þañ sem DRotteñ elskar /þañ hirter hañ/ & heþur a hønū Þocknan sem a Syne. Ertu nu Krossþestur med Christo/ Rom. 6. v. 6. þa ertu þo hñs Benjamin/ þ er hægre Handar Sonur/Gen. 35. v. 28. Laattu Lastendurnar møgla a Krossenū med Spillvirkiaū/ Luc. 23. v. 39. Eñ haþdu i þýnū Muñe þitt Memento/minstu mijn DRotteñ/ ibi. v. 42. Laat Israels Foolk murra i sýnū Mootgange/Exod. 17. v. 2. Eñ þu haþ jaþnañ þetta Svar i Muñe/ Harmag. 5. v. 1. Minstu DRotteñ þiñar Miskunseme og Sañleika/Ps. 25. v. 6. Miskunseme DRotteñs a best vid eitt a Miskunarleit farande Hiarta/ Heiler þurfa ei Læknarans vid/ Luc. 5. v. 31. Sieu eingeñ Smyrsl til a Apotekenu i Gilead/ Jer. 8. v. 19. sem þitt Hiartans Angur lækna kuñe/ þa er

ýþer.

yferfliootanlegt Vndabalsam hia Gude/ þvi eitt hns Ord af miskunsömu Hiarta kalad til þyn / læknar ollū Jurtū og Plaastrū framar / Esa. 16. v. 12. Þin Kross er ecke anad en sw Nirdsla/ hvar ine þier vardveitest Lykell til Guds Miskunar Nirdslu/ sm er Bænen/ þvi nær Nörmungen er firer Hende/ þa leita Men DRottens/ etc. Esa. 16. v. 16.

Eliachim Son Hilchiæ/ Hosmeistare Ezechiæ/ 1. Reg. 18. v. 18. hafde i Vardveitslu Lykelen Hwssens Davids / af Gude a Hendur fal-en/ Esa. 22. v. 22. þan sama hefur hn vel geimt/ þvi DRotten lofar hönum allre Vegsemd hns Fedurs Hwss/ ibid. v. 23. Þu ert og sankalladur Eliachim (Brooder Guds) firer JEsu Nolldgunarfeingder/ Joh. 1. v. 14. Lat sia þu forvarer og vel þenan þin Lykel/ ad þess-are ædstu Fiehirdslu Himnana / sem er Hiarta DRottens. Lat þess vegna þier ei misliſka/ þo Kross og Mootgangur fegre og feste hn þier i Hende/ Act. 14. v. 22.

Ad sijdustu / skal þesse GVds MJskunseme og FJRergiefning / sem þu nu feinged hefur/ vera þier Aminning/ ad sijna þijnum Naunga þad sama. Ef Manana Vidhondlan vid þig epter Vilia þijnū / skal vera sw Regla / epter hvørre þu hondlar vid þa / Matth. 7. v. 12. Hvørt skal þa i mina Gillde/ GVDs Vidurgiörningur vid þig ? fiær-re sie þvi. Þu giorer þijnu Lijse nockud til Gooda / þad giörer þu riett/ Prov. 11. v. 17. þo giorer þu betur/ ef þu odrum vel giörer. Sig ad skada er Synd / Naunganū ad skada/ viliande/ er stærre Synd. Ad hata sialfan sig/ er i moote Natturune/ Eph. 5. v. 29. Naung-an ad hata/ er i moot Bodordenu / Luc. 10. v. 27. Overdugum Gott ad giöra/ safnar Elldsgloodum yfer Hofud Þyggiandans / Rom. 12. v. 20. Saklausū Jllt ad giöra/ safnar Elldsgloodū yfer Hofud Giör-andans/ Syr. 28. v. 3. Gooder er Gud þier vondum/ Matth. 5. v. 45. Þvi soomer ecke þu siert vondur Mønnunum. Lat Job klæda sig sine Riettvijse sem odrum Kirtle/ Job. 29. v. 14. En Miskunsem-en sie þier ollum Nærklædum nærst og inst i Hiartanu/ Matth. 18. v. 35. Adam þin Fader/ villde Gude lijkur verda/ meir en hn var/ Gen. 3. v. 5/ 6. Þad giörde hönum Bligdan / v. 10. En hvørnen sem

þvi er vared/ hier hefur þu eñ þa þvi meire Hroosan / sem þu Gude lijkare verdur. VErt þvi MJSKunsamur /so sem þiñ HJMNeskur FADer er MJSKunsamur / Luc. 6. v. 36. Miskunarleise/ straffast med sialfu sier/ Jac. 2. v.13. Miskunarlaus Doomur mun yfer þañ ganga/ sem aungva Miskun sijner. Eñ Miskunsemeñ launast med sialfre sier/ Matth. 5. v. 7. Hvort villtu helldur mæta þvi Avarpe/ ad vera BLessadur af DRottne firer þad þu ecke yfergiefur þijna Miskun/ hvorke vid Lifande/ nie þa Daudu/ Ruth. 2. v. 20. Eda ad heita a hvørs Mañs Tungu /Nardwdugur Jll: Madr/1. Sam.25.v.3. Eg/ firer mitt Leite/vil helldr forskullda hitt med Boaz/eñ viña til þessa mz Nabal. Sa rijke uñe ecke Lazaro eins Mola a Tijmanum / þvi fær hañ nu ecke eirn Vatns-Dropa i Eilijfdeñe/ Luc. 16. v. 24. Betre er eirn gamall Ephraimite i moote einum Vegfaranda a Strætenu liggiande/ Jud. 19. v. 20. Eñ eirn Egypskur Jñbyggiare / sem illa breiter vid þa Framande/Sap.19.v.14. Hvad setur eirn Samaritan firer ofañ eirn Jsraelitiskañ Kieñemañ eda Levitañ ? þad giører hañs MJskunseme/ Luc. 10. v. 33. Sia hier hvad satt þad er i þessare Dooms Aliktan Christi. Hiner Ogudhræddu (hvorra MJskunarlauser eru hiner vestu) fœa ei stadest i Doomenum/ Ps. 1. v.5. Eñ MJskunsemeñ þar þvert a moote/ hroosar sier i Doomenum/ Jac.2.v. 13.

O þu Madur / sijn þijnum Broodur Medaumkan z Miskunseme / Lat þijna Brædur ecke þurfa ad klaga þig firer sijnum z þijnum Herra / Ja/þa þo/sm Med-Erfingiar þijner eru til Nadareñar/Tit.3. v.7. Salernar under Altarenu/fra sm Lijflatner høfdu vered / firer Guds Ords saker / og þess Vitnisburdar sem þær høfdu/ hroopudu og søgdu/ DRotteñ Gud hiñ Heilage og Sañarlege / hvad leinge dæmer þu ecke/ og hefner vors Bloods a þeim sem a Jørdu bwa ? Apoc. 6. v. 9. Mun þesse Kløgun forgiefens ? Meinar þu ad Sargrætelegt Kløgumal / Vein og Kvein fatækra Eckna / Fødurlausra Barna / þeirra sem Driett og Yfergang lijda / i Ordum og Verkum / firer utañ alla Miskun og Medaumkan / mune Erendislaust fara wr Himnenum ? Þar er langt fra. Helldur heiter þad hier / so sm fordum firer

Israels

Iſraels Foolke/ under Pharaonis Anaud. DRottenn heiter þeirra Kall/ under þeim þa prælka/ og hann veit þeirra Narm/ Exod. 3. v. 7. Nu er enn nockud þ epter/ ſem þu matt ecke gleima/ vilier þu haþa Not aþ þeſſare miklu FJRergieþning/ ſem þu af Gude þijnum girneſt / og nu heþur uttmtalad vered/ þad er þetta/ Þu ſkallt og lijka þirergieþa þijnum Broodur aþ Hiarta hyns Misgiørder. Hvad gott er þier ad þaa ꝫ ødlaſt Nææd og Firergieþning hia Gude/ eþ þu villt ecke Nææunganum þirergieþa? Betra er alldrei ad haþa hana þeinged / enn hun ſkule ſo ſtrax aptur miſſaſt þirer Miſkunarleiſis ſaker. Fiølga nu Herrar a Jorden̄e/ ſierhvør vill vera Kongur yfer Ordum ſijns Broodurs / enn ecke vera Herra ſijns eigenn Sin̄is. Sa Kongenn ſtigger talar i moote ſijnu eigenn Lijfe / Prov. 20. v. 2. Adonai þirerþer ſijnu eigenn Lijfe i Konboonarmaalenu / 1. Reg. 2. v. 24. Saul ſkaut Spioote ept er David/ og þad er honum til Lijfa lagt / 1. Sam. 18. v. 11. Hann giørde ranglega/ſem þo hafde Konglega Magt/ villtu haþa meire Frijheit moote þijnum Jaþningia? Nei. Þu matt ecke vera þlaſande i þijnum Urſkurde/ Syr. 19. v. 13. Gud nææde hvørnenn oſſ eru mislagdar Hendur/ ſtundum eru Ordenn betre enn vorer Þankar ꝫ Hiartalag /ſtundum Verkenn vor verre enn Ordenn. J þvi vonda a ad heita Ordenn vor bæte umm þirer Hiartalagenu / i þvi vonda ſpiller Verked hvørtveggiu. Levitenn vid Ephraims Fiallbigda Sijdu/ giører ſier Reiſu til Bethlehem Juda/ epter Kvin̄u ſin̄e (hvør þo ſem ein Hoora var þra hønum burthlaupenn) til ad tala Vingiarnlega vid hana/ Jud. 19. v. 1. ſegg. Iſrael er ad ſønnu ein Hoorkona þirer DROttne/ Eſ. 57. v. 1. Aungvu ad ſijdur medtekur DROTTenn hana aptur/ v. 16. 17. Hvørtveggia er Sovijvirdelegt/Konann þorlætur Mannenn/Madurenn ſinn Gud/ og eru þo bæde aptur i Saatt og Vingan tekenn. Þvi villtu þa ecke þirergieþa þijnum Broodur ſijnar Avirdingar /eda þeim ſem þier i mooteſ giører? Laat þier þvi Lokſin̄s ſagt vera/ ad ſtijnga þijnu Heiptarſverde i Slijdrer / Matth. 26. v. 52. Grijp ei til Heþndarſverds DROttenns/Deut. 32. v. 36. ſo þu ei þirer hanns Reideſverde þirerfareſt.

O goode Gud og Himneſke Hiartans Fader/ þu eilijþe Vordarenn Kongur/

Kongur/ DROtten Allsheriar/gief þu oss þa Nad / ad jdugleg Miñing vorrar Fridþægingar vid þig/mætte uppkendra vor Hiørtu af breñande Ast og Elsku til þijn / og til flærdarlauss Kiærleika a medal vor iñbirdis / ad vier sætter og sammala vid vorn Samchristeñ / hefum Frid vid hvørn Mañ so miked møgulegt vera kañ/ Rom. 12. v. 18. Og mættum i señu Trwnadartrauste frambera vora Sæfu firer þig/ og so Fødurlegrar Firergiefningar niootande verda / þijnu allra heilagasta Nafne til Dyrdar/eñ oss til Odaudlegrar Sælu z Unadsemdar. Þier/ þu hæblessada Guddoomsins Þreñing sie Lof / Dyrd / Heidur / Vegsemd og Þackargiørd / søgd og sungeñ af Søfnudenum þeim i JEsu Christo er / upp hiedañ og til Eilijfdar/ Amen/ i JEsu Blessada Nafne/ Amen/ Amen.

Aptansaungs Predikun a Þñañ vorn Almeñelegañ Føstu / Ydrunar / Bæna og Betrunar Dag.

Gudspialled skrifar Sancte Matthæus/ Cap 3. v. 8/ 9/ 10.

SO giored verdugañ Avøxt Ydraneñe. Og þeinked ecke/ ad þier villdud seigia med sialfum Jdur / Abraham hefum vær firer Fødur. Eg seige Jdur / megtugur er Gud ad uppvekia Abrahams Sonu af Steinum þessum. Af þvi nu er Oxeñ allareidu sett til Rootar Triañña / þvi mun hvørt þad Trie sem ecke giorer goodañ Avøxt/ upphøggvast og i Elld kastast.

Exordium.

Elskañleg og wtvaleñ Børneñ DRottens. So sem þar eru tveir Høfudpartar Christelegs Lærdooms / Løgmaled og Evangelium. So eru þar eirneñ tvø Høfudstycke alls riettelegs Christendooms /

endooms/ sem er/ TRwenn og GUDOverkenn. Nana kiener oss Evangelium/ Marc. 9. v. 23. Trw þu ad eins. Enn þesse kiener oss Logmaled / Nuer þetta giorer/ hann mun lifa þar inne/ Rom. 10. v. 5. Nvortveggia skaum vier nockurnveigenn a fyrstu Samkundu Gamla Testamentesins epter Falled/ ad þar krafde Gud þessa hvorstveggia/ Trwarennar a þad Firerheitna Kvinnunnar Sæde/ og so eins froomlegs Lifnadar. Nid firra bevijsar Paulus/ Eb. 11. v. 4. seigiande/ ad fyrer Trwna hafe Abel Gude meira Offur giort enn Cain / enn þetta er liooft af sialfs Guds Ordum og Avarpe vid Cain/ Gen. 4. v. 7. Er þad ecke so/ ef þu ert froomur/ þa ertu þacknæmur? J Nofuds Textanum stendur hier þ Ord sem merker bæde goodur ad vera og gott ad giora. So skaum vier ad hvorugt þessara maa annars an vera. Af Logmaal sins Verkum verdur eckert Holld Riettlaatt/ Rom. 3. v. 20. og TRwenn er an Verkanna daud/ Jac. 2. v. 17. Nvortveggia þetta samanbindur/ þo miog Meistaralega/ Post. Paall til Galatas/ C. 5. v. 6. J JEsu gillder alleina su TRw/ sem fyrer Kiærleikann verkar. Og þesse TRw heiter annars TRw GUds GOnar/ i hvorre vier lifum/ Gal. 2. v. 20. Riettlætande TRw/ Gal. 3. v. 8. TRw Evangelij/ Phil. 1. v. 27. Su TRw/ hvorrar Endalok eru Saalarennar Eilijff Saaluhiaalp / 1. Pet. 1. v. 9. þesse TRwenn er alldrei aan goodra Verka/ so hun ecke ad minnsta Koste dryfe þau i Niartanu / iafnvel þo utvortis verde ecke ollum Kiorum aakomed/ og hann sem þessa TRw hefur i Niartanu/ hann er riett kalladur eirn GAGNfroomur GUDSverkamadur. Enn þvi vard Cain/ hann vantade þetta eina Naudsynlega/ Luc. 10. v. 42. Nann var af hinum vonda/ & þvi voru lijka hans Verk vond/ 1. Joh. 3. v. 12. 13. Nvors vegna N. Ande hroopar Vei yfer honum/ & hans Sporgaungumonnum/ Judæ v. 11. þar er til Vitnesstiu TRwenn/ sem veit ad sonnu ad Gud sie til/ ecke gierer þesse TRw þig helldur þacknæmann/ þvi trwa og eirnenn Dioflarner/ og verda þo ecke Saaluhoolpner/ þvi af þre somu Trw skielfast þeir/ Jac. 2. v. 20. Enn sertu froomur firer lifande Trw/ Gal. 5. v. 6. þa ertu þacknæmur. þar er enn þa til Kraptaverka TRw / firer hvoria þo

þu kiñer ad fleigia hædsta Heimsins Fialle i Siooeñ / Matth. 21. v. 21. Hialpar þad þo lijted/ siertu ecke proomur/ haper þu ecke Kiærlei, kañ/ þa ertu samt eckert/ 1. Cor. 13. v. 2. Þad er Mæled med Bex tenū/ ad allt hvad þu giører / hvørsu loflegt / skrautlegt og ægiætt / sem þad heita kañ a hvørs Mañs Tungu/ kome þad ei fram af þijnū Hiartans Froomleika / sem er Trwen / þa hefur þad ecke añad Hroos hia Gude / eñ þad sie Sind / Rom. 14. v. 32.

Med þvi nu (E. G. V.) hier liggur stoor Magt a/ hvørt Madur þocknast Gude edur ecke/ so sem hñ i pirrtiedū Ordum til Cain sagde/ eñ hñ elskar oss so miøg/ ad hñ vill eckert vort Mein vita / og vora Glotun girnest hñ ecke / 2. Pet. 3. v. 9. Þa er ei Kin þo hñ Blessadur hafe sterkañ Vara teked oss pirer þeim banvæna Ofromleika / Vantrwñe / þviad hvøriū soor hñ þad/ seiger Paulus/ ad þeir skyldu ecke iñ koma/ t Trwadra Hvijld/ nema þm sm vantrwader voru? Og vier/ seiger hñ eñ/ sæū þr hapa ecke kuñad iñ ad koma Vantrwareñar vegna / Heb. 3. v. 18/19. Og so sm sa Riettlæte lifer af Trw siñe/ so skal sa Vantrwade aungva Roo i sijnu Hiarta hafa / seiger Jehovah/ Habac. 2. v. 4.

Nu med þvi so er vared og hættad voru Tilstande/ ad vier Omøgu lega komunst til Himneskra Hvijldar / 2. Tess. 1. v. 7. firer utañ þa lifande Trw/ sem firer Kiærleikañ verkar / og i JEsu Christo alleina gillder/ þa lætum oss nu Kapp a leggia/ iñ ad koma til þessarar Hvijl dar / uppa þad eingeñ falle i þ sama Epterdæme Vantrwareñar/ Heb. 4. v. 12. Til hvørs oss a ad upphvetia røggsamleg Amiñing Johañis Baptistæ/ hvør ed hier frambrijtst i Anda & Krapte Eliæ/ Luc. 1. v. 17. Hañ setur oss firer Siooner hvørneñ komed sie vorū Efnū/ sm er/ Reide Gude lifanda Guds gijne allareidu yper vorū Syndū / og alldrei vite nær eñ Hegged rijde/ seiger oss lijka hvad til Rada sie / sem er / ad vier Vndañdrættarlaust / Giørum Verdugañ Avext Yðraneñe. Vilium þess vegna i vors allra sætasta JEsu Hadar Nafne / giefa oss til ad athuga þeñañ heilaga Texta/ Og ad H. Anda Rad til vor kiøreñe og kalladre/ þriar Smærpuncta þar wt af oss firer Hendur taka.

(1) Skal hiñ firste þiena oss til Lærdooms. (2) Añar til Amiñingar.

Aminingar. (3) Þridie til Vidvørunar. O Herra Gud/þu sem eñ i Nadeñe lætur vara oss vid Reideñe / verku nu sialpur i Verke med oss/ so þad sama þiter þig Blessest/ Farsælest og Framkvæmest/þier til Dyrdar/eñ oss einum og sierhvørium til Betrunar / & þad i Nafne vors gooda JEsu/ ad samverkanda heiløgum Anda/ Amen.

Firste Puncturen.

VEl kalade þordum þad hatt upplysta heilags Anda Verkfære/ Spamadureñ Esaias / under synu og allra vor Nafne / Cap. 64. v. 10. Þu DRotteñ ert vor Fader/og vor Frelsare/ og þiter længre Æfe er þad þitt Nafn. Og uppa þad viet skulum vita/ ad vor goode Gud lætur sier aungva Læging þykia/ ad heita og kallast vor FAder / þa samþicker hñ þetta FOdurs Nafn um sig / Jer. 5. v. 14. Þu (seiger hñ) skallt kalla mig eirn liufañ FOdur. Sama gierer hñs Elskulegur Sonur/ vor Endurlausnare JESus. EJrn er Idar FAder a Himnum/ seiger hñ / Matth. 23. v. 9. Þegar hañ var komeñ i sitt Dyrdarlega Vpphafningar Stand / ad nidurbrotnu Helvyte/ og uppleistum Daudans Hørmum/ Act. 10. v. 4. Seiger hñ eñ/ Eg styg upp til mijns Fødurs og Idvars Fødurs / Joh. 20. v. 17. Þessu samstemer H. Ande/ hvør sialþur i vorū Hiørtū hroopar/ABBa kiære Fader/Rom. 8. v. 15. Eñ so sem þad/ad gott Faderne er helst þar under komed/ad ala Børneñ upp i Aga og Vmvøndun til DRotteñs/sm Post. vottar/Eph. 6. v. 4. So hefur vor himneske Fadereñ i þessu sem øllu ødru haa yyferburde þram yfer alla adra Fedur. Eñ Aðferd hñs a Aganum vid oss/er ecke Olyk þre sem eirn goodur og Gudhræddur Fader hefur i þrame/vid sitt Barn. Fadereñ lockar i firstu Barned mz Goodu/ heiter þvi Launū/ sem hñ veit þ geingst þirer/ hvad miklu þramar þa hefur DRotteñ vor himneskur Fader viliad locka oss til Hlydne og med synum agiætū Aminingum & Fødurlegum Firerheitum/ladad oss til Goodgiørdaña/Ps. 34. v. 9/10. Gen. 17. v. 1. Deut. 28. 1. segg. Þegar nu Fadereñ sier ad þta vill ecke hialpa/ þa tekur hñ til añars/hirter þa Barned hoogværlega/ og hootar þvi hørdu.

Eins giører DRottenn/ þegar Menn vilia ecke gangast ꝥirer Blydu/ þa er þad Underbwningur til Strijdu/ og dregur aꝥ Gamaned/ nær hn hoot, ar øllum Þijnum þeim sem aꝥvijkia hns Bodordum / Deut. 28. v. 15. Pf. 9. v. 38. Þessa sijdare Adꝥerdena heꝥur vor himneskur Fader vid oss/ i þessum H. Texta. Enn so miked sem þvi ꝥirsta vidvijkur / og eg sagda oss til Lærdooms vera/ wt af þessum H. Ordum/ er riett og Christeleg Þecking Ydranarennar Avarta / sem vier almennelega køllum GOodverkenn / edur Guds Barna Frammꝥerdis Christelegar Digder. GD GJøred Nu VErduganñ AVert YDranenne/ seiger sa frwverduge Gooo lar Wijser Johannes/ 1. v. 6. seq. Malach. 4. v. 2.

Ef nockur villde adspyria Papista hvørier ad væru þsser Ydrunar Avexter / hnn munde under eins verda ꝥormenfur i þeirra Heilagleikans Hiaverkum/ þar mætte læra/ ad lifa æꝥennlegu Mwklijfe / aꝥsala sier allar sijnar Eygner/ sækia til þeirrar H. Graꝥar (sem Dvijst er ad sialꝥer Papistar vite glegt hvar vered heꝥur) akalla þa Heiløgu/lata sig Hwdstrijkia/ þiwa sijna Lijkame med Vatnꝥøstu / Þurrꝥøstu / etc. med Ofelianlegum þvilijkum Andskotans Vppaꝥindingum. Enn þvi mætte hann O, møgulega gleima / ad sla einu Eirnagulle i þann Romverska Bullkalf / Exo. 32. v. 2/3/4. Enn yrde þessum Praꝥapentum ei ꝥullnægt/þa kiæme Ydranenn & Aflausnenn ad litlu Gagne/þa mætte same arme Sindare vera eins hræddur / epter sinn adur / ꝥirer þeirre alreiddu Reide Dre liꝥanda Guds. Enn þvilijkur Lærdoomur er sannkalladur af Postulanum Diefla Lærdoomur/1. Tim. 4. v. 1. Høꝥudþiooꝥur allrar Huggunar i Hiartа ydrande Manneskiu. Enn einꝥalldlega i stuttu Maale yꝥer ad ꝥara/ þa eru Goodverkenn (vor Sindum spilltra enn þo) Endurꝥæddra Manna Huganer/ Ord og Giorder/hvøriar Gud i sijnu H. Løgmaale heꝥur tilskiled & beꝥalad/ ꝥrammkomande ꝥirer Krapt H. Anda/ og aꝥ Þre Trw sem ꝥirer Kiærleikann er krøptug/ Gude til Dyrkunar/ voru Þacklæte vid hnn til Beviijsingar/ enn oss og vorum Naunga til Vppbyggingar.

J hvørre Goodverkanna Vtmaalan/oss er þetta athugande. (1) J ꝥirstu/ ad þesse Goodverk sem vier nu køllum/ i Ordastad Johannis/ AVortu YDranarennar/ Heita og ꝥleirum Nøꝥnum i Heilagre Ritningu.

Þau

Þau eru stundum kiend vid H. Anda / og kallast AVerkur ANDans / Gal. 5. v. 22. Endrarnær vid Trwna / z kallast Verk Trwareñar / Jac. 2. v. 22. Ei allsiallðañ vid GVd / og nefnast GVds HJoonusta / Rom. 12. v. 1. Luc. 1. v. 74. Matth. 7. v. 21. Matth. 25. v. 35. Eñ wtþrickelega nefnast þau GOdverk / Matth. 5. v. 16. 1. Cor. 9. v. 8. (2) J aññañ maata / med þvi þar giefast þau Goodverk / sem vorer firstu Forelldrar giørdu firer Falled / þa eru Vor fra þeim adgreind / i þessare GOOverka Vtmælan / þar vier seigium þau vera Sindumspilltra Mañâ. Hviad fra GOOverk firer Falled / komu ecke fram / af fre Trw sem Riettlæter / helldur af Sialfu Vpprunа Riettlætenu / Gen. 1. v. 27. Eph. 4. v. 24. So er og ei forgiefens tillagt / ad þesse GOOverk kome af Endurfæddum Møñum. Hviad þo GOOverk þeirra Sidgiædinga i Heideñdoomenum / meige ad søñu Good heita / ad þvi Leite sem þau koma samañ vid GVds Løgmaal / Rom. 2. v. 14/15. Þa med þvi / þau hvørke skie af sañre TRw a Christum / ei helldur af sierlegre Nædarverkan Heilags Anda / og ei helldur giørd GVde til Dyrdar / hvad allt hlijtur ad fylgia GOOverke eins Endurfædds Mañs / eru aungvañveigeñ þvilijkra Maña Natturu-Sidgiæde / GOOverk kallande / þau sem Gude firer Trwna alleina þocknast / þvi an mijn maed þier ecker (Gott) giørt / voktar sialfur Sañleikenmuñureñ / Joh. 15. v. 4/5. (3) J þridia maata / fiñast þeir Hræsnarar / sem under GOOverkaña og GVds HJoonustu Skine / telia alleina þau Verk / sem Vtvortis kuña ad skijna firer Møñunum / og hykiast forkunar goober þar af / Matth. 6. v. 12. seq. Þess vegna er i Vtmælan vorra Sañkølludu GOOverka / taleñ / so vel Hugun Hiartans / sem Ord Muñsins / edur Verk Handaña / Ja / i Goodverka Tøluñe standa first (so sm þeir helgstu Andans Frumverker / Rom. 8. v. 23) Hreinferdugar Hiartans Tilhneigingar / Fridur og Føgnudur Samvitskuñar / Kiærleike og Hiartans Hreinferdugleike. Og þvi bidur David firre um Endurnijung Hiartans og Andans / eñ Vpplokning Varaña / Psalm. 51. v. 12. Og riettskickad Hiarta kallar hñ þægelegasta Offur Gude / ibid. v. 19. Sialfur JEsus prijsar

ar Hreinhiartada Sæla ad vera/ Matth. 5. v. 8. Hvar under ad giell, ur hlioomande Lædur Heidenna Þiooda / Post. Pall / 1. Tim. 1. v. 5. Sumna Bodordsins / seiger hn / er Kiærleikuren af hreinu Hiarta / goodre Samvitsku og Omeingadre Træ. Þar kvedur og vid hia hin, um H. Petre / 1. Pist. 3. v. 4. Sa hulde Hiartans Madur / O, spialladur med hoogværum og kirrlatu Anda / er dyrmætur fyrer Gude. Þetta innvortis Lioos vors Hiarta vill vor Lausnare eirnenn lysa skule fyrer Monnunum hidytra / so þeir siæe vor (ytre) GOODverk / Matth. 5. v. 16. (4) Skule nu Verk vor heita og kallast riettelega Gude þægeleg GOODverk / þa hlioota þau þetta fernt ædur upptaled ad hafa til ad bera. (1) Ad þau sieu oss af Gude boden og befelud / þvi so seiger DRottenn : Þier skulud ecke lifa epter Ydar Fedra Bodordum / helldur skulud þier lifa epter mijnum Bodordum / Ezech. 20. v. 18/19. Enn ecke auka þar vid nie taka þar fra / Deut. 12. v. 31. Annars er Gude forgiefens þioonad med Manna Setningum / Matth. 15. v. 9. (2) Ad þau kome fram af Verkan Heilags Anda / þviad vegna þess / kallast eirnamest GOODVerkenn / AVExter ANDans / Eph. 5. v. 9. Þviad so er þar langt fra / ad vor eigenn Verk meige Good heita / ad allt vort Riettlæte er sem Nærklæde Bloodsiukrar Kvinnu / Es. 64. v. 4. Og Spamadurenn Jeremias vottar / ad ecke kunnum vier helldur Gott ad giora / vaner til ens Vonda / helldur enn Blæmadur ad skipta umm Lit / eda Pardus ad breita Fleckium sijnum / Jer. 13. v. 23. Jæ / Sa er giørla veit / hvad i og med Mannenum er / Joh. 2. v. 25. kallar oss / Ønytta Þioona / þo vier giørdum vort ed besta / þvi þad var vor Skylda / Luc. 17. v. 10. (3) Heimtest þad til Sann, kalladra GOODverka / ad þau kome fram af riettre TRu / hun er sem ein lifande Sal þeirra / æn hvørrar þau sem roted Hræ eru Gude Andstiggeleg / Rom. 14. v. 23. Hebr. 11. v. 6. Jac. 2. v. 22. (4) Og i sijdasta lage er ad Goodverkenn sieu giørd Gude til Dyrdar / Þer fra ædste og hellste Tilgængur / þess vegna er þetta Liooßed kveikt / ad ecke vier / helldur Faderenn a Himnum verde dyrkadur / Matth. 5. v. 16. Þar fyrer hvad hellst vier giørum / þa giørum þad allt Gude til dyrdar / 1 Cor. 10. v. 31.

Næst

Næst þessu eigū vier med vorū GUdsverkū oss sialfa og Naunganū upp ad byggia. Oss sialfa þañeñ/ad vier auglÿsū vora TRu/Jac.2. v. 14. seq. Forbetrū hana/ 1. Tim. 4. v. 4. Afvendum forþientu Straffe vorra Sinda/ Jon. 3. v. 10. Dÿlum oss Verdlauna/ sem þo giefast af Nadeñe/ 1. Tim. 4. v. 8. Vor Naunge kañ af þessu so ad uppbyggiast/ ad hñ snwe af skÿnū vonda Veige/sie hñ ædur rang-lætur/Jer. 3. v. 16. Hiner sem froomer eru/ styrkest og stadfestest i skÿnū Riettlætis Verkū/1. Cor. 10. v. 32/ 33. So er þa streingeleg Þørf og stoor Naudsyn/ad ydka sig i goodū Verkum. (1) vegna þess/ ad Gud hefur þau so miøg boded og befalad/ Levit. 11. v. 44. Es. 1. v.16. (2) Er þad meir eñ sialfsogd Skylda vor/ ad skÿna honū alla Hlÿdne og Þioonkan/ Luc.17.v. 10. (3) Til ad vardveita eina oflekkada Samvitsku/ med Frid og Rooseme/ 2. Pet. 1. v. 10. Jac. 2. v. 17. (4) Og i sÿdasta mata/vtkrefur þad af oss Christelegur Kiærleike/sem aller vier erū Naunganū umskylduger/ Luc. 22.v.32. 1. Pet. 2. v. 21. Eñ samt sem ædur / skiedur ei vor Riettlæting firer Verkaña saker/ helldur firer Trwna a JEsum/ Eph. 2.v. 9. Vppa þad eingeñ hroose sier. Og er þetta su Gyllene-Regla/hvør ellar Villu-Reglur Verkhelgra Hræsnara nidurdempar. Latum oss þvi keñt vera (E.S.V.) ad stoola ei uppa vor eigeñ Goodverk/eñ trwum helld-ur a þañ sem af Nadeñe hialplega giører alla þa er a hñ treista / Ps. 34. v. 22. og Ranglætañ Riettlæter/ Rom. 4. v. 5.

Og er þetta so stuttlega um̄ þad sem vier høfum oss til Lærdooms ad taka af þessum Heilaga Texta.

Añar Puncturen.

STOor Sar þurfa mikla Grædslu/ og tvøeñ Sar hliooka ad sveda/ skule þeim hialpad verda. Þetta visse vel Samaritaneñ/ þvi helld-er hañ ecke einasta Vidsmiøre/ helldur og Vÿne i Sar þess Jsraelitska Reisu-Mañs/ Luc. 10. v. 34. Eirn Skynsemdarlaus Galata þarf snarpordañ Paulū /Gal. 3. v.1. seq. Eñ Vgglaus Phariseare & Sa-duceare/eirn Alvørugiefeñ & Gagnordañ Johañem/ þta fær hñ eirneñ.

Hvad þesse vors Ydrunar Texta Skrifare Matthæus skrifar/ ad þeg-
ar Johannes Baptista sa nu marga Phariseos og Saduceos koma til
siinar Skijrnar af Jerusalem/ þa hafe hann so avarpad þa i Firstu/ ÞJer
NÞdru KJn/ Hvør Kienndе Ydur Ad Flija Firer Tilkomande Reide/
Matth. 3. v. 7. Litlu ædur gietur Gudspiallamadurenn þess/ ad Stad-
urenn Jerusalem og allt Gydingaland / og øll Lønd hia Jordan hafe
geinged wt til hans/ og skijrst af hønum i Jordan/ jatande siinar Sind-
er/ v. 5/6. Enn ecke minnest hann a hvad Johannes hafe firer øllum þessum
Fiølda talad sierdeilislega/ þo er þad audrædеd af Luc. 3. v. 6. Hanns
Predikun firer þeim ydrande Manneskium mune hafa vered þesse/ Ottest
ecke/ allt Holld mun sia Guds Hialprad/ epter mig kiemur annar / hann
er mier sterkare/ eg skijre Jdur i Vatne/ enn hann mun skijra Jdur med H.
Anda/ Marc. 1. v. 8. Enn sem Johannes sier nu Phariseos til sijn ko-
ma / sijnest sem hønum falle first af Munne þesse Bryxlyrde.

Sart er ad verda ad þola þeygande illa talad umm Vin sinn / þvi vard
þann trwfasta Jonathan/ sem jafnvel moot sijnum eygenn Fødur gat ecke For-
svars bundest firer sinn Foostbroodur David/ 1. Sam. 20. v. 32/33/34.
Hvad mun þa þo hafa yskrad i þeim H. Koorherrum ? Skyldu þier ecke
mikelega hafa reidst firer sinn Fødur Abraham / sem þier stærdu sig af ?
Minna þurfstu þier til Joh. 8. v. 48. 59. þar vor sæte Endurlausnare tæ-
lade þo ei nema vel umm Abraham/ enn villdе sialfa þa/ þa voru nog dioful-
leg Ord i Munne og Steinar i Hende til Hefndanna. Enn hier leggia
þier ecke til eitt Hnalfyrde. Hvørt var þa Johannes ædre Herranum Chri-
sto ? Nei/ vel var hann hinn meste einfalldra Manna af Konu fæddra / enn
sa var þra Munur / ad Johannes jatar sig ei verdann hans Skoofveinge
upp ad leisa/ Joh. 1. v. 47. Hitt olle þessu/ ad JEsus/ enn ecke Johann-
es/ var þ Teikn hvøriu moote skylde mællt verda/ Luc. 2. v. 34. Og
er ei kin þo þesser blinder og blindra Leidtogar fæeru villt i þvi sem ødru ad
vilia giøra Johannem ad Messia/ Joh. 1. v. 10. enn JEsum Diøfuloodann.

Samt og ædur sagde Johannes þeim Sannleikann / ei talade hann umm
Abraham/ helldur umm Diøfulenn / so sem sialfur JEsus þad wtleggur /
Joh. 8. v. 44. Matth. 12. v. 34. Þeir eru ei aller Abrahams
Syner /

Syner / sem epter Hollдenu eru af hønum komner / Gal. 3. v. 6. Eꝼ þr heꝼde vered riettет Abrahams Syner / mundu þeir haꝼa giørt Abrahams Verk / Joh. 8. v. 39.

Þetta er nu þ (E.G.B) sm̄ lijka skal til vor nu. Vier stærū oss af þui ad vier þeckium Gud / 1. Joh. 4. v. 6. ꝛ sieū hn̄s Børn / 1. Joh. 3. v. 1. JEsus vitnade um̄ Faderne sitt til Verka siña / Joh. 10. v. 37/38. Vier skulum og ransaka vor Verk ꝛ vita i hvert Kynþerdeд þau Ættþæra oss. Eꝼ vier bliꝼþunt vid hn̄s Rædu / þa erum vier hn̄s saner Lœresveinar / Joh. 8. v. 31. og elskuleg Børn / Gal. 3. v. 26. Eñ Gud Nade / vier vilium giarnañ telia oss i Ætt vid Abram / þañ allra hædsta Fødur / Ps. 79. v. 9. vid Abraham / þañ Fødur yþer allt Faderne a Himne og Jørdu / Eph. 3. v. 15. Eñ þessa Fadernis Krapte aþneitum vier med Verkunū / Tit. 1. v. 16. Hvilikur Meknadur ꝛ sialfs Þotte um̄ siñ Christendoom / kañ ecke ꝼram̄ ad gieþa nockra Avexte verduga Hdraneñe. Þad er satt / ad i Skrifneñe heþur Gud uppreist vid þig eirn Saltmala / Jer. 31. v. 33. Ja / sterkare eñ þañ Jsraeliska Sallt, Saltmala / Lev. 2. v. 13. Eñ þui er so vared ad þesse Saltmale heit, er Saltmale goodrar Samvitsku / 1. Pet. 3. v. 21. Þeñañ Saltmala høþū vid øngvu betur halldeд eñ Jsraelis Syner þordū siñ Sallt Saltmala / hvar yþer sialþur Gud klagar / Jer. 31. v. 32. Hier er ecke margar Ætter ad rekia / erū vier ecke Nødru Kyn / þa erum vier Nadar, eñar Børn / añadhvort med Christo edur moote hønū / Luc. 11. v. 23. Eitt Ohbodlegt / añad Ækelegt. Nadrañ etur sig wt um̄ Kvid Moodureñar ædur eñ hun þædest (sem Nattúru Spekingarner skriþa) og delder so hana. Nær hun vex upp og kiemur til Samrædis / vid siñ Kallmaka / þa kyrker hun hañ ad Skilnade. Syndeñ i Hiartanu er ein banvæn Nadra sem sig wt etur um̄ allañ þeirra Lijkama / sem hana ala og elska / hun þleiper þui Andlega Drepe daudlegra Synda i alla Mañsins Lidu og Limu / a Tunguna setur hun eitrud Ord / sem eta um̄ sig sem Krabbe / 2. Tim. 2. v. 7. So i þessū Leir-Potte (sm̄ er Lijkame þeirra) er ecke nema Daude / 1. Reg. 4. v. 40. Hvilikер eru Lijþande Dauder / 1. Tim. 5. v. 6. Ecke er þesse Nadrañ eñ nu vidskilñ/

eñ/ þegar best og blijdast lætur/ þa kyker hun sijna Elskendur. Þvi lijkt heþur hun mørgum sijnt sm̃ hun ædur heþur haþt a Handhnedum. Balthasar/ Nabal/ þeim Rijka Mañe/ þeim Rijkisrusta / Luc. 12. v. 20. þeim Jsraelisska Hoorkalle/ og hñs Madianisku Hooru/ hvør Phineas lagde bæde under eins i giegnum i þeirra Samþørum/ Num. 23. v. 8. Eñ aungvum nettara Nødrubragd/ eñ Herodi Agrippæ/ hvør ed vall aþ Mødkum/ Act. 12. v. 13. O/ so þordustum þa i JEsu Naþne þessa hæskasamlegu Helvijtis Nødru / eñ hølldum oss þastlega vid vorn Fødur a Himnum/ þirer hvørium Heimsins hæar Atter eru ei meir eñ epter Verdugleikum ælitnar. Ei helldur þær aumlegre þorsmædar/ 1. Cor. 1. v. 28. Joh. 1. v. 13. Og gaungum sijdañ sem Børn Liossens/ Eph. 5. v. 8. þa mun sa himneske Faderen̄ kañast vid Kin sitt/ sijn Blessud Børn a sijdasta Deige / Matth. 25. v. 34. Og er þad so stuttlega um̃ þad añad / oss til Amiñingar / sem eg loþade a ad miñast.

Þridie Puncturen̄.

SAll er sa sm̃ hræddur er/ og þ aþ Otta Drottens/ hvør ad er Upphaþ Vitskuñar/ Ps. 111. v. 10. & burtdrijþur allañ Præls-Otta eda añarlegañ/ Rom. 8. v. 15. Þess vegna mæ eingeñ Ugglaus liþa/ þt eingeñ Lostur heþur sa vered a neinũ Mañe/ haþe hñ mz Andvara ad sier gæd i Tijma/ ad hñ haþe ecke sitt Straff umflwed. David krwer mæsulega Kegila Borgarmøñũ/ hvørt þr mundu ofurselia sig under Sverd Sauls/ geingur þess vegna til Rædþæringar vid þañ Alvitra/ 1. Sam. 23. v. 9. seq. Pæalus kiemst wtum̃ Vindaugad i Damasco/ i einnre Kørf/ þvi hñ var uggande um̃ Lijf sitt/ 2. Cor. 11. v. 15. Eñ Landstioornare Aretæ sefur a medañ i miwkre Sæng/ og grijpur i Toomt ad þiña þetta Fanga Eþne. Þu seiger/ Betre Bidlund bedeñ eñ brædlega ræden̄. Þad gieþ eg epter i vissũ Søkum/ hvad þu giører/ giør þorsiælega/ & giæt ad Mælslokunũ. Eñ aptur a moote meigũ vid ecke gleima ad Undañdrættur sierhvørs Hlutar/ sem Madur skal endelega giøra/ er Skade & Fordiørþun i tijmañlegum og eilijþum Eþnum/ og aptar stoorrar Hættu. Alexander adspurdur/ hvar þirer hñ heþde so miklu til Leidar komed/ a

so

so fæ ū Aarum/svarade/ Nihil procrastinando, þad er/Eg hefe alldrei
frestad Firerætlan miñe. Eñ Vggleised er sā Lestur sem allar Sind-
er þrefalldar/ øll GVdverk afmæer/ og Sæluhialp Mañsins ad aunge-
vu giører/ ef hñ fær Yfirhønd. Og þvi tekur nu Johañes sa trwlin-
de Vottur þess saña Lioossens/Joh. 1. v. 7. sijnum Tilheirendum og
øllum oss/ sterkañ Vara firer þvi enn sama/ og leider þar til eina yfer-
væftis hrærande Ordsøk/ sem alla mæ skielfa. N.B. (seiger hñ) ER
Øxeñ allareidu sett til Rootar Triæña/ Hvørt þad Trie sem ei fæ-
rer goodañ Avøxt/ skal upphøggvast/ og i Elld kastast.

O Gud giæfe þad aller Meñ villdu rijfa þa Sinda Svefñ Sliju wr
sijnum Augum/ og ad þm̃ upploknum lijta nedañ under Muña þessarar
bitureggiudu Elids Reide Axar. Hier er eckert Gaman a Ferdum. Hellst
ofleinge er nu kwrt i Kiølltu Dalilæ / sem er Heimur þesse. Nu vard
Mañenum noogu svefnsamt epter Mioolkur Dryckeñ i Tialldbwd Ja-
els. Hinum þridia verdur þad ad hñ stijngur sier sialfur Svefnþorn
mz sijnu eygeñ Vijne/ eñ Judith hefur añad ad starfa/ sem er ad ækalla
Gud/z sæta Tækefærenu. Aller þesser þrijr fiellu i Kveña Hendur
firer siñ dærlegañ og daudlegañ Svefn. Sa sterke Samson vaknar
wid vondañ Draum / og vill rijsa upp ørdugur / sem firre / og hrista
Hærlockana/ eñ siæ/ þeir eru aller afrakader/ og so filgt Rooteñe / ad
hñ er ølldungis Aflvana/ Jud. 16. v. 19. Syssera liggur daudsvæf-
dur med Bwdar Naglañ giegnū Gagn-Augad/Jud. 4. v. 21. Holo-
fernes hefur ei vel underbwed sitt Høfud um̃ Kvøllded/ þvi kañ þad ecke
ad uppvarta um̃ Morguneñ/ og hønum frafkijra nær þad vard vidskila
Bwknum i Sængeñe / Judith. 13. v. 3/5/9. Eñ hvad um̃ þad z
Þesse Vggleisis Festing mæ þo vera Rambiggelegre eñ Jericho / Jos.
6. v. 1. seq. Hin fiell nidur i siøunda siñe/ þa Prestarner geingu blæs-
ande i Fagnadar Aarsins Lwdra krijngum hana. Eñ þesse giefur sig
ecke ad/ þott Kieñemeñ DRottens blæse ad heñe sem sterkast / med H-
Herblæstre i Løgmælsins Lwdra/ ei siøsiñum/ helldur siøtijusiñum sie-
siñū /Jæ /Oaflætañlega. Hun er æ þvi sterklegre ad siæ. J soddañ Fest-
ingu er ei þo triggelegt ad bwa/ þvi þar iñe Drottnar sa banvæne Basi-

 liscus /

liscus/ hvørs Eggiũ wt ad klekia reiknast ecke mz Nappaverkũ/ Es. 59
v. 5. Borgarmeñ Lais mattu seigia fra Afdrifũ Vggleisesins/
þr voru Vgglauser/ Andvaralauser/ Kirrer/ Ohrædder ꝛ Rooleger/
Jud. 18. v. 7. Eñ hvørneñ gieck? So / ad þeir voru slegner med
Sverds-Eggium/ og Stadureñ mz øllu uppbrendur / v. 27. af þvi
þar var eingeñ sem kiæme þm til hialpar. Hier sier þu hvørn Ender
ad fra þr Vgglausu. Er þ ei Nliomføgur Bialla firer þijnũ Eirum
ad þijner Oviner hroosa Sigre yfer þier firer Tijmañ/ seigiande sem
hier/ Komed/ hier munud þier koma til Vgglausra Maña/ ibid. v. 9.
Nema þu ætler Diøflarner mune feilnare eñ Dans Syner voru. Og
þo þu komest hia ollũ þijnũ Ovinũ/ þa er eingeñ Von ad þu kuñer und-
añ ad flija/ þre straungu Reide Dr̃re Drotteñs/ ef þu añars falleñ ert un
der þa enu sømu. Þu seiger: Siallðañ er illũ Andvaralaust/ eñ eg spyr/
hvada Andvare er þ? Joab flijr ad Altarenu ad̃ eñ hñ veit siñ Dauda
Doom/ 1. Reg. 2. v. 28. Ordhakureñ ꝛ Illhrysingureñ Simei sial.
kafa fer i Fridarboon/ þvi hñ veit Skømena uppa sig/ 2. Sam.
19. v. 16/ 19. Onesimus strauk wr Visteñe ꝛ hefde feinged stærre Ref-
sing/ hefde ei Pall Postule lagt hønum Lids-Jrde/ Philem. v. 17/ 18.
Heimureñ Predikar so/ verde eingeñ Saluhoolpeñ/ nema sa þeñañ And-
vara Vgg og Otta a sier hefur/ þa verdur Himeneñ fa meñur. Ecke
mun so verda sem Holld ꝛ Blood iñbirlar Møñum/ ad þa mune sament
med Framferdeñe i Himnenum/ ef sierhvør skule leggia a sig þessa a higg-
iusamlega Ottasemé. Dæmeñ eru auglioos/ David var Vgglaus Sind-
are þa Nathan kom til hañs/ Eñ Ydrande Guds Barn þa hañ gieck
wt fra hønum/ 2. Sam. 12. v. 1. seq. Manasses var Ogudlegur iñ-
settur/ eñ Þacknæmur wr Fiøtrum leistur/ 2. Par. 33. v. 10/ 11/ 12.
Þessar Heimsins Predikaner falla þier miøg vel i Gied. Eg svara hier
so til/ þu hefur ecke Loford af Gude/ firer þvi ad þiñ Nathan (Kieñe-
madureñ) sem þu so laungũ forsmad̃ hefr/ Skule alltijd þier firer Hen-
de vera. Være Ydraneñ i þijnu Vallde/ þa være eingeñ Neid/ þa væ-
re hægt til heñar ad taka/ eñ þvi et nu ecke so vared. Nefder þu teked
Brief firer þvi ad þu skylder ecke deya firr eñ þu iñsettur værer i

Fangaturneñ

Fangakurneñ i Babilon/ þa var helldur Von þu lifder og lieker sem þu villder. Eñ þvi er so vared ad Madureñ (sem ertu) veitst ei þiñ Tíma/ helldur sem Fugleñ veidest i Snøruñe/ og Fiskureñ a Aunglenū/ so verdur Mañenum snarlega burtkipt a þeim vonda Tyma / nær hañ fellur skindelega yfer hñ. Og hvad skal hier margt um̄ tala? O Jsland/ Jsland/ nær ætlar þu ad vakna / af þynum Slensiu Girnda og Glæpa Svefne? Skal þier ei Loksins til Hugar koma/ ad þyner Lester og liooter Glæper eru uppstigner a Memorial þyns Roogberara / til Miñis firer þeim allra Hædsta. Ja/ vakner þu ecke / lætur hñ ecke af þig ad æsaka Dag og Noott firer DRottne / Apoc. 12. v. 10. Giæt þess vegna ad þiñe Velferd/ Sælu og Sæluhialp / þu veitst ei nær Mañsins Son mun koma/ vert þar firer alltyd vakande og bidiande/ m3 þm̄ Forsiælu Meyū/so þu mætter verdugt vera (under þyssu kalldasta Heimsins Skaute) med brædheitre Bæn og breñande Andvarpan/ um̄ ad flyia þad Okomna er þier Skadræde bruggar/ og standa so frame firer Mañsins Syne. Ef þu ert ecke allareidu so forhert ad þu neiter Ordum H. Anda/ þa er nu/ Nu a þessu Augnablike/ ØXeñ Sett Til Roota Triaña/ bland hvørra þu ert eitt. Ei stendur hier Mun setiast/helldur er sett nu a þessare Stundu. Nu i JEsu Nafne / i JEsu Nafne seige eg / lætum oss vakna vid / firr eñ vier heirum þañ sydasta Hvin þessarar Axareñar/ þvi þa er allt um̄ seirna. Trien hafa synar Rætur i Jørdeñe/ eñ Guds Reide Øxe stefner hellst a þær Hiartarræturnar sm̄ i Jardneskum Hiegooma eru Groodursettar.

Rooteñ vor og Adalfried er a Himnum/ a hvøriu vier eigum ad fiñast iñplantader/ Rom. 20. v. 17. Alla þa uppsnydur z afkvistar þesse bitur eggiada Øxe DRottens / sem hun fiñur ecke þar rootsetta/ Joh. 15.v.2.6. Eñ afhøggnu Trie er i Oslockvañlegañ Elld vyssad/Matth. 3.v.12. eilyfañ Elld/Matth.25.v. 41. Hvar vera mun Op z Gnystran Tañaña/Matth. 22. v. 13. Hvar fra oss milldelega vardveite / vor Naduge Miskunsemdaña Fader / Gud allsmegtugur / Fader / Sonur/og Heilagur Ande/Hvørre Heilagre og Hablessadre Guddoomsins Þreñingu / vier til Lofs og Dyrdar / Æru og Lofningar / under-

fokum med þeim Heilögu seigiande / Apoc. 7. v. 12. Lof og Dýrd og Speke / og Þacker / og Heidur / og Kraptur / og Styrkleike sie vorum Gude / fra Eilýfd til Eilýfdar / Amen / Amen.

Ein Almeñeleg Bæn / sem til er giørd / ad Lesast skule epter þessar Predikaner.

O Eilýfe / Allsmegtuge Gud / Miskunsamaste millde Fader / Vier þýn fraf allen Børn / komum nu aptur med þeim Fortapada Syne / til þýns Hwss / og af allre vorre Sæl og Hiarta / prýsum þýna yferfliootañlega Giæsku / sem þu Týd epter Týd / Aar epter Aar / so Fødurlega hefur audsýnt oss / allt til þessa Dags. Einkanlega ad þu af skiærre Naad og Miskun / hefur giefed oss hreinañ Lærdoom þýns Heilaga / Lýfkrøptuga Ords / hvar med þu eñ nu so rýkuglega forsorgar vorar hungradar Sæler / sem med þvi rietta Himnabraude og Maña. Þu hefur þar ad auke blessad oss med øllu Goodu / Lýkamans vegna / og næsta Fødurlega frýad oss / og þetta vort kiæra Fødurland / fra adskiliañlegum stoorum Landplægum / sem oss añars hefdu kuñad ad henda og tilfalla. Firer þetta alltsamañ / og hvad þu hier ad auk hefur audsýnt oss / añadhvørt øllum almeñelega / ellegar nockrum af oss sierdeilislega af þiñe Fødurlegre Giæsku / Þu / vor Gud / og þitt allra heilagasta Nafn vere Blessad og hætt lofad af oss Eilýflega. DROtteñ / þýn Verk eru mikel vor a medal / vier tølum þar um / eñ þo vier kuñum ecke ad reikna þau. Vier framteljum þýna Velgiørninga vid oss / og gledium oss / ad þu so vel hialpar oss. Eñ æ / hvad erum vier O Gud / ad þu miñest vor ? Og hvad eru vor Verk / ad þu virder oss so mikels? Vier meigum sañarlega vidurkieña og klaga sárlega / ad vier eckert sýdur høfum forþienad af þier / eñ þýna Naad / hvørta vier so optlega høfum med teked forgiefens / ad vier høfum ecke villad láta leida oss þar med til eirnrar alvarlegrar og sañrar Ydranar. Þvi vier høfum Sindgast / DROtteñ / vier høfum Sindgast og giørt Oriett firer þier / vier høfum vered Ogudleger og erum mootþrooañlega burtu vikner fra þýnum Bodordum / og þýnum Riettindum. Vier høfum vered Þverbrotner / og hlýddum ecke þýnum Þienurum / sem tøludu i þýnu Nafne til vorra Konga / vorra Høfdingia / vorra Fedra og til alls Foolksins i Landenu. DROtteñ þier heirer Riettlæte til / eñ vier meigum skamast vor. Æ vorar Sinder / vorar Sinder / vorar Sinder liggia hart a oss / vorar Sinder nidurþrickia oss / vorar Sinder hroopa i Himineñ / og vier bligdunst

ad upplypta vorum Aſioonū til Himens/ fyrer Fiøldaſaker vorra Misgiørnin-
ga/ þviad vorar Synder eru uppvaxnar yfer vort Høfud/ & vor Søk er ſtoor
allt upp til Himenſins. Opt høfū vier læted ſiaa oſſ Sorgfulla fyrer Syndena/
med Bæn og Føſtu/ med Andvarpe & Kløgun/ eñ hvada Jdrunar Avexte hefur
þu ſijdañ funded hia oſſ? Vier hrooſū oſſ af Trwñe/ eñ Kiærleikureñ/ ſem hvørs
vor Trw er ecke utañ daud Trw/ fiñſt nu varla (þvi verr) framar hia oſſ. Vier
køllū oſſ ſialfer Chriſtna/ eñ Gud næde oſſ/ hvad aumañ & fanytañ Chriſtendom
vier ſynum opt og tydū vor a medal/ fuller af þeim ſlæmuſtu Syndū & Svijvird-
ingum/ Hvar med vier vølldum þvi/ ad þitt allra Heilagaſta Nafn verdur ſo
opt ſpottad a medal Heidña Pioda. O vei/ O vei oſſ/ ad vier høfū ſo ſyndgaſt.
Og hvad ſkyldū vier ſegia? Hvad kuñum vier klaga? Þott þu nu vilder læta
þig angra allt þad gooda ſem þu hyngad til hefur oſſ audſynt / og þreitaſt a
ad Miſkuna þig framar yfer oſſ/ eñ þar a moot vitia vor med þeim hørduſtu
plagum/ & ofurſelia oſſ megnum Villudome/ ad vier ſkyldū trwa Lÿge & fölſkū
Lærdome? Æ DRotteñ/ þu hefur funded vora Misgiørninga/ & vier meigum
riettelega jata/ ad vier ſañarlega høfum forþienad / ecke alleinaſta allt þetta/
helldur & eirneñ þad ſem eñ nu er allra þyngſt/ þyna eilyfa Reide/ Daudañ & ei-
lyfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þyns Nafns ſaker / DROTTeñ vertu Nadugur
og Miſkuna þig yfer oſſ. Æ ſtraffa oſſ þo ecke i þiñe Bræde/ & typta oſſ ecke
i þiñe Grimd/ helldur midt i Reideñe miñſtu a Nadena og Miſkunſemena/
þvi vier vitum ad þijn Miſkunſeme hefur øngvañ Enda/ og vier forlætum oſſ
uppa þiñ Eid ſem þu ſoorſt oſſ/ ad þu viller einſkis Syndugs Mañs Dauda/
helldur ad hañ umvende ſier og life. Par fyrer liggium vier nu med voru aud-
miwku Hiartans Bæna Akalle fyrer þynu Auglite / ecke uppa vort Riettlæte/
helldur uppa þyna ſtooru Miſkunſeme/ og hroopum af Sorgfullu Hiarta i
Trwñe. Æ Fader/ vier høfum ſyndgaſt i Hiñeneñ & fyrer þier/ & erum ecke verd-
uger ad kallaſt þyn Børn. Fyrergief / fyrergief / O milde Fader/ allar vorar
Synder/ fyrer ſaker þyns Eingietens Sonar JEſu Chriſti/ og wtſtrick allar
vorar Yfertrodſlur fyrer hñs dyrmætu Forþienuſtu. Alyttu hñs Hlydne/ og
tilreikna oſſ ecke vora Ohlydne. Læt hans Fridþæging koma oſſ til gooda/ſem
hañ med ſynum Dauda hefur oſſ wtvegad/ og gief oſſ Glede ſem erum hñs End-
urleiſter/ ad vier aller mættū faa Fyrergiefning vorra Synda fyrer hñs Skulld.
Læt þitt heilaga Ord bwa alltijd rykuglega vor a medal/ med riettre og heilſu-
ſamlegre Tijdkan þeirra Hæverdugu Sacramenta/ og vert alldrei ſo reidur vid
oſſ/ ad þu nockurn Tyma añadhvørt umbreiter/ eda ølldungis burtſvipter þeſſ-
um Heiløgu Hlutum fra oſſ/ allt til Veralldar Enda. Gief riettſkickada
Predikara og Kieñendur / ſem bæde kieñe vel og life vel / og læt þitt Ord
alltijd faa Framgang fyrer þa/ þier til Dyrdar/og Foolkenu til Sæluhialpar.
O Chriſte JEſu/ vidhalltu þiñe ſañu Evangeliſku Kyrkiu/ i moote øllum Of-
ſoknurum & fölſkū Kieñendum/ & læt vora Mootſtandara & allañ Heimeñ ſiaa/
ad þar er þo eirn Gud til/ ſem alleina er DROTTeñ yfer ſynum/& yfll volldug-

lega vernda þa i moote synum Ovinum. Hafdu/ O Gud / alltyd eitt vak/
ande Auga yfer Landsins gooda Fødur/ þynum Smurda/ Vorum Allra Nad/
ugasta Arfa Konge og Herra/ N. N. Auk þu hans Herradæme i þynu Otta/
og halltu uppe hans Kongarykium med Riettlætenu. Vernda hans Maje/
stet/ i moote øllum synum Ovinum/ heimuglegum og opeñberum / og giør þa til
Skamar sem Radslaga i moote hønum : Bittu fast Kongsins Hiarta vid þitt
Hiarta / ad hañ i øllum Hlutum meige leita þiñar Dyrdar sem þiñ Pienare/ og
alltyd bera Vmhyggiu fyrer Efling þiñar søñu Kyrkiu / so sem heñar riett
Forsvar og Fooster/Fader. Æ DROTTeñ / lat Kongeñ lifa/ og blessa þu
fram yfer alla hans Fedur / veit hans Majestet langgiætt og luckusamt Regi/
mente/ og gief ad hañ meige Alldradur verda i Fride og goodum Døgum.
Giør Miskunseme vid beggia þeirra Majest. vorra Allra Nadugustu Dro/
ninga/ N. N. Og lat þeirra Osk alltyd vera fyrer þier. Vppfyll þeirra
Majestet med þynum Føgnude/ og gief ad þeirra Hiørtu meige alltyd gledia sig
i þiñe Hialp. Sed þeirra Majestet med løngum Lyfdøgum/ og set þeirra Sal
eilyfflega fyrer þynu Augliti. Vthell þiñe Nad yfer vorn Jedidiah z Drott/
eñs Elskulega/ Hans Kongleg Haheit/ Vors Nadugasta Arfa Printz og Her/
ra/ N. N. Og set hañ sem eitt Jñsigle a þynu Hiarta. Lat hans Sal allt/
dret hneigiast til nockurs Ills / eñ gief hønum Lisling til þyn og þyns Ords.
Pryd hañ med øllum Konglegum og Furstalegum Dygdum/ og syn hønum þyna
Miskunseme / ad hañ meige lifa. Legg Nad og Prys yfer þa Konglegu
Printza og Preincessur / Hallt þiñe Guddoomlegre Vernd yfer þeim og øllu þvi
Konunglega Arfa/Hwse. Vertu sialfur/O Gud/eirn glooande Mwr i kryn/
gum þa/ ad eingeñ Olucka meige snerta nockurn af þeim. DROtteñ/vitia þu
Kongsins Hwss mz þiñe Nad z burt tak alldrei þyna Miskun þar fra æfeñlega.
Blessa hans Kongl. Majestets Rad / og gief ad þeir i øllum Hlutum meige
fylgia þynum Radum/ þier til Dyrdar/ og Landenu til besta. Blessa i sama
mata z vernda hans Kongl. Majest. Stryds Magt/ bæde til Lands z Vatns/.
Vertu sialfur eirn Skiølldur og Veria yfer þeim / i moote øllum þeirra Ovinu /
og gief þm hlyden Hiørtu/ ad Ottast þitt Nafn / trwfast Hiørtu til ad þioo/
na frwslega/ einørd Hiørtu til ad beriast hraustlega / nær Tymeñ er/ og samþid
Hiørtu til ad vera stadnøstum / aller sem eirn Madur / og Ottast ecke. Lat
þa vera Kostgiæfna Kongenum og Landenu til besta / og lat Daudañ alldrei
yfersalla þa. Befala þynum Heiløgu Englum ad fylkia sier i kryngum
allt Landed / og burtsnw Nadarsamlega fra oss øllum maklega forþientum
Plagum/ Stryde og Bloods Vthellingum/ Hwngre og Dyrtyd/ Storme og Ov/
vedre/ Elldz Neid z Vatns Voda/ Pestilentiu / og ødrum fasrlegū næmū Siwk/
doomum / samt allre añare Olucku bæde til Lyfs og Salar. Snw til vor
aptur þiñe Føðurlegre Giæsku til allrar tymañlegrar og eilyfrar Velferd/
ar. Gief Frid DROTTeñ um vora Daga / gief Lucku og Velferd i vorum
Løndum/ Lat þyna Dyrd framveigis byggia a medal vor / so Trwfesteñ z Sañ/

leitureßn

leikureñ mæteſt ſiſn a milli/ og Riettlæted og Fridureñ Kyſſe hvørt añad. Bleſſa eirn og ſierhvørn i ſiñe ærlegre Høndlan / bæde til Lands og Vatns. Bleſſa vort Stand og vort Embætte/ vora Næring og Biørg/ vorn Sveita og vort Erfide. Bleſſa vora Stade og vora Akra/ vor Hwß og vorar Karper og vorar Afgangs Leifar. Landſins Avøxtur og Lypſins Avøxtur vere Bleſſadur fyrer þier. DROTTeñ bióod þiñe Bleſſan ad koma yfer allt þad ſem vier tøkum oſſ fyrer Hendur/ Bleſſan af Himnum ad ofañ/ Bleſſan af Undirdiwpunum ad nedañ/ad vor Bleſſan mege ná allt til þra eilyfu Hædaña Takmarka. Bleſſa oſſ Gud vor Gud/ og Jørdeñ giefe ſiñ Avøxt. Audſyn O Gud Jætendum vorrar Trwar/ ſem i ymſum Stødū plagader eru/ aſamt þiñe ſañre Chriſtne / þyna undrunarlega Giæſku / i giegn øllum þeim ſem ſetia ſig upp a moote þiñe hægre Hende/ og lát þa ſiá og þeckia ad þu ert þra Frelſare/ ſem vona a þig. DROTTeñ freiſa þitt Foolk/ og bleſſa þa ſem eru þinn Arfur og Eigeñdoomur/ Lát aungvañ af oſſ miſſa þyna Bleſſan/ Tymañlega edur Eilyfa/ helldur vertu ſialfur Lækner þyña Siwku/ Hialpareñ þeirra Nauðſtøddu/ Huggareñ þra Harmþrungnu/ Forſorgareñ þra Voludu/ Forſvar Ekknaña/ og Fader Fødurlauſra/ Huggun allra Huggunarlauſra/ Hiælp allra Hialparlauſra/ og Miſkuna þig yfer oſſ allaſamañ. O Gud vertu oſſ aumur Sindurum Lyknſamur. Forlát oſſ allar vorar Bloodugar Sinder / og uppgief allt forþient Straff / bæde Tymañlegt og Eilyft / fyrer JEſu Chriſti/ fyrer JEſu Chriſti Skulld. Veit oſſ O Gud þyna Náð til eins riettilegs og alvarlegs Angurs og Trega/ søkum umlideña Sinda/ til eirnrar ſtødugrar Trwar og Trauſts/ til vors Frelſara JEſum Chriſtum / og ad ſyduſtu til Gledelegs og Sæluhialplegs Vidſkilnadar fra þeſſum Heime/ ad vier alltyd mættum þiñaſt i þiñe Pioonuſtu/ fuller af Trwñe og goodum Verkum/ ſem eru þeir riettu Ydrunar ꝛ Umvendunar Avexter. Hialpa oſſ O Eilyfe Gud ꝛ Fader / ad vier alldrei framarmeir føllū i nockurt Sindſamlegt Andvaraleiſe ꝛ ſkamarlega forſoomum þeñañ vorn Vitiunar Tyma/ ꝛ vorn rietta Hialprædis Dag/ helldur ad vier alltyd vøkum og bidium til þyn/ uppa þad vier med einum ſtyrkvum Anda/i eirnre gladre Von/ mættum alltyd vænta Dyrdlegrar Tilkomu vors DROTTeñs og Frelſara JEſu Chriſti/ oſſ til fullkomeñar eilyfrar Urlauſnar og Sæluhialpar. Æ DROTTeñ þu Hættlofada Þrÿ-Eining/ Fader/Sonur og Heilagur Ande/ Heilage Herra Gud/ Heilage ſterke Gud/ Heilage Lyknſame Lauſnare/ þu æfeñlege Gud/ heir vora Bæn ꝛ gief þu giærur ad vorre Grætbeidne/ Heir oſſ og Miſkuna þig yfer oſſ nu ꝛ alltyd/ AMEN/ AMEN.

Stuttur og einfalldur Misseraskipta Hwsslestur
a Vetrar Dagenn Firsta.

Textans Ord hlioода so af Psalme Davids/ 74. v. 12/16/17.

GVD er miñ Kongur/ þegar fra Ondverdu / hañ sem alla Hialp giører/ þa sem a Iørdu skier. v. 16. Dagureñ og Noottteñ þau eru þyn/ þu velldur þvi þad bæde Sooleñ og Stiørnurnar hafa siñ vissañ Gang. v. 17. Þu setur fyrer hvøriu Lande syn Endemørk / Sumar og Vetur þa giører þu.

Exordium.

HElskuleg Guds Børn/ Vier lesum i Levitici Bookar 23. Cap. v. 33/34/35. Ad i bland añara fra stærstu Samkomu Daga sem Gydingum voru af DRottne til Hatydarhallds bodner / þa var Laufskaala Hatydeñ sw þridia. A heñe attu aller Israelitar ad byrtast fyrer DRottne / og færa hønum Foorner / so sem i sømu Bookar søgdum Capitula/ maa framar þar um lesa. Eñ i bland añare Offraña sem þa bar ad Foornfæra / voru kalldar þær Fryvilingu Gaafur/ sem Israelis Syner gaafu DRottne/ ibid. v. 38.

Hier a miñest eg þess vegna (Blessud Børneñ Drottēs) a þessa vors Vetrar iñgangande firsta Deige / ad mier þyker sem Misseraskipte Israelis Maña og vor/ svare ei fiærlaglega hvør ødrum. Þeir hielldu syna Tialldbwdarhaatyd a vissum Aars og Maanadar Deige/ sem var sa fimtande Dagur i þm̃ siøunda Maanude/ Tischri/ hvør ed svarar vorum Septembri/ so þa hefur so sem twmur Maanudur/ bored a millum fra og vor i þessu. Þviad fra Nisan / fra firsta Kyrkiu Aars Maanude sm̃ er vor Martius/ er Tischri edur September hiñ siøunde ad reikna/

Iat

Ja/ þañ firsta Dag þess siøunda Maanadar/ køltu þeir og kølla eñ al-
meñelega / siñ firsta Nya Aars Dag. Vier / Mijner Elskañleger /
Jñgaungum nu lijka a þessum Deige / vort nijkomna Missere / hvørs
vegna vier vilium i Nyt færa oss/ til Eptertektar/ þær tvær Laufskaala
Hatijdarhallds Reglur Gydinga/ sem þeir attu ad athuga og epterbrei-
ta. Sw en firre er þesse/ Þier skulud hallda DRottne Hatijd / þa
þier hafed iñsafnad Aarsins Averte af Jørduñe / og vera glader firer
DRottne Jdar Gude/ v. 39/ 40.

Aldentrie/ Cedrusvid/ Paalmvidarkvistu/ Ebentrie/ hvar þickvar
Eikur/ høfum vier ecke i þessu voru auma Lande / so vier þar med kyñ-
um ad sijna vorn Fognud firer DRottne / Eñ Hiarta og Tungu skor-
ter oss ecke vid Gydinga. Þad hvørtveggia a nu ad vera gladvært
og fagnande / hitt firer i Gude / eñ þo Gude / þetta bæde firer Gude
og Møñum. Ef vier reñum vorum Hugskots Augum til baka / og
reiknum sem møgulegt er / hvørsu miked / ad øll Heiløg Guddoomsins
Þreñing hefur giørt oss til Gagns og Gooda/ a þessu umlidna Sum-
re/ þa fiñum vier ad margur fagnar af miña. Eñ ælijtum vier hvad
oss munde orded hafa/ ef hñ hefde ødruvijse vid oss giørt/ hvad hñ blessad-
ur Ordsøk til hafde / eirneñ megnade / þar siaum vier þo eñ framar/
hvøriu vier eigum ad fagna. Allt þad sem vier høfum oss nu þæge-
legt/þad være burt/wte og endad/eñ i stadeñ allshattud Olucka yfer oss
komeñ. O/ Lofadur sie Gud / Lofadur sie Jehovah Zebaoth. Nu
er vor Muñur fullur af Hlatre/ og vor Tunga full af Hroosan/ Nu
meigum vier / Heidingia Børneñ / verduglega med Jsrael / undertaka
sijngia og seigia/ DROTTeñ hefur mikla Hlute vid oss/ aungvu sijdur
eñ þa / DRotteñ hefur mikla Hlute vid oss giert/ þar wtaf erum vier
glader. Vær geingum wt og grietum / eñ nu komum vier og berum
vor Bindene/ Ps. 126. v. 2/3/6. Sw øñur Helgehallds Reglañ/
sem Jsraels Foolk atte ad hafa i Miñe a siñe Tialldbwdar Hatijd /
þa var þesse/ Ad þeir skyldu færa DROttne FORner. Þessa Ha-
tijdisgiørd / vill sa H. Gud eirneñ af oss hafa a þessum vorum Sam-
komu Deige. Satt er þad/ ad i þeñañ Maata / er ecke sierdeilis-

lega

lega Tileinkadur þesse Dagr til Nåttdarhallds/ ei helldr i Nÿa Testa, mentenu innsettur. Nañ er og ecke i vorum Kyrkiu Løgum/ aþ voru Nædsta Yþervallde þirer Løghelgañ Messudag reiknadur. Eñ giætum ad (Mÿner Elsk.) Hvad vel soomer etc. Þar heþur H. Ande oss boded epter ad breita/ þa mun eirneñ DRottens Fridarens med oss vera. Lostugar Saþur þocknudust DRottne harla vel a Lauþskala Nattid Gydinga/ aungvu siþdur eñ tilskipadar Løgmals Foorner. Þvi er þ an alls Eþa/ hønum þocknast harla vel/ eþ vier med Ilmsætre Foorn Þacklætesins/ þirer umlided Sumar/ og gloande Andvorpunum uppa tilkomande Vetur þraññ þirer hañ komum. Lætum oss þvi Elskuleg Guds Børn ecke vera O-þrøsa edur Frealeita þessu Heilaga Verke. Ordsøkeñ er Liooseuu liioosare / Sæ hana ei sier / Sier eckert.

Vilium vier þess vegna i JEsu Naþne an leingra Inngangs gieþa oss til einþalldrar utskÿringar uppleseña Textans Orda/ og/ ad heilags Anda Nad med oss tilkalladre/ aþ þui enu sømu taka oss Eþne ꝛ Ordsøk til ad yþerlita þetta tvennt. (1) Hvøriu vier høþum innsaþnad a nu aþlidnu Sumre. (2) Hvad vier eigum nu med Inngaungu þessa Misseris Drottne til þægelegrar Foornar aptur ad færa. Nu sæ eilisse Gud/ sem einu sinne uppsagt hefur sina Alyktan/ad til Heimsens Enda skylde ei linna Sad og Kornskurd/ Frost og Hita/ Sumar ꝛ Vetur/ Dag ꝛ Noott/ Gen. 8. v. 22. Og þeirre sinne Alvitru og Almættis Skickan eñ nu vid Magt helldur vor a medal/ Hañ hialpe oss nu a þessare Stundu/ad vier med Gudrækelegum Þaunkum ꝛ Athugasømu Hiarta/ mættum þesse Herrans heiløgu Ord so heira og uppa Hiartad leggia/ ad vier Sælar vorrar eilifþa Saluhialp þar ut aþ mættum ødlast og uppskiera. Og þad i Blessada JEsu Nadar Naþne/ Amen.

Firre Greineñ.

Margt þ sent þara a betur eñ Vel / þad þer opt verr eñ Illa. Þad sañast a þeim blindu Gydingum / hvørier eñ nu i Dag hallda med stærstu Vareigd/ eñ þo Onÿtre Andagt/ sina Lauþskala Nattid / og þykiast þar mz þorkostulega haþa Løgmæled uppþyllt/eþ þr ad eins yþerkaupa aþ þui þramande nockra Kvistu ꝛ Pælm-Vidar Averte aþ Allden

Triam/

Tritam / Wijder og þickvornum Eikum þar til / Levit. 23. v. 40. Sitia þar inne samtalda allta Daga / Dansa og Spila / Dreda og Nussa / med hertzelegu Obænu / yfer öllu þui sem ei eru Gydingar / einkum oss Christnum Mønum. Enn hvorsa þægelegt ad DRottne vorum sie þetta þeirra Lognmals og Nattfdarhalld / þad meiga þeir sia af þvi sem þar stendur / Prov. 20. v. 17. Foorner Ogudlegra eru Svijvirding / þvi þær eru i Sindunum Offradar / og þo giefur hann sialfur þeim eitt liootsara Pris / Es. 1. v. 14. Min Saal / seiger hann / stuggar vid ydar Tunglkomu-Helgum og Nattfdum / þær eru mier leidar vordnar. Eg em þreittur þær ad lijda. Enn Ofkande være (E. G. W.) Ad soddann Opocknan lifanda Guds / fielle ecke a vora Samkomudaga / sem vier þo ætlum hønum til Dijrdar. Giæfe Gud / ad ecke þyrfte a oss ad sannast sw hrædelega Nootan DRottens / sem hann Ognar med sine eygenn Arfleifd / Jer. 12. v. 13. Þeir nidur sa Hveitenu / enn Pistla munu þeir uppskiera. Þeir hafa þar Erfvide firer / enn þad kiemur ecke ad Gagne. Af sine Innkomu skulu þeir ecke glader vera firer Grimdar Reide DRottens. Nu i Dag er sannkalladur TJUllodwdar Dagur Vor / þar hvør Madur hverfur nu til Nijbijla sina / ad afstadenne Bleviinn Sumarsens. Nu i Dag eigum vier ad byrkast firer DRottne / so sem a einne Innburdar-Nattfd / þar vier firer hans Blessan / hofum nu vorum Sumar Averte innsafnad. Og mæ þ vel gledia oss / ad Drottenn hefur so Blessad oss. Þvi hans Blessan hefur floted framm sem annad Vatn / og Dogg vad Jordena / sem mikid Vatnsflood / Syr. 40. v. 27. Þad er gott ad hafa mikid i Forrade i sijnu Hwse / og gieta framreidt eina Nægt epter adra / Ps. 84. v. 12. Enn betra er ad hafa Alls Nægter i Hiartanu ad sedia med Salu sijna. Hitt forsorgar Lijkamann litla Stund / enn svellter tijdum Saal og Lijf eilijflega. Enn þetta forvarar bæde Saal og Lijf / stundlega og eilijflega / og sedur hvørttveggia eilijflega. Þetta hugleiddu Gydingar a seirne Olldum i Tijd Nehemiæ / þvi nær þeir voru wr þeirre Babiloniskw Herleidingu heim aptur komner i Canaans Land / og þad firsta þeir settust ad sijnum Stødum / þa komu þeir aller til samans / a hinum firsta Deige þess siøunda Mænadar /

Radar/ ꝫ heimkudu Lestur Løgmals Bookarenar af Esdra hinū Skrifl-lærda/ Nehem. 4. v. 1. seq. Esdr. 3. v. 1. seq. En þegar þeir sau hvad Litlu þeir høfdu innsafnad/ af Guds Bodorda Nallde / fundu þeir stoora Ørbirgd/ Brest ꝫ Skort i Nyblū sijns Hiarta / ꝫ þvi stendur þar/ ad allt Foolked hafe grated og bored sig aumlega/ þ. pad heirde/ hvad Løgmaled utkrafde/ ibid. v. 9. A/ giæfe lifande Gud/ ad aller vier værū nu sm eirn Madur þess Sinis ad sia epter vorū Innsafnade/ og rannsaka grandvarlega Akur vors Hiarta/ þa munde sinast og sannreinast hvad miklu Sæde goodra Digda og Gudrækni Jdkan/ vier/ eirn ꝫ sier-hvør / høfum innsafnad i Kornhlødu vors Guds / Matth. 13. v. 31. Þar eru fierdeilis þrijr Nuter sem vier pløgum oss med ad utbwa under Vetureñ. (1) VOr Eygen Lijfsnæring. (2) FJEDNadarens FORsorgun. (3) Nyasalskiooled. Og so sem þessa ma ecke an vera/ so hafa flester Ærna Vmhyggiu / ad þetta meige allt vera i Nan-drada a Vetrartijmanum / og er pad Lofflegt / þvi hvør hañ samañ-dregur a Sumartijmanum/ sa er hyggen / en sa er sefur um Kornskur-dartijman/ verdur ad Skøm / Prov. 10. v. 5. En sie so hier fare Skøren upp i Becken / og Lijkamen sie meten framar Salune / þa ver-da þesse Hyggende ad Neimsku/ og þau kiænu Heimsens Børn/ sialf-heimsker Pussar/ 1. Cor. 1. v. 20. Esa. 29. v. 14. Obad. v. 5. Maklega mætte sa heimskur Gickur heita a ollra Tungu / sem alla sijna Lijfsbiørg villde þar vid giefa/ ad Vxen edur Asnen mætte a þess And-virde forsorgast. En daarlegre Drussa-Titel forþiena þeir/ sem øllum sijnum Æfestundum spandera so til þessa Lijfs Vpphelldis / ad þeir þar med forgleima Forda Salarenar. Og pad meira er. Nvørt mun þeim edur þviilijkum / Mañs og Maga undergiefnum Kvikindum / Heimell sin Vtvegur edur Afle? Eingen hefur betra Vega Brief til sijna Vtve-ga/en þetta. Leited first Guds Rijkis/ og hañs Riettlætis/ þa mun Jdur Allt þetta Tilleggiast / Matth. 6. v. 33. Finer þu nu þetta i þijnu Hiarta / ad þu so hafer temprad þijna Sumar Vtvegu / epter þessare Ojrmætu Lijfsreglu þijns Lavards og Lausnara JEsu Christi / þa mattu maklega af øllu Hiarta gladur vera / firer DROttins GVde

þijnum

þynum. Eñ þvi verk og midur/hier mun piñast stoor Brestur hia oss. Ef nockur Skrifftlærdur Esdras / segde oss Logmaled/ þa mundum vier med hañs Tilheirendum hafa længtum stærre Ordsök til Grats eñ Glede / Pa munde þad heita so/ ad sierhvør finndest i synum Stad/eñ Grunndvøllr til Nyssens Drottens være ecke eñ lagdur/Esdr. 3.v.1/6.

Nu kañ skie einhvør spyria meige/ hvørneñ kañ eg a so miklū Aun-rykis Tyma/ ad hafa giefed allar Stunder þessu ørdugu og Andlegu Efne ? Pad er nu þad eg sagde/ ad fleire mundu birgare af ødrum Sumar Avoxtum eñ þessum. Hañ er þo ecke añar eñ sa sem David telur i upplesnum Texta/ sem er/ (1) Ad vita DRottenn firer siñ Konung. (2) Ad treista hønū siñ þm/er alla Hialp giører/þa sem a Jørdu skier. Pad firra helldur þier i Plyþne & Pienustu vid þeñañ Kongeñ i Medlætenu. Eñ þ sydara giefur þier Huggun i Hørmungeñe. J þessu tveñu er komeñ su Lydskylda er Kongur allra Konga vill af oss hafa. A þessa synna Þegnskyldu vid siñ Kong / lief David Israelis Kongur alla Hlute miña sig/ einkañlega Jhugan & Eptertekt Verkaña DRottens/ sem rada ma allvydda af hañs Psalmū/ei syþst þeim 74. & añarstadar / Nefnelega Ps. 66. v. 3. seq. 92. v. 5. seq. Ps. 111. v. 2. Ps. 139. v. 14. Eñ þo er sa 104. Ps. hañs eiñ med þm Dadsemdar Diktum wt af DRottens Verkum/ þvi þar tekur hñ sier Ordsök af vel flestu Efne ad lofa DROTTeñ. AF Himmenum/ Skyunū/ Vindunum/ Einglunum/ Stadfestu Jardareñar/ Fiollunum/ Dølunum og Sliettlendenu/ Reidarþrumum/ Bruñum og Vatnsføllum/ Villudyrū/ Himensins Fuglum / Kornsædenu / Grasenu / Vyne / Vidsmiøre/ Skoogareñs Eikum/ Aldentriam/ Biørgum & Biargskorum / Soolu / Tungle / Aare / Ploðum/ Rooff og Deige. Og þegar hañ er þar ad komeñ/ þa er so sem hønum reñe til Rifia / þesse Furduverkeñ hiñs Almattuga/ & i slykre Forundran hroopar hñ upp & seiger/DRotteñ/hvørneñ eru þyn Verk so stoor og mørg/øll hefur þu þau mz Speke tilsett/ og Jordeñ er full af þiñe Goodgirne/ v. 24.

Pvilykum Þaunkum hefdum vier i Sumar eirneñ att ad iñsafna/ þvi eingeñ so Lytelfiørleg Skiepna hefur oss firer Augu hored/ ad vier

 ecke

ecke höfum mætt hafa i fulla og fasta Ordsök til ad þeinkia um Skaparan af Skiepnuñe/ og prijsa Giafaran af Giöfeñe/ eñ þvi er midur vier erum ecke med sama Siñislage og sa goode David/ miklu helldur hætte er oss vid ad finast i Flocke hiña sm hñ umtalar/ Ps. 92. v. 7. Eirn Dærlegur Madur trwer þvi ecke/ ꝛ hiñ Sialfheimske skiniar þad ecke.

Nu þo so sie (E. G. B.) ad vier höfum Skort a þessu / þa latum þo sia ad vier fæum þad bætt. Nu eru eñ þa Tijmar (Lof sie Gude) forsoomum þa ecke / ef giætt er þess Nalæga / þa gleimest ed umlidna/ og skulum vier þvi i enu sijdara Greinarkornenu / leitast vid ad bæta med Hialp Drottens / þeñañ vorn Brest og Breiskleika/ med þvi tvöfallda Offre / sem vier nu viljum i hans Nafne og Nadartrauste firer hañ frambera.

Seirne Greineñ.

ALLar Nyiar Tijder krefia af oss Nyrra þanka / Orda og Athafna / þvi med Nyungu Tijmaña skyldu vorar Gudrækelegar Idkaner endurnyiast. Fögur og Bloomleg Aldentrie eñ ecke fwna Fauska / eda Fornvide / höfdu Israels Meñ til Laufskala Hatijdar siñar. Ef vier vilium nu þægelega byrtast firer vorum Gude / a þessum vorum firsta Vetrardeige / þa skiedur þad ecke firer utañ nockurskonar Offur og Foornfæring. Eñ nu er adspyriande / hvort hellst þad skule vera ꝛ Hier þarf ei langt ad leita / hañ sialfur hefur kiöred sier þad Offred sm hönum best þocknast/ þvi svo stendur þar/ Offra þu Drottne Packargiörd og gialld hinum Hædsta þijn Heit/ Akalla þu mig i Neideñe/ seiger hñ / Ps. 50. v. 14/ 15. Þetta tvöfallt Offur eigum vier nu hönum ad framreida/ a þessum vorū Samkomudeige/ sem er Packlætis Offur og Bænar Offur. (1) So miked sem þvi firra vidvijkur þa sijnest mier sem Ærnar Ordsaker oss tildrage/ ad vier i Dag afleggium vort Packlæte firer Drottne / þviad allt hvad vier erum / allt hvad vier höfum/ þad erum / þad höfum vier af hönum alleina.

Hvor hefur halldeð oss vid Lijfed allt til þessa ? Hañ sem vort Lijf hefur frelsad vt af Fordiörfuneñe / Ps. 103. v. 4. Og sialfur er

vort

vort Lijf/ Phil. 1. v. 21. J hvorium vier erum / lifū ꝛ hrær; Act. 17. v. 28. Hvorium er ad þacka ad vier hefum ... Hardendis Aar / nu nockur samfleitt umliðeñ / þar so margar Mañeskiur hafa i Vesølld wt af dæed? Aungvum ødrum eñ þeim sem i sialfre Hallæristijdeñe frelsar sijna fra Daudanum / Job. 5. v. 20. Og piller Hwngrada allskins Giædum / Luc. 1. v. 53. Hvers er þad / ad hafa vardveitt vora Heilsu ꝛ Heilbrygde? Þess alleina / sem er DRotteñ / vor Græðare / Exo. 15. v. ult. Hvør hefur verndad og vardveitt oss fra adskiliañlegum / Ja / Ofeliañlegum Hæskasemdum Lijfs og Lijfame / hvad ofleingt er upp ad telia? Mun þad ecke hafa giørt sa hiñ same sem alla Hialp giører þa sem a Jørdu skier? Sañarlega (E.G.B.) sañarlega / þetta eru allt hans Verk / aungvum ødrum eignande. Vel hefde hañ Blessadur gietad sijnt oss hvad þad var / ad missa þetta sem vier nu hefum. Audvellt hefde honum vered ad svipta oss þeim goda Gyllene Frid / sem eñ þa yfer oss rijker / eñ giefa oss aftur i stadeñ skiælfande Hiarta / døpur Augu og vanmegna Sælu / Devt. 30. v. 65. Hefdum vier ætt ad sia uppa / med Zedechia / ad vor Smæborn hefdu spriklad a Spiootsoddum vorra Ovina firer Augum vorum / 2. Reg. 25. v. 7. Hefde hañ slejged oss med hastarlegum Siwkdome so vier hefdum orded under hans Grimdar Reidefarge ad stynia sem Dufañ / ꝛ tijsta sem Svalañ / Esa. 38. v. 14. Hefde DRotteñ sendt Hwngur i Landed / so vier hefdum orded ad eta Kiøted vorra Sona og Dætra / Devt. 30. v. 53. Hefde nu / seige eg / þetta yfer oss komed / þa munde oss hafa þott meir koma til þess sem vier nu hefum / þa munde Lijfs dijrt / Heilsañ kiær / Frideñ fagur / og Forsorgun vor hrosande / Og er þo þetta ei nema lijtell Snefill hia ødru længtum fijngra.

Hvorneñ fære ef DRotteñ sende þ meinlegasta Hwngur i Landed / sm̃ er Hwngur a Orde DRottens? Amos 8. v. 11. Ef Tyrkier og Tijrañar hefdu hier iñfalled (sm̃ Dæme til fiñast) og uppbreñt vorar Kyrkiur / Oltarunum umvellt og allt giørt sem eina Griootshrwgu / þa hefde oss giefed til ad Kveina og Kalla / Eingeñ Prophete Predikar oss nu leingur / Psalm. 74. v. 9. Eñ Lof / Prijs / Æra og Odaudlegar

Þacker.

Packer þu vorum Gude/ ad þetta yefur er a oss ytt / og er þad þonum ad packa/ad vier meigum setiast ad þeirre Hialp/Bierg og Blessan/sem hn̄ a umlidnu Sumre heþur gieþed oss til Næringar/ þad er hn̄s Miskunsomu Orlæte ad packa./ hn̄ sm̄ alla Hialp giører þa sm̄ a Jordu skier.

Lærum oss þar þirer med hinum H. David undertaka/syngia og seigia/ Gud/ þad er myn þull Alvara/eg vil dickta og syngia / þier vil eg DRotten Packer giøra medal Foolksins/ medal Pioodan̄a vil eg þier Lof syngia/ Psalm. 108. v. 2/4.

(2) Þar næst eigum vier i In̄gaungu Vetrarens ad upptendra þirer þeim allra Nædsta eitt þægelegt Bren̄e Offur Bæna vorra. J þessum sama Psalme / hvar aþ vor H. Texte er wtdreigen̄ / stendur so / Gieþ þu ecke DRotten̄ Hrækvikendunum Sælernar þin̄a Turteldwþuna/ og þorgleim ecke so Fatækum Kindum þynum med ollu. Sia/ lyk Vrræde heþur han̄/ hvør oss er Þørþ aþ hønum ad læra.

J Vetrar Nardendum leita Men̄ margra ymislegra Bragda / og misjaþnt Loþs verdra. Nockrer Darleger Draumagicker / læfast kun̄a ad seigia þ Vetrar ẽ Vedurhætta þar/mz þyflslegu Flapre/seigia þad skule ei bregdast / eins og Himensins H..aup være nidursett epter þeirra Ramvilltu Draumahøþde / Þo eru adrer en̄ þa galdare / sem taka sier þirer ad bølva Vedurhættunum/ eygna þa Dioflenum/etc. Þesser og þvilyker giætalyted þess sem hier stendur / ad DRotten̄ er sa sem þvi veldur/ ad bæde Soolen̄ og Stiørnurnar haþa sin̄ vissan̄ Gang / Daguren̄ og Nootten̄ þau eru han̄s / Sumar og Vetur þa giører hn̄.

Vier (E. G. B.) meigum seigiast so sem ad ganga til Hoolmgaungu vid Høfudskiepnurnar under Veturen̄. Ef Gud vill so / þa eru þær oss undergieþnar og þienande / en̄ vilie hn̄ ecke / þa eru þær oss til Heþndar og Oþagnadar. Bæn Josaphats van̄ Siguren̄ / 2. Par. 20. v. 6. seq. Eingen̄ Kraptur er i oss a moote adskilian̄legū Tilþerlum þessa Vetrar / an Bænaren̄ar. Vpphefium̄ þvi vorar Bænar Radder til Himenen̄/og bidium̄ þan̄ mikla Miskunsemdan̄a og Lioossins Fødur / hia hvørium er eingen̄ Vmskipting nie Bifing Lioossins og Mirkursins / Jac. 1. Ad gieþa oss þessa in̄gangande Vetrartyd /gledelega/ Væga

og

og Magnaða / Blid við sem sýnum Burteleðþum under hans Vængia skioole innlæstum / þiter øllum Nææska Ohultum ad hvijlast.

Þesse er sw almeñelega Lijfs Reglañ / sem aungvañ hefur i Trigðū sviked/ er heñe treist hefur. Hvør sem akallar Nafned DRottens / sa skal hoolpeñ verda / Joel. 2. v. 32. Meñ meiga skrifa so margt og miked um Okomna Tijma sem þeir vilia / þo bregðst þetta alldrei ad Eilijfu/ad þeir sem Ottast DRotteñ/skulu alldrei hafa Brest nie Skort a neinu Goodu / Psalm. 34. v. 11. Sie Otte DRottens med sijfell-dre Bænrækne i þijnu Hwse / þa mætttu vera Bgglaus og Okvijðeñ þott Jørdeñ sundurbreste / Siooreñ hliooðe / Himineñ smellteft / og Høfudskiepnurnar af Ofhita brædne / Psalm. 46. v. 2. seq. Hier er øllu Ohætt. Giætum þess vegna ad oss (E. G. B.) Siaum til ad vier fæum þeñañ Hialprædis Giesteñ i Hiørtun vor iñteked/ sem er Otte DRottens/ og latum hañ jduglega kulja vora Tungu til Bæna Sam-tals vid lifanda Gud/ þa mun oss vel vegna / þa mun DRotteñ biooða siñe Blessan ad vera hia oss og øllu þvi sem oss vidkiemur/ Deut. 28. v. 8. Ja / hñ mun þa / ad wtstadeñe þessare vorre falldsæltu Vetrarvist i Heime þessum/ iñleida oss a þvi Ofrdareñar uppruña Sumre/ iñ i þ Himneska Fødurlanded / Hvar af eru Tijmaskipteñ / eñ Eilijfdeñ hefur vidteked/ þar sem vier groodursetter i krijngum Lijfsins Tried/ neytum þess Avaxta/ dryckiader med Vellijstingaña Straumum vors Guds/ sem odru Vatnsfalle / a Lande þeirra Lifendu / i sijfelldre Sumarsælu.

Þessa uñe oss sa sem Synd / Dauda/ Diøful/ Lijf og Ræd/lag-
de allt a JEsu Ræd / þvi hoñ frelsar alla/þa sem hañ æ-
kalla. Hvøriū einū/ þreñū/ Odaudlegū/ og all-
eina vijsū/ vier seigiū Lof og Dijrd/ um
Æfe og Eilijfd/ Amen/ Amen.

Ein Agiæt Bæn i Inngaungu Vetrar.

Vr Bænabook Sal. Sr. Þordar Bardar sonar/ þordum Guds Ords Þienara i Biskups-Tungum.

SEilijþe Gud og miskunsame Fader / þu allra Hluta Skapare og Stioornare. Vnder Festing þinnar Nꝏd-ar liþum vier enn nu / og eigum enn nu eirn Vetrartijma ad uppbyrja. Þvi þockum vier þier þirst aþ Hiarta allar Fødurlegar Velgiørder/sem þu a þessu umlidna Sumre og alla vora Æþe oss veitt og gieþed hefur / til Lijþs og Sælar / so eingenn Olucka edur Oaran heþur skadad oss / eingenn Næskasemd grandad oss/helldur hefur þijn hægre Hand hlijþt oss / þijn Miskun hialpad oss/ og blessad vorar Sæler / þitt heilaga Ord endurnært oss. Þu Bloomgader vora Twn-Akra/ ꝛ Audgader vor Matar-Nws/ Ja/ allshꝏttada Nægd og Blessan gafstu oss. Blessadur siertu Dr-lætaste og Goodgiarnaste Giaþarenn / sem oss þijnar Skiepnur æn Eptertalna og Betalnings svo rijkuglega forsorgar. Enn vier hø-þum Sindgast og vered Opacklæter/mettad oss/enn gleimt þier. O HErra Gud miskuna oss / og vert oss nꝏdugur i JEsu Naþne / og i hans Naþne bidium vier aller med einum Huga. DROTTenn GVd/ giefdu oss goodann og þarsælann Vetur. Aþstijr þu Dioflen-um/ so hann hvorke Eytre Lopted / nie grande Jørdune edur Sioon-um / edur nockru ødru / helldur ad vier mættum under þinne Blessan Vakna og Sofna / Sitia og Ganga / Reisa og Rꝏdslaga a Sioo og Lande, Aþstijr allre Oaran / Hwngre og Drepsoott/ Hardindum/ Dijrtijd / Landplꝏgum / Storme / Skruggum / Elldingum/ Snioo og Vatnsfloodum. Vertu hia oss Herra/ þviad Kvollda tekur og a

Dagenn

Dagen̄ ſſdeſt/ B[illegible] DRottenn vort Lioos/ ſem alld: ei [illegible] geingur/ Vertu Adſtod Naudſtøddum/ Frelſe Fangadum/ Huggun N[illegible]ſtaddum/ Quaſdsluin þeim Kreyſtudu/ z Eilyf Glede øllum Trwudum. Vñ ſtu oß med Glede Veturen̄ ad wtenda/ og Sumarſins Blooma (þocknest þier ſvo leinge ad læta oß lifa) aptur ad lyta. Sierdeilis un̄ oß / ad wtendudum vorum Lyfsſtundum / Eilyfs Lyfs niootande ad verda/ ſirer þyns Bleſſada Nafns Saker / Amen.

Andvarp Chriſten̄ar Man̄eſkiu/ under Andlæted.

O Min̄ allra ſætaſte JEſu/ kom þu nu til myn/ og vert miet Nædugur / opna nu min̄e Sælu Dyrnar til Eilyfs Lyfs/ Amen. O JEſu/ læt þin̄ Sæikheita Bloodſveita/ er þu wthellter i Grasgardenum/ mykia nu min̄ Sæikallda Dauda Sveita. O HErra JEſu / medtak þu nu myna aumu Sæl / hvøria eg fel i þynar Hendur /, Amen / Amen.

ERRATA.

4. P [illegible] Linu 2. les vótta. B 2. b. [illegible] 7. [illegible] aññ. Ibid. L. 14. l. Trinitatis. C 1. b. L. 3. l. heira. C 2. a. L. 3. l. ivelst. C 3. a. L. 12. l. Skaut. Ibid. L. 23. l. eda. Ibid. b. L. 10. l. siæ. E 2. b. L. 16. l. 119. F 2. b. L. 18. l. gaumgiæpelega. G 4. b. L. 7. l. þeir. K 4. b. L. 11. L. synar. M 4. b. L. 10. l. greinar. N 2. a. L. 8. l. 40. Ibid. b. L. 24. l. Soottar. P 4. a. L. 13. l. þyngum. Ibid. L. 19. l. keiptu. Q 3. a. L. 31. l. Hiarta. R 4. a. L. 21. l. Phariseara. S 3. b. L. 25. l. Smiðte. T 4. a. L. 14. epter un iñset. i. V 1. a. L. 5. l. Glede. X 2. b. L. 31. l. ad. X 3. b. L. 13. epter er iñset. a. Z 4. b. L. 4. l. Borgar. Cc 2. a. L. 14. l. Vesælingum. Ee 2. a. L. 16. l. Samchristens. Ii 3. pag. b. L. 25. l. Ps. 68. Ll 3. a. L. ult. l. Auglitis. Pp 3. b. L. 12. l. Flootte. Qq 2. b. L. 21. l. þei. Qq 4. b. L. 6. l. David. Ss 4. b. L. 31. l. Augu. Ibid. L. ult. l. Keysarans. Tt b. L. 26. l. feirne.

IN APPENDICE.

A 2. a. L. 29. l. edur. A 3. a. L. 24. l. leita. Ib. pag. b. L. 9. l. Alvørugiefne. F 3. a L. 20. les Dysdooms. G a. L. 4. l. þad. Ib. b. L. 11. l. hægre.

Og hvad fleira yfersiest hefur i Pryckinguñe/ er Goodfws Lesare umbedeñ/ ad Leidrietta/ og lesa i Mæled.

